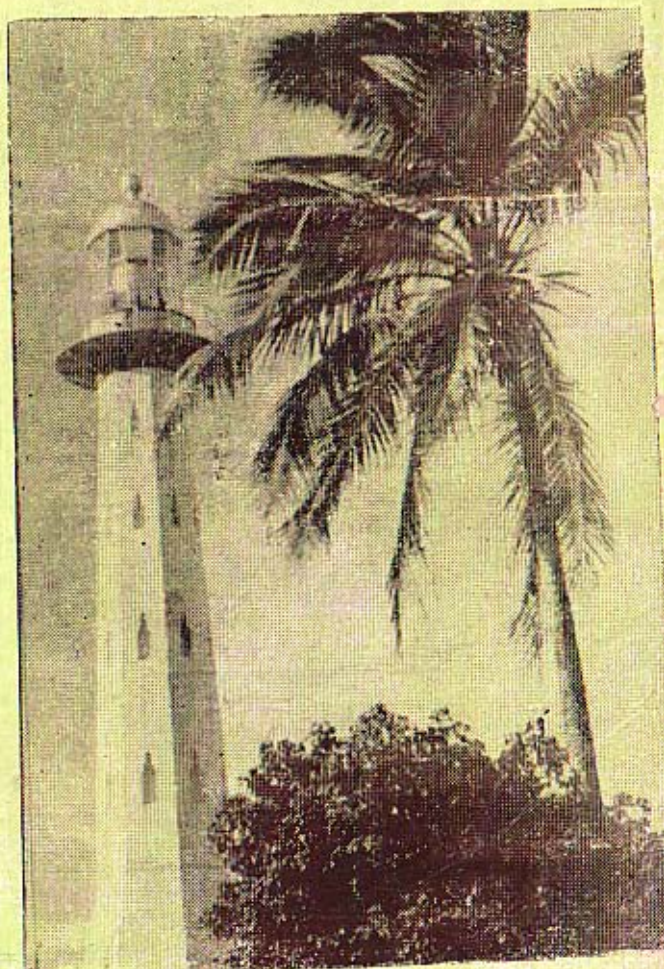

மலேசைக

சுசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

ஏப்ரல் 1986

விலை: ரூ. 3-50

சித்திரைச் சிறப்பிதழ்

With the Best Compliments from:

MANOHARAN & VETTIVEL ENGINEERS - CONTRACTORS

Managing Partners:

MR. S. K. MANOHARAPOOPAN
MRS. M. KARUNADEVY

Head Office,

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 23870

Branch Office:

57, AMBALAVANAR ROAD
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 24377

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

197

ஏப்ரல் — 1986

21-வது ஆண்டு

தினக்க வைக்கும் கடமைகள்

சகலருக்கும் சித்திரைப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்களைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

சென்ற இதழில் இதே பகுதியில் நமது வெளியீடு சம்பந்தமாக ‘மல்லிகைப் பந்தல்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதியிருந்த கருத்துக்களைப் படித்த பல அன்பர்கள் நேரிலும் இன்னும் அநேகர் கடித மூலமும் நமது திட்டத்தைப் பாராட்டி உற்சாகம் தந்துள்ளனர்.

மல்லிகையின் அபிமானி வண. பிதா. நேசநாயகம் அடிகள் அந்த எழுத்துக்கள் என் மனசைத் தொட்டுவிட்டன. இப்படியான முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. எனவே துணிந்து நீங்கள் உங்கள் பங்குப் பணியை ஆற்றுவீர்கள். ஆண்டவன் எந்த நல்ல காரியத்திற்கும் துணை இருப்பார்’ என வாழ்த்துரை கூறி மகிழ்ந்தார்.

மல்லிகைக்கு அடிக்கடி விளம்பரம் தந்துதவும் வர்த்தகப் பிரமுகர் திரு. எஸ். மனோகரன் ஒரு கட்டத்தில் கூறினார்: ‘நீங்கள் ஒன்றுக்குமே யோசிக்காமல் வேலையைத் தொடங்குங்கள். எது வந்தாலும் சமாளிப்போம். உங்களது உழைப்பில் எனக்குப் பரிபூரண நம்பிக்கை உண்டு’ என உற்சாகம் தந்ததுடன் பேப்பர் கம்பெனி ஒன்றுடன் கூட்டுச் சேர்த்தும் விட்டார்.

பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதர சிங், ‘விற்பனையைப் பற்றி எந்தக் கவலையும் தேவையில்லை. பூனைக்கு மணி கட்டுவது ஆர் என்ற பிரச்சினையில் முந்திக் கொண்டு விட்டீர்கள். என்ன சிரமங்கள் இப்போதைக்கு வந்தாலும் இந்தத் துறைக்கு எதிர்காலம் ரொம்பவும் பிரகாசமாக உள்ளது எனக் கூறி வரவேற்றார்.

இதைப் போலவே பல அன்பர்கள் நம்மை விசாரித்ததுண்டு. நாம் மூன்னர் ஒரு இதழில் குறிப்பிட்டது போல, சிலுவை சுமக்கும் பாரிய திருப்பணி இது. இதன் கஷ்டங்களையும் சிரமங்களை

யும் நன்ருணர்ந்தே நாம் இந்தத் துறையில் காலடி வைக்கத் துணிந்துள்ளோம்,

உண்மையான ஆர்வமுள்ளவர்களும் ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமென மனசார விரும்புகின்றவர்களும் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு தமது நாமத்தை நமது நினைவில் பதித்து வைக்க உதவுவது வரவேற்கத் தக்கது.

முதலில் 'அட்டைப்பட ஓய்வங்கள்' என்ற நூலை வெளியிடலாம் என்பது திட்டம். மல்லிகையின் அட்டையில் வெளிவந்த கலைஞர்களின் குறிப்புக்களைத் தொகுத்து வெளியிடலாம் என்பது முதல் ஆலோசனை.

அடுத்து மல்லிகையில் வெளிவந்த கவிதைகளைக் கவிஞர் முருகையன் தொகுத்துத் தருவதாகவும் அதற்கு அவரே முன்னுரை எழுதுவதாகவும் ஏற்பாடு. பின்னர் தெனியானின் முன்னுரையுடன் சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவரும்.

இது இப்போதைய திட்டமாகும்.

பின்னர் இது தொடர்ந்து போகும்.

மல்லிகையை இதுவரை காலமும் நம்பி நட்புக் கரம் நீட்டி ஆதரிக்கும் இலக்கிய இதய நெஞ்சங்களின் உற்சாகமான ஒத்துழைப்புத்தான் நமக்கு இந்தத் துறையில் நுழைய ஊக்கமும் ஆர்வமும் தர மூலகாரணமாகும்.

— ஆசிரியர்

ஆழ்ந்த துயருறுகின்றோம்

ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் கே. டானியல் அவர்களின் மறைவு, முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு ஏற்பட்ட பேரிழப்பாகும். கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக இலக்கியவாதியாகவும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடிய போராளியாகவும் திகழ்ந்தவர் தாம் கொண்ட இலட்சியத்தின் வெற்றிக்காகவே இலக்கியத்தையும் ஒரு ஆயுதமாகப் பிடித்தவர். இறுதிவரை முற்போக்குச் சிந்தனைத் தெளிவுடன் ஓயாது தமது பேனாவைப் பயன்படுத்திய அசுர உழைப்பாளியாக வாழ்ந்தவர்.

அன்னரின் மறைவு ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கும் உண்டான ஈடுசெய்ய முடியாத நட்டமாகும். அன்னரின் மறைவினால் துயருறும் குடும்பத்தினர், இலக்கிய நண்பர்கள் ஆகியோருடன் இணைந்து எமது ஆழ்ந்த அநுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

இரு பெரும் இழப்புகள்

அடுத்தடுத்து இரண்டு அதிர்ச்சி தரும் இழப்புகள் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்பட்டு விட்டன.

ஒருவர் பண்டிதமணி; மற்றவர் திரு. கே. டானியல்.

கந்தபுராணக் கலாசாரத்தின் ஜீவ தாறுவை தனது வாழ்வின் இணைப்பாகக் கொண்டு தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொண்டாற்றி வந்தவர் பண்டிதமணி. நாவலர் பரம்பரையின் கடைசிக் கொழுந்து. பாரம்பரிய குருகுலக் கல்வி முறையின் அடியொற்றி வந்து. ஒரு பரம்பரையை உருவாக்கித் தந்த வித்தகன் அவர்.

ஈழத்துக்கென ஓர் இலக்கியப் பாரம்பரியம் உண்டு. அது மரபு சார்ந்த தமிழையும் தமிழ்க் கலாசாரத்தையும் தனித்துவத்துடன் பேணிப் பாதுகாத்து வந்துள்ளது. இதைத் தமது எழுத்தாலும் சிந்தனையாலும் நேர்ச் சம்பாஷணைகளாலும் நிலை நிறுத்தியவர் அவர்.

மக்கள் எழுத்தாளர் டானியல் அடிமட்டத்து மக்கள் மத்தியிலிருந்து — ஒடுக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட, மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட ஒரு பிரிவினரிடையேயிருந்து — தனது அயராது உழைப்பாலும் போராட்ட உணர்வினாலும் உந்தப்பட்டுப் பேனாவைத் தனது ஆயுதமாகப் பாவித்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் தன்னைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் மக்களை எழுத்தில் பிரதிபலித்தவர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே ஒரு புதுமை இவர் காலத்தில்தான் நடந்தது. ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சாதிக் கொடுமைகளால் புண்படுத்தப்பட்ட உழைக்கும் வெகுசனப் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்களின் மன உணர்வுகள், ஆசா பாசங்கள், விருப்பு வெறுப்புகள், இலக்கிய அந்தஸ்துப் பெற்றன. அப்படியான இலக்கியத்தைப் படைப்பதற்கும் அந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பெரும் பகுதியிலிருந்தே எழுத்துக் கலைஞர்களும் தோன்றி. போராடி, அவமானப் படுத்தப்பட்டு, பின்னர் மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களானார்கள்.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மாத்திரமல்ல, ஒடுக்கு முறையை வன்மையாக எதிர்த்து வந்தவர்களில் பெரும் பகுதியினரான கலைஞர்கள் இவர்களை அங்கீகரித்துக் கௌரவித்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த நூற்றாண்டில் நடந்து வந்த மிகப் பெரிய அதிசயம் இது.

பெரியவர் பண்டித மணி அவர்கள் ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியவர். மக்கள் எழுத்தாளர் டானியல் அவர்கள் வேறொரு வகையில் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்தவர்.

இரு இழப்புகளும் வருங்காலங்களில் வருந்த வைக்கத்தக்கவை.

தமிழக இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்றின் ஈழத்து மலர்

ச. முருகானந்தன்

1969-ம் ஆண்டில் வெளிவந்த தீபம் சஞ்சிகையின் ஈழத்துச் சிறப்பிதழ் பிரதி ஒன்று அண்மையில் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்த இதழை ரசித்து அனுபவித்துப் படித்தபோது எனக்கு மல்லிகை ஆசிரியர் அடிக்கடி குறிப்பிடும் வாசகம் ஒன்று தான் நினைவுக்கு வந்தது 'இலக்கியச் சஞ்சிகை என்பது சுமமா படித்துவிட்டுப் போகும் சஞ்சிகை அல்ல. அது எதிர்கால இலக்கியத் தேவைக்காக இன்று வழிசமைக்கும் இதழ். ஒவ்வொரு இதழையும் மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் சேமித்து வைத்திருங்கள். இவ் இதழ்களின் பெருமை நிகழ் காலத்தில் உடனடியாகத் தெரியவராது போகலாம். காலம் செல்லச் செல்லத் தான் இதனது உள்ளடக்கப் பெருமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரியும். அதைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய காலத்திற்காகவாவது இதழ் களைப் பத்திரப் படுத்துங்கள். பின்னர்தான் இந்த அறிவிப்பின் முழுக் கருத்தும் உங்களுக்கு விளங்கும்'. — அறுபதுகளில் வந்த அந்தச் சிறப்பிதழின் பிரதியை எண்பதுகளில் வாசித்தபோது ஜீவாவின் கூற்று எவ்வளவு யதார்த்தமானது என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

அந்த ஈழத்து இலக்கிய மலரை முழுமையான ஒன்று என்று குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும், ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியை இனங்காட்டக்கூடிய ஒரு சிறப்பிதழாக இருந்ததை மறுக்க முடியாது. அன்று தமிழகத்திற்

கும் ஈழத்திற்கும் இடையிலான இலக்கியப் பாலம் வெறும் ஒரு வழிப் பாதையாக இருந்த காலகட்டத்தில் தீபம், சரஸ்வதி போன்ற சில சிற்பிதழ்கள் தான் இருவழிப் பாதையாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தன. அந்தக் காலகட்டத்தில் அப்படியொரு சிறப்பிதழை வெளிக்கொண்டு வர அன்றைய நா. பா. வுக்கு அதிக சிரமம் இருந்திருக்கும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாகும். அதை வெளிப்படையாகவே தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார் நா. பார்த்தசாரதி.

இதழ் பற்றி நா. பா. குறிப்பிடும்போது, 'இன்று நம்மைப் போலவே புதுமைத் தமிழுக்குத் தொண்டு புரிவதிலும், வளம் சேர்ப்பதிலும் கூட இலங்கையும் முன் நிற்கின்றது. ஈழத்தில் எண்ணற்ற தமிழ் எழுத்தாளர்கள், சிறுகதைகள் மூலமும், நாவல்கள் மூலமாகவும், கவிதை, கட்டுரை, விமர்சன, நாடகத்துறைகள் மூலமாகவும் புதுமைத் தமிழுக்குப் பணியும் அணியும் செய்து வருகின்றனர். ஈழத்து இலக்கிய கர்த்தாக்களின் பிரதிநிதித்துவம் மட்டுமே அமையும்படி இந்த இதழைத் தயாரித்திருக்கிறோம் உலக எல்லையில் தமிழ் வழங்கும் ஒவ்வொரு பகுதியுடனும் சமாதான சக வாழ்வையும், இலக்கியப் பரிவர்த்தனையையும் விரும்புகிறது தீபம்.' என்கிறார்

இதழை அணிசெய்தவர்களின் பட்டியல் மிக நீளமானது. செம்பியன் செல்வன், செ. கதிர்காம

நாதன், சாளு, காவலூர் ராசதுரை, மு. தனையசிங்கம், இ. நாகராஜன், தெளிவத்தை யோசப், அ. முத்திலிங்கம், செ. யோகநாதன் முதலியோரின் கதைகளிலிருந்து சில வர்ணனைகள் சொற்களில் கண்ட சித்திரமாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஈழத்து மண்வாசனையைப் படிப்போர் இனம் கண்டு ரசிக்கும்படி தொகுக்கப்பட்டிருந்தது சிறப்பம்சமாகும்.

மகாகவி, தான்தோன்றிக் கவிராயர், பாலபாரதி, நாவற் குழியூர் நடராஜன், திமிலைத்துமிலன், முருகையன், க. வே. பஞ்சாட்சரம், வேந்தனார் முதலானோரின் கவிதைகள் இடம் பெற்றிருந்தாலும் கூட ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியின் முழு எல்லையை வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவை அமைந்திருக்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும்.

இர. சிவலிங்கம், சி. தில்லை நாதன், கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, க. பொ. இரத்தினம், கலாநிதி கைலாசபதி ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றிருந்தன. ஈழநாட்டுச் சிறுகதையின் தொடக்க காலம் பற்றிக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் கைலாசபதி, தொன்று தொட்டே ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப்பாதையிலும் இலக்கிய மரபு ஒன்று இருந்து வந்திருப்பதை வரலாற்றின் ஆணைகொண்டு குறிப்பிடுகிறார். மணிக்கொடி காலகட்டத்தில் தான் (90-ம் ஆண்டளவில்) சிறுகதை தமிழில் பூரணவடிவம் பெற்றது என்று குறிப்பிடும் அவர், அக்கால கட்டத்திலேயே இலங்கையர்கோன், சி. வைத்திலிங்கம், சோ. சிவபாதசுந்தரம், சம்பந்தன் முதலானோர் ஈழத்திலும் சிறுகதை எழுத்துலக முதல்வர்களாகப் புகுந்தனர் என்று கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

இலக்கியம் கற்பித்தல் பற்றி கட்டுரை வரைந்திருந்த கா. சிவத்தம்பி, ஒரு மொழிக் கூட்டத்தினரின் பண்பாட்டை மொழி வழியாக உணர்விப்பது இலக்கியம் என்று ஆரம்பித்து பல அரிய கருத்துக்களை வலியுறுத்தியிருந்தார், தமிழுக்கே சிறப்பாக உள்ள பண்புகளைக் குறிப்பிட்ட அவர், தமிழிலக்கியம் கற்பித்தலில் காணப்படும் குறைகளையும் எடுத்தியம்பத் தவறவில்லை. நாவலர் பற்றிய சி. தில்லைநாதனின் கட்டுரையும் மாணவர்களுக்குப் பெரிதும் பயன் படுவதோடு, நாவலரைத் தெரியாத மாமாக்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கிறது. மலையகத் தமிழர் பற்றிய இர. சிவலிங்கத்தின் கட்டுரை இந்திய வம்சாவழியினரின் அவல நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

அடுத்து மலரில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகளைக் கவனிப்போம். இச்சிறுகதைகள் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் வெளியான தொகுதிகளிலிருந்து எடுத்துப் பிரசுரிக்கப்பட்டமையால் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியையும், வளத்தையும் கணிப்பிட பெரிதும் உதவுகிறது எனலாம். இலங்கையர்கோன் முதல் டொமினிக் ஜீவா வரையிலான மூன்று தசாப்தங்களின் இலக்கிய நிலைப் பாட்டையும், மாறுதல்களையும் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும் கூட ஓரளவு கணிப்பிட வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எழுதிய காலத்தையும் குறிப்பிட்டிருந்தால் இன்னமும் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

இலங்கையர்கோனின் 'சக்கர வாசம்' கதையின் நடைபிரதேச பேச்சு மொழி வழக்கையும், வாழ்க்கை வழி முறைகளையும், ஈழத்துச் சிறுகதை ஒன்றின் மரபினையும், தராதரத்தையும் மதிப்பிடவும் கணிப்பிடவும் பெரிதும் உதவுகிறது. 'வேலுப்பிள்ளை

அசந்துபோய்த் திண்ணையில் சாய்ந்தான்' மனத்தின் உந்தல் இல்லாமலே அவனுடையை கை அருகிற் கிடந்த காமபுச் சத்த கத்தை எடுத்து யந்திரம்போலப் பனை ஓலைச் சட்டங்களை வார ஆரம்பித்தது' கதை களத்தோடு நடைபோடுவது இப்படி ஒவ்வொரு வசனத்திலும் தொனிப்புது சிறப்பம்சம். இந்தக் கதையில் தாம்பத்திய வாழ்வின் மகத்துவம் நாசுக்காகப் படம்பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது. பிணக்குகளுக்கும் தடியடிச் சண்டைகளுக்கும்மிடையிலும் ஆழ்ந்த அனுதாபமும், அன்பும் கொண்டதாய்ப் பூவுலக மோட்சமாய்ப் பரிமளித்த அவர்களது அந்நியோன்னிய உறவுப் பிணைப்பில் நாமும் பிணைந்து நிற்கிறோம். அதுதான் இலங்கையர்கோனின் மகிமை இக்கதையில் வரும் கிழவனின் மன எழுச்சிகள் இன்று பலரது கதைகளில் இடம் பெறுவது கவனிக்கத் தக்கது.

அடுத்து கனக செந்திநாதனின் 'ஒரு பிடி சோறு' யாழ்ப்பாணத்தின் சாதிப் பாகுபாடு, ஏழை பணக்காரன் என்ற பேதம், போலித்தனமான வாழ்க்கை முறை என்பனவற்றை எல்லாம் சந்நிதி முருகனின் மடத்தில் நடக்கும் அன்னதான ஈடம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். கனக செந்திநாதனின் கதை முழுவதும் கேலியும் கிண்டலும் சுவையோடு இழைபோடும். உதாரணத்திற்கு ஓர் இடம், 'யாழ்ப்பாண மாதா மலடி என்று பெயர் கோமால், சத்திர சிகிச்சையோடு பெற்றெடுத்த நொண்டிக் குழந்தை தொண்டமானாறு, கடலிலேயிருந்து வெட்டப்பட்ட அந்த உப்பங்கழிக்கு 'ஆறு' என்று பெயரிட்டதே விசித்திரம். அதனிலும் விசித்திரம் அங்கே

முருகப்பெருமான் இருக்க எண்ணங் கொண்ட கதை'.

கணேசலிங்கனின் 'கவிஞனின் காலி' என்ற உருவகக் கதை அவரது எழுத்து வன்மைக்கும் கொள்கைப் பற்றிற்கும் சான்று பகர்கிறது. இவர்களெல்லாம் இன்று ஏன் பேசுபிடிப்பதில்லை. என்ற ஏக்கமான எண்ணம் எழாமலில்லை.

டொமினிக் ஜீவாவின் 'செய்தி வேட்டை' என்ற கதை யாழ் நகரைத் தரிசிக்க வைக்கிறது, பல்விதமான பாத்திரப் படைப்புக்கு நிருபர் நித்தியலிங்கம் ஒரு சான்றென்றால், அவரது கயிறு திரிப்பு ஜீவாவின் எழுத்து வன்மைக்குச் சான்று பகர்கிறது, 'கையில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் மான் மார்க்குடை, இடது தோளில் ஏகாவடம் விட்டிருக்கும் பரமான் சால்வை, அதே பக்கத்துக் கமக்கட்டில் குந்தியிருக்கும் ஒரு பைல், அதை நிறைமாதப் பிள்ளைத்தாச்சியாக்கும் காகிதக் கட்டுக்கள், நெஞ்சுப் பையில் கொலுவீற்றிருக்கும் உலக்கை மாடல் பாக்கர் பேனா, கால்களில் 'கிறீச், கிறீச்' என்று ஓசையிடும் செருப்புக்கள். இப்படியான அலங்காரங்களுடன் ஒருவரை நீங்கள் பார்த்து விட்டால் அவர்தான் நித்தியலிங்கம் என்று ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள், உங்களுடைய ஊகம் நூற்றுக்கு நூறு சரியாகத்தானிருக்கும்' என்று நிருபரின் நோற்ற அமைப்பை வர்ணிக்கும் ஜீவா, நிருபரின் இயல்பை வர்ணிக்கும் போது 'காக்காய் பிடிப்பது ஒரு கலை என்றால், கயிறு திரிப்பதும் ஒரு கலையானால் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்தான் நமது நிருபர் நித்தியலிங்கம். கயிறு திரிப்பது என்பது அவருக்கு வாலாயமாக அமைந்து

வட்டசுலை மட்டுமல்ல 'தொழிலுங்கூட' என்று அழகாகக் கூறுகிறார். கதையோடு வாசகன் இறுதிவரை ஒன்றிப்போகும் வண்ணம் நடை அமைந்துள்ளது. தனியொருவனுக்கு வயிறு உணவு இல்லாத இந்த நாட்டில் உண்ணாவிரதம் என்பது அப்படியொன்றும் புதுமையானதல்ல என்று பொருள்பட கதை முடிவுறுகிறது.

சுழத்து இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலுமே பொதுவாக சிறுகதைத்துறை சிறப்பாக வளர்ந்திருக்கிறது என்றும், மற்றத்துறைகளை விட இதில் தான் சாதனைகள் அதிகம் உள்ளது என்றும் சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அறுபதுகளில் சுறுசுறுப்பாக, இலக்கிய உணர்வுடன் பலர் கதைகள் எழுத ஆரம்பித்தனர். இந்தச் சுறுசுறுப்பு பத்திரிகைத் தேவை என்ற திசை திரும்பாமல், இலக்கிய உணர்வுடன் தொடர்ந்தும் சுழத்துள் நிலைத்துள்ளமை வரப்பிரசாதம் தான். அறுபதுகளில் வெளியான பல பரிட்சார்த்த முயற்சிகளில் சர்ச்சைக்குரிய கதைகள் சமைத்து, கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டவர் எஸ். பொ. எஸ், பொலின் எழுத்து வன்மையை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவர் எடுத்துக்கொண்ட கதைக் கருக்கள், ஜெயகாந்தன் ஆரம்பத்தில் எதிர்கொண்ட எதிர்ப்புக்களைப்போல கண்டனத்துக்குள்ளாகின. இந்த வகையில் அமைந்த ஒரு யதார்த்தமான கதைதான் எஸ். பொலின்னுத்துரையின் 'மொட்டு'. பாலியல் பலவீனம் கொண்ட டொமினிக்கையும் -- பூரணத்தையும் ஒன்று சேர்த்து வைக்கும் பெரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட எஸ். பொ.வின் எழுத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு துணிச்சல்

இருந்ததோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாஸ்க்கின்மையும் இருந்தது. சில விஷயங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லவும் முடியாமல் மெல்லவும் முடியாமல் தவிக்கின்ற முன்னைய எழுத்தாளர்கள் லிடமிருந்து வேறுபட்டு துணிச்சலாக எஸ். பொ. தன்னின் சேர்க்கை முதலானவற்றை அணுகியுள்ளார். வாழ்க்கையில் உள்ள விபரீதத் துறைகளை எல்லாம் இலக்கியத்தில் வடிக்கத் தான் வேண்டுமா என்ற கேள்வி ஒரு புறம் எழுந்தாலும் கூட இன்னொரு புறம் பார்த்தால் இலக்கியத்தில் நோக்கு வாழ்க்கையில் உள்ளதை ஒளிவு மறைவில்லாமல் எடுத்துச் சொல்வதுதான் அதற்குக் கலை உருவம் தரவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமே தவிர ஒன்றை மறைத்து ஒன்றைப் போதிக்க வேண்டும் என்பதில்லை என்ற கருத்தும் சிலரால் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. எது எப்படியோ இலக்கியம் சமுதாயத்தைச் சீராக்கவே உதவவேண்டும் என்பது பலரின் கருத்து. 'மொட்டு' கதை யதார்த்தமானது; ஆபாச வர்ணிப்புகள் இல்லைத்தான். குமுதம் பாணி இல்லைத்தான். ஆனாலும் சர்ச்சைக்குரிய ஒரு பாலியல் கதை.

கா. நா. சுப்பிரமணியம் இந்த நாஸ்க்கின்மை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'இது காலத்தினால் ஏற்பட்டது, தானாக ஏற்பட்டது என்றும் அதனால் புதுச் சிறுகதை சிறப்புப் பெறுவதில்லையே என்று கருதுபவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் சிறப்பான அம்சமாகப் புதுச் சிறுகதைகளில் காணப்படுகின்ற ஒரு வாழ்க்கை நோக்கில் ஒரு முடிவின்மை காணப்படுகின்றது என்பதையும் கவனித்தோமானால், இந்த

சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்கள்

மௌனியின் கதை நாம் சகஜமாக கருதிவரும் அர்த்தத்தில் யதார்த்த தளத்தில் ஊன்றப்படவில்லை. சமூகப் பிரச்சனைகளின் வழக்கமான கோலங்கள் எல்லாம் இல்லை. சமூகத்துக்கும் தனி மனிதனுக்குமான மோதல்களையோ அல்லது மனிதனின் ஆத்மீகப் பிரச்சனையையோ இவர் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

உயிர் ராசியின் இரு முகங்களான ஆணும், பெண்ணும் இரு ஆகர்ஷண சக்திகளாக இவர் கதைகளில் வெளியாகின்றன. யௌவனத்தில் ஒன்று மற்றொன்றின் மீது அந்த ஆகர்ஷணம் கொள்கிறது. இந்த இனக்கவர்ச்சியை உடல் தளத்திலிருந்து அகற்றி மேல்நிலைக்கு எடுத்துச் செல்கிறார் மௌனி. உண்மையில் இந்த இனக்கவர்ச்சி உடல் ரீதியான கூறுகள் கொண்டவை. பொருள் சார்ந்த உலகத்தின் மதிப்பீடுகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவை. இந்த இனக்கவர்ச்சி மௌனியின் படைப்புலகத்தில் வேறுபட்ட இரு தளங்களோடு பிணைக்கப்படுகிறது. வேதாந்த தளம் ஒன்று. மற்றொன்று சந்தே அனுபவம். இவை வேளகே தளங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவையாகக் கருதப்படுகின்றன போலும். ஆனால் இனக் கவர்ச்சி லோகாயுத தளத்திலிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்ட பின்னரும் கூட, வேட்கை இங்கு இன்பத்தை சுலப சாத்தியமாக அடையும் காரியமாக இல்லாமல், ஒரு ஆகர்ஷணசக்தி மற்றொன்றை அடைய முடியாத துன்பமே, துச்சமாக இவர் கதைகளில் வியாபித்து நிற்கிறது. இந்தத் துக்கம் லௌகீக தளத்திற்குரியது. இந்தத் துக்கத்தின் யதார்த்த அம்சமே நம்மையும் இக் கதைகளையும் பிணைக்கிறது.

மௌனியின் கதைகளை மண்ணில் இறக்கிப் பார்த்தால் அவை அடிப்படையாக பாலுணர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட கதைகள் என்பது தெரியும். இவ்வுணர்ச்சியின் லௌகீக தளங்களுக்குரிய பாவனைகளும் கற்பனைகளும், பேச்சுக்களும், மன நிலைகளும், பின்னணிகளும் ஜாக்கிரதையாக ஒதுக்கப்படுகின்றன. நிதர்சனமான, கரடு முரடான, லாப நஷ்டங்களில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் உலகம் அறுக்கப்படுகிறது. இந்தத் தனிக்களம்தான் மௌனியின் உலகத்தை வித்தியாசமான உலகமாகக் காட்டுகிறது. ஆனால் மௌனியின் கதைகள் யதார்த்த தளத்தில் ஊன்றப்படாவிட்டாலும் யதார்த்த உலகின் நெருக்கடிகளைக் கதையின் மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது. மௌனியின் உலகில், காதலிப்போரின் விருப்பங்கள் நேர் கோட்டில் இன்பமாக முடியவில்லை. ஆசைகளும் கனவுகளுமாகவே மிஞ்சி விடுகின்றன. இந்த அளவில் நிறைவேற்றம் கொள்ளாத வாழ்க்கையின் அபகவரம் பதிவாகிறது. மௌனியின் கதைகளில் இசை பரீபூரணத்தையும், காதலர்கள் நிலை அபகவரத்தையும் காட்டு

நாஸுக்கின்மைக்கும் அர்த்தம் கூடுகிறது. புதுச் சிறுகதை சிறப்பான ஒரு தத்துவ அடிப்படை பெறுகிறது என்பதையும் காண முடிகிறது. எனவே, இன்று பண்பாட்டுப் போராட்டத்தில் இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொண்டு எழுதுவதில் தவறில்லை. அதில்தான் சிறப்பும் இருக்கிறது. என்றும் சொல்ல வேண்டும் என்கிறார்.

அடுத்து சத்திய ஆவேசம் நிறைந்த டானியலின் கதையில் எமது சமுதாய அமைப்பின் கிழிஞ்சல்கள் 'லோ' பாத்திரத்தின் மூலம் ஆழமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலவுடமைச் சமுதாய அமைப்பில் சுரண்டி ஏப்பம் விடும் லோக்களின் முகத்திரை கிழித்து எறியப்பட்டுள்ளது. துணிச்சலான முற்போக்கு எழுத்துச் சிறுகதை ஓர் உதாரணமாகும். நடையும் சரளமான 'இடக் காதின் ஒட்டு முகத்திலே கன்னத் தோடு இணைந்த படி நின்ற சதைக்காயைத் தடவிக்கொண்டிருந்த லோ முதலாளியின் கண்களுக்கு முன்னால் அடுத்தவிட்டுப் பூனையைத் தனது வீமன் நாய் கடித்துப் பிடுங்குவது தெளிவாகத் தெரிந்தது' கருவிலும் உருவிலும் நிறைவான கதை!

இர. சந்திரசேகரனின் 'நங்கை' சிறு கதை அழகான தமிழ் நடைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு. எம். ஏ. ரஹ்மான் 'தத்துவம்' மணிக்கதை சிறிதானாலும் அவர் நிறமையை இனம் காட்டி நிற்கிறது. வ. அ. இராசரத்தினத்தின் 'மனிதன்' என்ற சிறுகதை மனிதப் பண்புகளை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

இந்த மலரில் இடம் பெற்ற சிறுகதைகளை ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, ஈழத்துச் சிறுகதைகள் உள்ளடக்கம் உருவம்

என்கிற இரண்டு வகையிலும் மிகவும் சிறப்பாக எழுதப்பட்டு வருகிறது என்பது புலனாகிறது. பலரது சிறுகதைகளைச் சேர்த்துத் தருவதன் மூலம்தான் சிறுகதைகளை இலக்கிய பூர்வமாக எடைபோட முடியும் என்பதற்கு தீபம் ஈழத்துச் சிறப்பு மலரை விமர்சித்து ஆய்வு செய்தமை ஓர் சான்றாகும்.

இம்மலரைப் படித்து முடித்ததும் இன்னொரு நிறைவு ஏற்படுகிறது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் கதைகளின் தரம் ஓரளவு சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளன என்பதே அந்த முழுநிறைவாகும். சமுதாயத்தோடு ஒன்றிய பிரச்சினைகள் அலசப்படுவதும், கற்பனையிலும் பார்க்கையதார்த்த பண்புகள் நிறைத்திருப்பதும், பிரதேச பேச்சு மொழி நடை சரளமாகப் பயன் படுத்தப்பட்டிருப்பதும் கதைகளின் வெற்றியின் காரணிகளாகும். இதற்குக் காரணம் கதைகள் விமர்சனப் பிரக்ஞையுடன் எழுதப்படுகின்றன என்று தோன்றுகிறது. சமுதாய மாற்றங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அன்று தொட்டே கதைகள் எழுதப்பட்டதால் தானே என்னவோ இன்று ஒரு வளமான புதிய தலைமுறை அறுவடையாகியுள்ளதெனலாம்.

இன்றைய சாந்தன், உமா வரதராஜன், ஜெகநாதன், கோப்பாய் சிவம், சட்டநாதன், கமால், முருகானந்தன், டேவிட். நௌசாத், அன்ரனி, தெனியான், கணமகேஸ்வரன் போன்ற இன்னும் பல புதியவர்களின் படைப்புகள் ஒரு தொகுதியாக வெளிவந்தால் விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய ஏதுவாக இருக்கும்.

கின்றன. மௌனியின் கதைகள் சிருஷ்டியின் ஊணத்தை கவிதைகளாக் கியிருக்கின்றன என்றும் சொல்லலாம். இந்த ஊணம் சார்ந்த வேதனையை இவ்வுலக அனுபவமாக நாம் கொண்டிருப்பதாலேயே இக்கதைகள் நம் மிடம் ஒரு ஆழமான பிணைப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

மௌனியின் தமிழ் அவருடைய கலை வெற்றியை சாத்தியமாகும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. இது மரபு மொழியிலிருந்து தன் ஜீவ சக்தியை உறிஞ்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. மாறாக பேச்சுத் தமிழிலிருந்து தனது கருவியை கூர்மையாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பேச்சுத் தமிழ் இரு சக்திகளின் சுடுமையான பாதிப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று மௌனியின் ஆளுமையின் சாராம்சம். மற்றொன்று படைப்புப் பொருளின் சாராம்சம். இத் தமிழ் புதிய தொனியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சோகத்தின் மனமொழி என்று இதைக் கூறலாம். இம் மொழியும் முதலில் ஒரு அந்நிய யாலத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது. ஆனால் அவரது கலை வெற்றியை நாம் அநுபவப் பூர்வமாக உணரப்போது நம் மனதை ஆட்கொள்ளும் ஒரு சக்தியாக இது மாறிவிடுகிறது. இவரது படைப்பின் சிகர வெற்றியாக 'எங்கிருந்தோ வந்தான்', 'பிரபஞ்சகானம்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைகளையும் குறிப்பிடலாம்.

வா. ச. ராமாயிருதத்தின் கலை வெற்றியும் நமது பரிசீலனையை வற்புறுத்தக் கூடியது. ராமாயிருதமும் புதிய பொருளோடும் புதிய தமிழோடும் வந்தவர். பரிச்சென்று நம் கவனத்தைக் கவரும் வர்ணங்களும் ஜரிகைகளும் பூக்களும் கொண்டவை இவர் நடைவாசனத் திரவியங்களின் வசிகரம் மிகுந்த நெடியைத் தமிழாக மாற்றியதுபோல் இருக்கிறது. இவரது நடை, ஒவ்வொரு புதிய படைப்பாளியின் வருகையும் சிறுகதை உலகில் பொருளுக்கும் புதிய மரிமாணங்களையும் விரிவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது. மொழி புதிய நளினங்களைப் போன்றது. வாழ்வில் தளம் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. ஆனால் அதிலிருந்து ஒருவன் பெறும் அநுபவங்களும், அந்த அநுபவங்கள் மனித மனத்தில் பதிக்கும் ரேகைகளும் நபருக்கு நபர் எவ்வளவோ வித்தியாசங்களாக இருக்கின்றன. தன்னைக் கடுமையாகப் பாதித்த அநுபவங்களையே ஒரு கலைஞன் தன் படைப்பின் பொருளாகக் கொண்டு வருகிறான். 'என்னைப் பாதித்த அநுபவத்தை நீ ஏன் படைப்புப் பொருளாகக் கொண்டு வரவில்லை?' என்று வாசகனோ, விமர்சகனோ படைப்பாளியை கேட்க முடியாது. இவ்வாறு கூறுவதன் அர்த்தம் மறைமுகமாக என்னைப் பாதித்த அநுபவங்களையே உன்னையும் பாதிக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்துவது ஆகும். கலை உலகில் இந்த சர்வாதிகாரங்கள் செல்லுபடியாகா. செல்லுபடியாகும் நேரங்களில் விளைவது கலைகளாகவும் இருப்பதில்லை. பள்ளிப் பயிற்சிகளில் பொருளைத் தந்து கட்டுரை எழுதிச் சொல்லும் ஆசிரியவுழக்கங்களைப் படைப்புலகத்துக்கும் நகர்த்துவோம் என்பது. ஆசானைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் பொய்மைகளை வார்த்தும் காரியம்தான் அப்போது நடைபெறும். படைப்பு அப்போது அதன் பன்முகக் குணத்தை இழந்து ஒற்றைப் பரிணாமமாகச் சீரழிந்து போகும்.

நம் சிறுகதை உலகில், மரபின் ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்று இருவரைக் கூறலாம். ஒருவர் பிச்சமூர்த்தி, மற்றொரு

வர் ராமாயிருதம். ஆனால் இந்த ஒற்றுமை காரணமாக இவர்கள் இருவரையும் ஒரே விதமான கலைஞர்களாகக் கருத வேண்டிய தில்லை. பிச்சமூர்த்தி மரபின் மேலான சாராம்சத்தை உணர்ந்து வாழ்வின் ஸ்திதியோடு அது இணைவதில் அது கொள்ளும் வெற்றியையோ அல்லது தோல்வியையோ கூறுகிறார். ராமாயிருதத்தின் கதைகளில் மரபு வைதீக வாழ்வின் சாயல்கள் கொண்டவையாக இருக்கின்றது ஆசார அனுஷ்டானங்கள் திரை போல் பின்னணியில் வீசிந்து கிடக்கின்றது. மற்றப்படி மரபுக்கோ மதத்திற்கோ உவதிகச் சிந்தனைகளுக்கோ இங்கு ஏதும் பங்கு இல்லை. இந்த நம் பிக்கைகளுக்கும் நடைமுறைகளுக்குமுள்ள உறுத்தல்கள் எதுவும் இவரைப் பாதிப்பதும் இல்லை. கதாபாத்திரங்கள் உணர்ச்சி பிழம்பாக இருக்கின்றன. கதைப் பொருளைத் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே வந்தோம் என்றால், எந்த அடிப்படையில் பார்வை இப் பொருள்களைத் தேர்ந்தெடுத்தது என்பதை வகைப்படுத்திக் கொள்ள முடிவதில்லை. உணர்ச்சிகரமான சம்பவங்களே இவரைக் கவர்கின்றன. உணர்ச்சி உள்ளடக்கம் மிக அதிகமாகக் கொண்ட சம்பவங்கள் இவை. இந்த உணர்ச்சி உள்ளடக்கம் கதைக்குள் இழுத்துப் பிடிக்கப்பட்ட ஒரு தன்மை பெறுகிறது. ஒரு பதட்ட உணர்வுடன் கதாபாத்திரங்களின் மேல் இவை ஏற்றப்படும்போது பாத்திரங்கள் சற்று விசித்திரமான தன்மையைக் கொள்கின்றன. கம்பிகள் அதிக அளவுக்கு இழுத்துக் கட்டப்பட்ட ஒரு வாத்தியத்தில் அபூர்வ ராகங்களை உணர்ச்சியைக் கிளறும் விதத்தில் வாசிக்கும் ஒரு இசைக் கலைஞருடன் இவர் எழுத்தை ஒப்பிடலாம்.

ராமாயிருதத்தின் கதைகளில் ஹிந்து கூட்டுக் குடும்பங்களின் சாதகமான அம்சங்கள் சோகமாக வெளிப்படுகின்றன. காலம் இந்தக் கூட்டு அமைப்பை சிறகடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மரபு சார்ந்த சர்வாதிகாரத்தை உடைத்துக் கொண்டு தனித்துவம் மிகுந்த நபர்கள் வெளியேறுகிறார்கள். 'எங்கள் குடும்பங்கள்' என்ற அடையாளங்கள் மற்றும் இணைப்புக்கள் வெடித்து 'என் குடும்பம்' என்ற தனித்துவ அமைப்புக்கள் ஒங்குகின்றன. காலத்திற்கும் இந்த அமைப்பின் சீரழிவுக்குமான தொடர்புகள் இவர்கடைய கவனத்தில் இடம் பெறுவதில்லை. சிதைவின் வருத்தங்களே கதைகளில் பதிவாகின்றன. ஆனால் ராமாயிருதத்தின் கதாபாத்திரங்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டவர்கள் என்பதால் வாழ்வின் முரண்பாடுகளுக்கு முன் நியதிகளைச் சார்ந்து ஒடுங்கி, பொம்மைகளாகத் தேய்ந்து போகாமல் உணர்ச்சியின் பார்வையில் விகாசம் கொள்கிறார்கள். இவ்வகையில் பண்பாட்டின் பிரச்சாரமாக இந்தக் கதைகள் அமையாமல் தப்பித்துக் கொண்டு வீடுகின்றன.

கலைஞரின் பார்வை, மதிப்பீடுகளுக்கு அடிப்படையாக அமையும்போது ராமாயிருதத்தின் ஸ்தானம் பின்னகர்ந்து போகக்கூடும். ராமாயிருதம், பொருளைச் சார்ந்த பார்வையில் வாழும் கலைஞரும் அல்லர். இவரது உயிர், மொழியின் ஆக்கபூர்வமான அம்சத்தில் தனது ஜீவபலத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டு கிடக்கிறது. இந்த அளவில் மொழிக்கு அவர் ஏற்றியிருக்கும் பரிணாமங்களும் பட்டைகளும் எர்ணங்களும் மிக முக்கியமானவை. உணர்ச்சியைப் பொங்க வைப்பதிலோ, சிவ்விட வைப்பதிலோ, அழுக்கப்பட்ட உணர்ச்சி உருவாக்கும் பதட்டத்தை அனுபவமாக மாற்றுவதிலோ மொழி

திகைக்க வைக்கும் விதத்தில் இங்கு பங்கேற்கிறது. மேலான திரைப்பட உத்திகளால் பாதிக்கப்பட்ட கலைஞர் என்று அவரைக் கூறலாம். கதையைச் சினிமாப் பாலையில் சொல்வதென்றால் இவர் 'கட்டுக்' கொண்டிருக்கிறார்: நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறவேண்டும்.

ரகுநாதனையும், விந்தனையும் புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லலாம். ரகுநாதன் வணிகப் பத்திரிகை உலகத்தின் பெருமைகளால் பாதிக்கப்படாமல் தப்பித்துக் கொண்டவர். இவரும் ஒரு யதார்த்தவாதி. புதுமைப்பித்தனால் பாதிக்கப்பட்டு, அதாவது அவருடைய கதைகளால் பாதிக்கப்பட்டு, ஆனால் பார்வையால் பாதிக்கப்படாமல், இவர் ஆரம்பத்தில் எழுதிய கதைகளே 'ரகுநாதன் கதைகள்' என்ற பெயரில் தொகுதியாக வந்துள்ளது. இங்கு புதுமைப்பித்தனின் பிரதிபலிப்பையே காண்கிறோம். நடை, உத்தி, கதை கூறும் பாங்கு, கதைப் பொருள் ஆகியவை புதுமைப்பித்தனிடம் மனதைப் பறிகொடுத்து தன்னை அவராகக் கற்பனை செய்து கொண்டு எழுதிய திறமையின் வெற்றிகளைப் பார்க்கிறோம். இவை போலி செய்த காரியத்தின் வெற்றியே அன்றி படைப்பின் வெற்றி அல்ல. 'சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரை' என்ற கதைத் தொகுதியில் முற்போக்கான கதைகள் உள்ளன. பின்னால் முற்போக்கு இலக்கியம் எனப் பெயர் பெற்ற ஒரு இயக்கம் சார்ந்த வஸ்துவின் முன்னுதாரணங்களாக இந்தக் கதைகள் இருக்கின்றன. இங்கு கதைப் பொருள்கள் யதார்த்தத்தின் சோதனைகளுக்கோ எழுத்தாளனின் அனுபவ உலகச் சோதனைகளுக்கோ ஆளாவதில்லை. ஒரு பொருளில் வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய பக்கம் முன் தீர்மானங்களுக்கு ஆளாகி அந்தப் பக்கத்தை அழுத்தம் தரும் வகையில் ஜோடனை பெறுகிறது. எல்லாக் கதைகளும் ஜோடிக்கப்பட்டவைதாம். ஜோடனை எப்போதும் அருவருப்பானதும் தான். ஆனால் ஒரு கதை கலை வெற்றி பெறும்போது உண்மை பாரபட்சமின்றி, முன் முடிவுகள் இன்றி, தத்துவச் சார்வு நிலைகள் இன்றி ஸ்பரிசிக்கப்படும்போது, அந்த ஸ்பரிசுத்தின் ஜீவகளை கதை முழுதும் பரவி. ஜோடனையை கதையில் பகுதியாகக் கரையச் செய்து, அதைத் தலையாக இனங்கண்டு அருவருப்புக் கொள்ள முடியாதபடி ஆகிறது. முன் முடிவு, ஜோடனை நினைவிக்கப்பட்ட இடத்தைச் சென்றடைதல் இந்த மூன்று அம்சங்களும் இணைந்து இவர் கதைகளில் நாம் ஏதும் புதிய அனுபவத்தைத் தரக்கூடும் சாத்தியக்கூறை இல்லாமல் ஆக்கி விடுகிறது. இதன்பின் தமிழில் தோன்றிய கலைப் பெருமானமற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பலரை நான் இந்தக் கட்டுரையில் உதறியிருப்பது ரகுநாதன் மீது வைத்த அளவு கோலைச் சார்ந்துதான். அவர்கள் பெயர் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டவையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

விந்தன் இரு முகங்கள் கொண்ட ஒரு குழப்பமான எழுத்தாளர். அவருடைய ஒரு முகம் முற்போக்கானது. வெற்றியோ, தோல்வியோ ஆத்மார்த்தமானது. இதையே நாம் இயற்கையான முகமாகக் கொள்ள வேண்டும். மற்றொரு முகம் பத்திரிகைத் தேவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்ட முகம். இந்த முகத்தை பிழைப்பின் கோலமாக நாம் ஒதுக்கிவிடலாம். ஒரு பாராட்டு உணர்வோடு அதை ஒதுக்கலாம். தனது நம்பிக்கைகளுக்கு எதி

ராகப் பத்திரிகை உலகத்தில் கூட இவர் செயல்படவில்லை என்ற பாராட்டோடு, இங்கு கூடத் தனது நம்பிக்கைகளுக்கு உலப்பான கதையின் சாராம்சங்களைத் தான் உணர்ச்சியின் பெரும் கொந்தளிப்பில் ஆழ்த்தி பத்திரிகை வாசகர்களை இவர் திருப்திப்படுத்த முயல்கிறார். இவரது முற்போக்கான கதைகளில் வறுமைப்படும் மக்களின் கஷ்டங்களும் சமூக ஜனங்களும் மனித நேயத்தின் அடிப்படையில் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. போலித்தனங்கள் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன. இதிலிருந்து அவருடைய சார்புநிலை நமக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் இக்கதைகள் கலை ரீதியான வெற்றியைக் கொண்டனவா என்பது கேள்விக்குரியது.

கு. அழகிரிசாமி புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. இது புதுமைப்பித்தனுக்கும் அவருக்கும் இருந்த நேர் தொடர்பு காரணமாகவும் புதுமைப்பித்தன் எழுத்துக்களில் அவர் வெளிப்படுத்திய பாராட்டுணர்வு காரணமாகவும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கலாம். புதுமைப்பித்தன் கதைப்பொருளும், அழகிரிசாமியின் கதைப்பொருளும் கொண்டுள்ள ஒற்றுமையின் காரணமாக இந்த எண்ணம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு ஆசிரியனை மற்றொரு ஆசிரியனுடன் ஒப்பிடும் போது நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது இருவரது பார்வையுமே உண்மையில் புதுமைப்பித்தனும் அழகிரிசாமியும் எதிர் நிலையிலுள்ள இரு கலைஞர்கள். புதுமைப்பித்தனை ஒரு அவநம்பிக்கைவாதி என்று கொண்டால், அழகிரிசாமியை நம்பிக்கைவாதி என்று கொள்ள வேண்டும் தங்களது அனுபவங்கள் மீது வைக்கும் விமர்சனங்கள் மூலம் இருவருமே தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் மீது கடும் அதிருப்தி தொரிவித்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் புதுமைப்பித்தன் மனித ஓயல்பினை ஒரு சிடுக்காகக் கண்டு அடங்கியிருக்கக் கொள்கிறார். அழகிரிசாமி இதற்கு மாறாக சமூக அமைப்பின் மீதே அதிகம் குறைகளைக் காண்கிறார். வாழ்வு தேய்ந்திருக்கும் நிலையைக் காட்டும் போதே, கொடுமையின் பிடுங்கலைக் காட்டும் போதே மனிதர்கள் அப்போதும் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பையும் மனித நேயத்தையும் அழகிரிசாமி காண்கிறார். இதுதான் அழகிரிசாமியின் பார்வைக்கும் புதுமைப்பித்தனின் பார்வைக்குமான வித்தியாசம். அழகிரிசாமியின் பார்வையை நாம் உணரும்போது இவர் புதுமைப்பித்தன் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர் அல்ல என்பதும், கு. ப. ராஜகோபாலனின் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர் என்பதும் உணர முடியும். மேலும் புதுமைப்பித்தனைப் போல் உரக்கக் கதைகள் சொல்வதில் நம்பிக்கையுள்ளவர் அல்லர் இவர். கடும் சாயங்களை இவர் புதுமைப்பித்தனைப்போல் பயன்படுத்தவும் இல்லை. இவரது மென்மையான குரலும், எளிமையான வர்ணங்களில் கதைக் காட்சிகளைத் தீட்டுவதும், கு. ப. ராவின் தன்மைகளை நினைவுபடுத்தக் கூடியவை. இந்த வகையில் பார்த்தால் இவரை கு. ப. ராவின் மேலான வாரிசு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஆசிய பந்தோபஸ்த்துப் பற்றி சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காங்கிரஸ்

பூரி குரித்சின்

மாஸ்கோவில் ஆரம்பமான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 27வது காங்கிரஸில், பொதுச் செயலாளர் மிகாயில் கோர்ப்சேவ் பேசுகையில், அமைதியையும் சர்வதேச பந்தோபஸ்த்தையும் பாதுகாப்பதில், ஆசிய நாடுகள் மற்றும் பசிபிக் பிரதேச நாடுகளின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்து வருவதைச் சுட்டிக் காட்டினார். 'அங்கப் பரந்த பிரதேசத்தில் பல முரண்பாட்டு முடிச்சுக்கள் உள்ளன: ராணுவ அபாயம் குறையவில்லை; சில இடங்களில் அரசியல் நிலைமை ஸ்திரமாக இல்லை; இதில் தாமதமின்றி உரிய தீர்வு காண வேண்டுமென்று சோவியத் யூனியன் கருதுகிறது.

'மத்திய கிழக்கிலும், உலகத்தில் கொந்தளிப்பான மற்றெல்லாப் பகுதிகளிலும் பூசல்களை அகற்றுவதற்கான வழிகளை ஒன்று சேர்த்து தேடும் முயற்சியை வலுப்படுத்துவதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்' என்று சோவியத் தலைவர் கூறினார்.

எதிர்ப் புரட்சியும், ஏகாதிபத்தியமும் சேர்ந்த ஆப்கானிஸ்தானை ரத்தப் பெருக்கு எடுக்கும்படி செய்து விட்டதாக அவர் சொன்னார். ஆப்கானியர் தங்கள் அரசரிமையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள சோவியத் யூனியன் உதவுகிறது. ஆப்கான் அரசு கோரிக் கையின் பேரில், அங்கு நிறுத்தப்பட்டுள்ள தன் துருப்புக்களைக் கூடிய விரைவில் வாபஸ் பெற சோவியத் யூனியன் விரும்புகிறது. ஆப்கானிஸ்தானின் உள்விவகாரங்களில், ஆயுதந்தாங்கி அன்னியத் தலையீடு நிறுத்தப்பட்டு, அது மீண்டும் துவக்கப்படாது என்ற நம்பகமான உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டவுடன், சோவியத் படைகளை படிப்படியாகக் குறைக்க ஆப்கானிஸ்தானுடன் சோவியத் அரசு உடன்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதாக கோர்ப்சேவ் அறிவித்தார்.

ஆசியாவில் நிகழும் பூசல்கள் உள்ளிட்ட பிரதேசப் பூசல்களுக்கும் சர்வதேச நெருக்கடிகளுக்கும் அரசியல் தீர்வு காணும் நடவடிக்கையை, சோவியத் யூனியன் வலியுறுத்தி வரும் சர்வமாத உலக பந்தோபஸ்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளின் ஒன்றென்று வர்ணித்தார்.

ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களும் தங்கள் அபிவிருத்திக்குப் பொருத்தமான முறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமைக்கு பதிப்புக் கொடுப்பது, விண்வெளியில் ஆயுதப் போட்டியைத் தடுப்பது, அணு ஆயுதங்களையும் ரசாயன ஆயுதங்களையும் அழிப்பது, பேரழிவு ஏற்படுத்தக் கூடிய மற்ற சாதனங்களை அபிவிருத்தி செய்வதைக் கைவிடுவது, நாடுகளின் ராணுவ பலத்தை நியாயமாக அளவுக்குக் குறைத்தல், ராணுவச் செலவைக் குறைத்தல், இனப் படுகொலையையும் ஒதுக்கல் கொள்கையையும் அடியோடு அழித்தல் முதலியவையாகும்.

நட்சத்திர யுத்தங்களும் கூட்டுச் சேரா இயக்கமும்

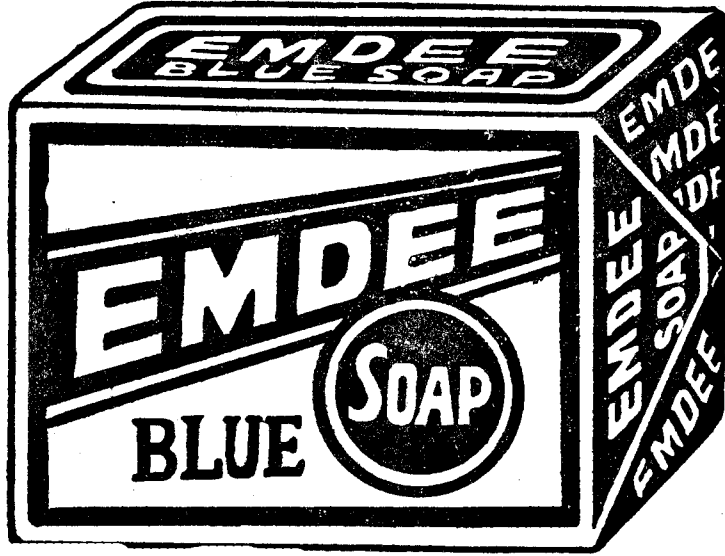
வி. தாராபரின்

ஆயுதப் போட்டி, விண்வெளிக்குப் பரவுவதால் மனித சமுதாயத்திற்கு ஏற்படக் கூடிய அபாயத்தைக் கூட்டுச் சேரா இயக்கம் எப்பொழுதுமே தெளிவாக உணர்ந்து வந்துள்ளது. கூட்டுச் சேரா இயக்கத்தின் முதலாவது உச்சக்கட்ட மாநாடு பெல்கிரேடித் கூடிய பொழுதே, விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லா நாடுகளும் அதை 'விண்வெளி ஆராய்ச்சியை' சமாதானப் பணிகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டது.

சந்திரனும் மற்றக் கிரகங்களும் உள்ளிட்ட விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள நாடுகளின் நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமான ஒப்பந்தத்தில், பல கூட்டுச் சேரா நாடுகள் பங்கு கொண்டன. விண்வெளியை அமைதி மண்டலமாகச் செவ்வதற்கும், பெரும் அளவில் ஒத்துழைப்பதற்கும், சமாதான சக்திகள் நடத்திய இயக்கத்தில் இந்த ஒப்பந்தம் ஒரு முக்கிய மைல்கல்லாக அமைந்தது. இதனால், 'நட்சத்திர யுத்த'த் திட்டத்தை அபெரிக்க ஜனாதிபதி ரீசன் அறிவித்த பொழுது, கூட்டுச் சேரா இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளிடையே அது ஆழ்ந்த கவலையை ஏற்படுத்தியது. கூட்டுச் சேரா இயக்க நாடுகளின் அயல்துறை அமைச்சர்கள் லுவாண்டாவில் மாநாடு கூடிய பொழுது, விண்வெளியில் ஆயுதப் போட்டியைத் தவிர்ப்பதற்கும், சர்வதேச அமைதியையும் பந்தோபஸ்த்தையும் பாதுகாப்பதற்கும், அவசர நடவடிக்கை எடுக்குமாறு வற்புறுத்தினர். ரீசனின் 'கேந்திரத் தற்காப்பு முன்முயற்சி'த் திட்டத்தை அவர்கள் கண்டித்தனர் அணு ஆயுதங்களைக் கொண்டு யுத்தங்களைத் தடுக்கும் முயற்சியைப் போலவே கேந்திரத் தற்காப்பு முன்முயற்சித் திட்டத்தின் மூலம் பந்தோபஸ்த்து ஏற்படுத்த முயல்வதும் எதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வாததாகும் என்றும், என்னெனில் அது உலகத்தின் ஸ்திரமற்ற நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கி, அணு ஆயுதப் போட்டியை என்றும் கண்டிராத அளவுக்குத் தீவிரப்படுத்துமென்றி குறைக்காதென்றும் அவர்கள் வற்புறுத்தினர்.

அண்மையில் நடந்த ஐ. நா. பொதுச்சபையின் விண்வெளியை அமைதிப் பணக்கு ஆராய்வதில் சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்காகச் சோவியத் யூனியன் பிரேரித்த திட்டத்தைக் கூட்டுச் சேரா நாடுகள் தீவிரமாக ஆதரித்தன. சோவியத் யூனியனின் தீவிர ஆதரவுடன், கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் பெரிய குழு ஒன்று, விண்வெளியில் ஆயுதப் போட்டியைத் தடுப்பதற்கான தீர்மானத்தைப் பிரேரித்த பொழுது, ஐ. நா. வில் உறுப்பினர்களாக உள்ள நாடுகள் அதை ஆதரித்தன. ஐ. நாவில் வேறு எந்தத் தீர்மானத்திற்கும் கிடைக்காத அவ்வளவு ஓட்டுகள் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாகக் கிடைத்தன. இவ்விதம் கூட்டுச் சேரா நாடுகள், 'விண்வெளி சமாதான'த்திற்குத் தங்கள் ஆதரவை மீண்டும் தெளிவாகத் தெரிவித்தன.

இலங்கையில் முதன் முறையாக
தேசிக்காய் வாசனையுடன்
எம் டி சோப்

இதே விலையில் இதைவிடச் சிக்கனமாகவும்
பளிச்சென்ற வெண்மையாகவும் சலவை
செய்யக்கூடிய வேறொரு சவர்க்காரம்
கிடைக்க முடியுமா?

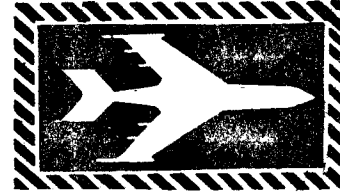
இன்றே வாங்குங்கள்

தேசிக்காய் வாசனை கொண்ட

எம் டி சோப்

எம் டி என்ரபிறைஸஸ்

தொழிற்பேட்டை - அச்சுவேலி.

‘விமானங்கள்
மீண்டும் வரும்’

வாழ்வின் அநுபவ வெளிப்பாட்டினைச்
சுவைபடத் தரும் ஒரு படைப்பு.

— கந்தையா நடேசன்

யாழ்ப்பாணச் சமூகம்
‘மணியோடர் பொருளாதாரத்தி
லேயே’ தங்கி இருக்கிறது என்று
ஒரு காலத்தில் நகைச்சுவையா
கச் சில அரசியல் தலைவர்கள்
குறிப்பிட்டதுண்டு. அந்த அள
வுக்குக் கல்வியைத் தமது மூல
தனமாகக் கொண்டு உத்தியோ
கங்களைப் பெற்றுக் குடும்ப மேம்
பாட்டையும் வசதி வாய்ப்புக்
களையும் பெருக்கிக்கொண்ட சமூ
கம் இது. இந்தச் சமூகத்தின்
கல்வியும் அதன் வழியாக வரும்
உத்தியோக வாய்ப்புக்களும்,
மறுக்கப்பட்டமையும் இன்றைய
போராட்ட நிலைமை படிப்படி
யாக வளர்ந்து வந்தமைக்குரிய
உடனடிச் காரணங்களுள் ஒன்றா
கும். கல்வித்துறையை வளர்ப்ப
தன் ஊடாகப் பெற்று வந்த
பொருளாதார வாய்ப்புகளுக்கு
கான வழிகள் அடைக்கப்பட்ட
போது, இந்தச் சமூகத்தவர்
தமது பொருளாதார வாய்ப்பை
தேடிக்கொள்ளும் மார்க்கமாக
வெளிநாடுகளுக்கு வேலை வாய்ப்
புத்தேடி ஓடவேண்டியது
தவிர்க்க இயலாத நிர்ப்பந்தமா
யிற்று. யாழ்ப்பாணச் சமூக
மத்தியிலும் கல்வி பெறும்

வாய்ப்புகளை ஏற்ற முறையில்
பெற்று மேலோங்கி வருவதற்கு
இயலாதிருந்த கீழ் மட்டத்து
இளைஞர்களும் வெளிநாட்டு
வேலை வாய்ப்பு என்னும் ஊற்
றிலே தமது குடும்பங்களைச்
செழிக்கச் செய்யும் சந்தர்ப்
பத்தை இன்று அடைந்திருக்கி
றார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் என்னும்
குறுகிய வட்டத்துள் வாழும்
இளைஞர்கள் பலர் வெளிநாட்டு
வேலைவாய்ப்பைத் தேடுவதற்
கும்—வெளிநாட்டுப் பயணங்களை
மேற்கொள்வதற்கும் தலை நக
ரான கொழும்பு வரை அடிக்கடி
போய் வருவதன் மூலம்
வாழ்க்கை அநுபவங்களையும்
அதன்மூலம் பெறும் அறிவையும்
சற்று விலாசப்படுத்திக்கொள்ளு
கின்றனர். இத்தகைய, புதிதா
கப் பெற்றுக்கொண்ட அடிப்
படை அநுபவ அறிவுடன் வெளி
நாடு சென்று தொழில் வாய்ப்புப்
பெற்று வாழும் இளைஞர்களின்
வெளிநாட்டு வாழ்வுநிலை, அநு
பவ அறிவு, உணர்வுப் போராட்
டங்கள் என்பவற்றைக் குறுகிய
வட்டத்துள் வெவ்வேறு கோணங்

களிற் சித்திரிக்கும் ஒரு குறு நாவல் நெல்லை க. பேரன் எழுதி இருக்கும் 'விமானங்கள் மீண்டும் வரும்' என்னும் இப்படைப்பு.

இரசிகமணி கனக செந்தி நாதன் நினைவுப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற இக்குறு நாவல் முதல் முறையாக விமானத்தில் ஏறிப் பயணஞ் செய்யும் ஒருவனின் புத்தித் திறமையான அநுபவம், வெளி நாட்டில் (குவைத்) வேலை செய்யும்போது பெறும் தொழில் முறை சார்ந்த அநுபவம், வெளி நாட்டு வாழ்க்கை முறை சார்ந்த அநுபவம், யாழ்ப்பாணத்தில் விட்டுச் சென்றுள்ள குடும்பங்களுக்குள்ளும் — குடும்ப உறவுகளுக்கும் ஏற்படும் மாற்றங்கள் இவைகளுக்கூடாக வெளிப்படும் உணர்வு நிலைகள் என்பவற்றைச் சிறுது வெளிக்கொண்டு வருகின்றது. உதாரணமாக, இந்தக் குறு நாவலின் நாயகனாக விளங்கும் சங்கரின் விமானப் பயண அநுபவம் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகிறது.

'சங்கருக்கு விமானப் பயணம் புது அநுபவம். சிவப்பு விளக்கு கள்ளூரடே வந்த சமிக்கைகளின் படி இடுப்புப் பெல்லை இறுக்கிப் பூட்டியிருந்த அவன் இப்போது அதை அவிழ்க்கத் தெரியாமல் திண்டாடுவதைக் கண்ட பணிப் பெண் அவனது உதவிக்கு வந்தாள்'.

நாட்டின் இன்றைய சூழ்நிலை காரணமாகப் பிறந்த மண்ணை விட்டு வெளி நாடுகளுக்குப் பறந்து போகும் சங்கர் போன்ற இளைஞர்கள் பற்றி ஏளனமாக நோக்குகின்ற ஒரு கருத்தும் இன்று சிலரிடம் உண்டு. இந்த நாட்டின் பண முதலிகளாக இருக்கும் தமிழர்கள் சொத்துச் சுகங்களுடன் வெளிநாடுகளுக்குச்

சென்று குடியேறுவதோடு, சங்கர் போன்ற ஏழைக் குடும்பத்து வாவிபர்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் தவறான கருத்தினை உடையவர்கள், யாழ்ப்பாணக் குடும்பங்களின் உறவு நெருக்கத்தைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்களது நோக்கு எத்துணைத் தவறானது என்பதனை சங்கர் என்ற இளைஞன் குவையில் பணம் சம்பாதிப்பதற்குப் படும் கஷ்டங்கள் மூலம் பேரன் தெளிவாக உணர்த்துகின்றார்.

கன்னி கழியாது வீட்டில் ஏக்கப் பெருமூச்சுடன் வாழும் மூன்று சகோதரிகளின் நல் வாழ்வுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழும் சகோதரனாக மாத்திரமன்றி, சகோதரிகளுள் ஒருத்தி இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெண்ணாகப் பெற்றிருக்கிறாள் என்பதை அறிந்து, அந்தக் குழந்தைகளின் எதிர் காலத்தை எண்ணி ஏங்கும் மாமனாகவும் சங்கரைச் சித்திரித்ததின் மூலம் இந்தச் சமூகத்தின் பொறுப்புணர்ச்சி மிக்க வகைமாதிரியான உயர்ந்த ஒரு பாத்திரத்தைப் பேரன் உருவாக்கி வந்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணச் சமூகம் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ள விழைவதன் நோக்கம் அறிவுத் தேடல். அடிப்படையின் பொருளாதாரத் தேடலென்னும் உத்தியோக வாய்ப்பைப் பெறுதல் தான் என்பதையும் இந்த நாவல் மூலம் உணர்த்துகின்றான். சங்கரின் இளைய சகோதரி பல்கலைக் கழகப் பட்டப் படிப்பைவிட தாமதமின்றித் தொழிலைப் பெறவும், அதிக பணத்தைச் சம்பாதிக்கவும் வாய்ப்பாகவுள்ள 'கம்பியூட்டர் சயன்ஸ்' படித்து வருவதும், அவள் காதலனை சேகர், 'நானாக்கு அவன் வெளி நாடு போனால் முப்பது முப்பது

தையாயிரம் எண்டு சம்பளம் வாங்குவான்' என்று சங்கர் கூறுவதும் அடிப்படையான இந்த உண்மையை வெளிக்கொண்டுவருகின்றது.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் இன்னொரு பிரதான அம்சம் சாதி அமைப்பு முறையும் அதனால் உண்டாகும் சிக்கல்களும். சாதியிலும் பொருளாதார நிலையிலும் அடிநிலையிலுள்ள ஒருவன் அவற்றை உடைத்துக்கொண்டு மேலோங்கி வருதல், அல்லது பொருளாதாரத்திலே தாழ்ந்த நிலையிலும் சாதியில் மேம்பட்ட நிலையிலும் உள்ள ஒருவர் வர்க்கத்தெளிவினால் இந்தச் சாதிக் கொடுமையைத் தகர்த்தல் என்பனவே சராசரி இலக்கியப் படைப்புகளாக ஈழத்தில் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் இந்தப் படைப்பிற் சாதியில் உயர்ந்த ஒருவன் பொருளாதார நிலையிலும் உயர்ந்து வரும்போது தன் தனக்கையானவன் சலவைத் தொழிலாளியின் மகன் சேகரைத் திருமணஞ் செய்வதை அங்கீகரிப்பதன்மூலம் புதியதொரு சிந்தனை வீச்சைக் கோடுகாட்டுகின்றது. இத்தகைய சிந்தனை வீச்சு உருவாவதற்கு அடிப்படையான வர்க்கத்தெளிவும் உயர்வும் சங்கருக்கு உண்டென்பதை வெளிப்படுத்தி இருந்தால், சங்கர் என்ற இந்தப் பாத்திரமும் நாவலும் மேலும் சிறப்படைந்திருக்கும்.

வெளிநாட்டுத் தொழில் அநுபவங்களையும் வருவாயையும் மையமாகக்கொண்டு படைக்கப் பட்ட இந்த நாவல் யாழ்ப்பாணத்துச் சமகாலக் குண்டு வெடிப்பு அவலங்களையும், தேடுதல் வேட்டைகளையும் மெல்லிய கோடுகளாகப் போட்டுக் காட்டுவதற்குத் தவறவில்லை.

பொறுப்புணர்வில்லாத யாழ்ப்பாணத்து இளைஞர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று முறைக்கேடாக வாழ்ந்து தம்மை அழித்துக் கொள்ளும் நிலைமை இருக்கவே செய்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக அந்தோனி என்ற பாத்திரத்தைச் சந்திக்கலாம். தமிழ்ப் பெண்கள் புனிதமாகப் பேணும் கற்பு மிருகவெறிபிடித்த கொடுங்கோலர்களால் இன்று குறையிடப்படும் வேளையில், வெளிநாடுகளில் பணத்துக்காக ஏலம் போவதையும் நடுநிலை நின்று குத்திக் காட்டுகிறது இந்தப் படைப்பு.

வெளிநாட்டு அநுபவங்களோடு யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திற்குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தகுந்த அம்சங்களையும் தொட்டுச் சொல்லும் இந்தப்படைப்பு, ஒரு முழுமையானதென்று கொள்ள இயலாமைக்கு, போட்டிக்கெனக் குறுநாவலாக எழுதப்பட்டதே காரணம் எனலாம். சங்கர், அந்தோனி போன்ற பாத்திரங்களைப் போல ஏனைய பாத்திரங்களும் நிறைவு பெற்ற பாத்திரங்களாக உருவாக்கப்படாமைக்கும் முன்னர் குறிப்பிட்டதே காரணமென உணர முடிகின்றது.

பேரனின் கதை சொல்லும் பாங்கு சரளமாக இருந்தபோதிலும் விபரணத்தன்மையே மேலோங்கி நிற்கிறது. மொழி, நடை எளிமையானதாயினும், சிற்சில இடங்களிற் கருத்துக் குழப்பத்தையும் கொடுக்கிறது. இக்குறு நாவலானது வாழ்வின் அநுபவ வெளிப்பாட்டினைச் சுவைபடத்தரும் ஒரு படைப்பென்று 'சுருங்கச் சொல்லிவிடலாம்'.

இறகு உதிர்ந்த கிராமம்

— சோலைக்கினி

ஊரே

நெட்டை சொல்லி அடிபட்ட

அப்பாவி போல விக்கி

முகம் விறைத்துப் போய்க் கிடக்கிறது

‘ஊர்’

அது என்ன செய்யம்?

யானையும் யானையும் மறியேறும்போது

சும்மா கிடந்த

தகரைப் பற்றை மிதிபடுமே, தகரைப்பற்றை

அதைப்போல மிதிபட்டு மிதிபட்டு

இறகுதிர்ந்த கோழியைப்போல உருக்குலைந்து

தவிக்கிறது.

நிலவு ஒழுகிறது.

வாயில் மண்;

எதுவும் செஞ்செழிப்பாய் தெரியவில்லை.

சூத்தை பிடித்து இறந்த பற்களின்

இடவு தெரியுமே, இடவு

அந்த மாதிரி

மனிதர் மிதித்துத் துவைத்த தடங்கள்

மிகவும் அசிங்கமாய் மூக்கறை போலவும்

இலையான் பூரும் வாயனின் வடிவிலும்

தெரியத் தெரிய .....

இந்த

மனசு தாங்குமா?

வாலைக் கட்டி விட்ட தும்பியாய்

திரிந்த காற்று

வளர்ந்த பூனைபோல்

காலைக் கட்டிக் கொண்டு திரியுமா?

எங்கள் கிராமம் அவியுது.

முகம் முக்கி பிள்ளை பெறுகிற

மலட்டுச் சாதியாய் பிறந்த

நாடு கிடந்து நெருப்பில் உழல்கையில்

என்ன புதுமை?

என்ன இனிமை?

நான்

அடையப் போகிறேன்.

வீகை இந்த மினக்கெட்ட நிலவு

இடும்புக்குக் கோர்க்கிறது மாலை .....

என்னவாம் சிவந்த கோப்பத்தைப் பூச்சிக்கு ?

வந்து விழுகிறது தோளில் .....

அரசியல் பந்தோபஸ்த்தும் இந்து மாகடல் பிரச்சனையும்

— ஓய். நிகொலயேல்

இந்து மாகடல் சம்பந்தமாக சர்வதேச மாநாடு நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அமைக்கப்பட்டுள்ள ஐ. நா. தனிக் கமிட்டியின் கட்டுக் கோப்புக்கு உட்பட்டு, சோஷலிச நாடுகளின் ஆதரவுடன் கூட்டுச்சேரா நாடுகள், இந்து மாகடல் பற்றிய சர்வதேச மாநாடு கூட்டுவதற்கான அடிப்படைப் பணிகளில் ஆக்கபூர்வமான விளைவுகளை ஓரளவுக்கு ஏற்படுத்துவதில் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் வெற்றி பெற்றன. சர்வதேச மாநாட்டின் முக்கிய தஸ்தாவேஜான நகல் நிகழ்ச்சி நிரல் முன்வைக்கப்பட்டு, முழுமையாக ஆராயப்பட்டது. நடைமுறை விதிகள் மொத்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டன; இறுதி அறிக்கையின் அம்சங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. கடைசியாக 1944-ல், அமெரிக்கா உட்பட, எல்லா உறுப்பு நாடுகளும் பங்குகொண்ட ஐ. நா. பொதுச்சபைக் கூட்டத்தில், இந்த மாநாடு 9-10 முற்பகுதியில் கொம்புவில்கூட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

நெடுநாட்களாக எதிர்பார்க்கப்படும் இந்த மாநாடு கூட்டுவதற்கு வேறு எந்தவிதமான இடையூறும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனினும் ஐ. நா. பொதுச்சபையின் 40-வது கூட்டத்தில் ஒரு நகல் தீர்மானத்தைக் கூட்டுச்சேரா நாடுகள் பிரேரித்தன. இந்து மாகடல் சம்பந்தமாக ஐ. நா. பொதுச்சபையின் முந்திய கூட்டம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை இந்த நகல் தீர்மானம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியபொழுது, கூட்டுச்சேரா நாடுகளின் நிலைபற்றி அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் நேரடித் தாக்குதல் நடத்தினர். மாநாடு கூட்டுவதற்கான தேதி பற்றிய எல்லாக் குறிப்புகளையும் தீர்மானத்திலிருந்து அகற்றிவிட வேண்டுமென்று அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் வற்புறுத்தினர், இதன்மூலம், மாநாடு கூட்டும் கருத்தையே குழிதோண்டிப் புதைத்து, அதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கான தனிக் கமிட்டியையும் கலைத்துவிட அவர்கள் முயன்றனர். மாநாடு கூட்டுவதற்குப் பாதகமாக உள்ள, பொருத்தமற்ற, ‘அரசியல் சூழல்’ பற்றிய ஒரு கோட்பாட்டை அது முன்வைத்தது. ஆனால் சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவுக்குமிடையே உள்ள பாதகமான அரசியல் சூழ்நிலையானது, சோவியத் — அமெரிக்க உச்சக் கூட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குக் குறுக்கே நிற்கவில்லை என்பதைக் கூட்டுச்சேரா நாடுகள் எடுத்துக்காட்டி, இந்த மாநாட்டுக்கும் அதே கோட்பாடு பொருந்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தின.

கடுமையான அரசியல் போராட்டத்தின் விளைவாக, ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மாநாட்டில் முழுமையான தீவிரப் பங்கு கொள்ளுமாறு பந்தோபஸ்த்துக் கவுன்சிலின் நிரந்தர உறுப்பு நாடுகளை அந்தத் தீர்மானம் வற்புறுத்தியது, தீர்மானத்தின் இந்தப் பகுதி அமெரிக்காவைப் பற்றியதே என்பது தெளிவு. *

பேச்சுவார்த்தை

சிதர்பர திருச்செந்திநாதன்

சைக்கிளின் பின் சில்லுக் காற்றுப்போய் இருந்தது. கந்தசாமி சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு ரோட்டுக்கு வந்தான்.

என்னவோ இரைந்து சத்தம் கேட்டது. கந்தசாமி தலையை நிமிர்த்தி வானத்தைப் பார்த்தான். அவனைப் போலக் கனபேர் பார்த்தார்கள்.

இயந்திரக் கழுகுகள் தென்படவில்லை. தூரத்தில் லாண்ட் மாஸ்டர் ஒன்றுதான் வந்து கொண்டிருந்தது. தான் ஏமாந்து விட்டதை நினைத்துக் கந்தசாமி யார் சிரித்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

கந்தசாமி மட்டுமல்ல யாருக்கும் அப்படித்தான் சிரிக்கக் கூடிய விடயமா? ரோட்டில் மோட்டர் சைக்கிள், லாண்ட் மாஸ்டர், ராக்டர், ஸ்கூட்டர் என்று எந்தச் சத்தத்தையும் கேட்டுக் கதிகலங்கி.....

வானத்தில் இயந்திரக் கழுகுகள்தான் வந்துவிட்டனவா என்று பயப்படுவது இயல்பாகி விட்டதே. முந்தித்தான் குண்டுச் சத்தங்கள் என்று இன்னேரன்ன சத்தங்கள், பிரச்சனைகளை பிரச்சனைக்குரிய ஆட்களை அடையாளம் காட்டும்.

ஆனால் இப்ப.....

வானம் மழைதான் பெய்யும் என்று நினைத்த காலம் போய் இப்போது மழையை மட்டுமா பொழிகின்றது. மனதில் தோன்றும் வேதனைகளை யாரிடம் சொல்லி அழுவது?

ரோட்டுக்கு வர, ரோட்டும் தற்போதைய ஒழுங்கற்ற வாழ்க்கையைப் போல ஒழுங்கற்றதாகவே இருக்கிறது. கண்களை மூடினால் என்ன, திறந்தபடி நடந்தால் என்ன ஒரேமாதிரித்தான் கிடங்குகள், கிடங்குகள்.

சைக்கிள் கடையில் சைக்கிளைக் கொடுத்துவிட்டு காத்திருந்தான். பின் ரயரில் இரண்டு இடத்தால் காற்றுப் போயிருந்தது.

இரண்டு ஓட்டுகளுக்கும் ஐந்து ரூபாவைச் சத்தம் போடாமல் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. சேட் பொக்கிற வெறுமை யாகி விட்டது.

இனிப் பிளேனர் குடிப்பதாக இருந்தாலும் யாரிடமாவது பல்லைக் காட்ட வேண்டித்தான் இருக்கும். 'சீ' என்னடா வாழ்க்கை' என்று கந்தசாமி சலித்துக் கொண்டான்.

ஏற்கனவே நொந்து போயிருந்த ரயர் இனிக் காற்றுப் போனாலும் ஓட்டக்கூட காசு இல்லாத நிலையில் ரவுனுக்குப்

போகும் வரையாவது கவனமாகப் போகவேண்டுமென நினைத்து, மிக மெதுவாக கிடங்குகளுக்குள் விழாமல் சைக்கிளில் போவது என்றால், ஒவ்வொரு நாளும் வேலைக்குப் போய் உயிரோடு வீட்டை திரும்பி வருவதைப் போன்ற ஒரு சாதனை தான்.

ரோட்டில் பெற்றோல் விற்கும் பெடியளின் அமளி முழுத்துக்கு முழுதும் அவர்கள்தான்.

வாங்காமல் விட்டால் அடித்து நெருக்கி விடுவார்கள் போல. 'அண்ணை பெற்றோல்' என் மோட்டர் சைக்கிள், கூட்டர் என்று கலைத்துக் கலைத்து, குறுக்கே வந்து பாய்ந்த ஒருவனுக்கு அடிபடாமல் தடுக்க கந்தசாமி சைக்கிளை விட்டுக் கிடங்குக்குள் குதிக்க வேண்டியதாயிற்று.

அவன் முறைத்துப் பார்த்தான். 'என்ன தம்பி' என்று கேட்டால் அடிப்பான் போல இருந்தது. இப்ப நாங்கள் மட்டும் சரியாக ரோட்டில் யோனால் சில சம்பவங்களைப் பார்த்தால் நாங்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் தானா? என்று யோசிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

மீண்டும் சைக்கிளில் ஏறி மெதுவாகச் சைக்கிளை மிதிக்கத் தொடங்கிய போது, நடந்து போறது பிரச்சனை இல்லைப் போல எனவும் நினைத்தான்.

மனத்தில் பழையபடி அந்த மனக் குழறல் எழுந்தது. இண்டைக்காவது சரிவருமா?

ஒவ்வொரு நாளும் கூட வேலை செய்யும் பொன்னம்பலத்துடனும், நடராசாவுடனும் சோர்ந்து இண்டைக்குக் கதைப்பமா? நாளைக்குக் கதைப்பமா? என நினைத்து, அது எங்கள்

இனப்பிரச்சனை மாதிரி நீண்டு கொண்டு போகிறது.

இண்டைக்கு எப்படியும் கதைக்க வேணும். கதைத்து ஏதாவது முடிவு கட்டவேணும். எத்தனை நாளைக்குத்தான் கதைக்காமல் இருந்து இப்படியே சமாளிக்கிறது.

தற்போதைய வாழ்க்கை நிலைமைகள் வாழ்க்கைச் செலவுகள் இவற்றை எல்லாம் யோசிக்கும் போது என்ன செய்யத் தோன்றும்.

குடும்பத்தில் உள்ள எட்டுப் பேரினதும் வயிற்றுப்பாட்டையாவது பார்ப்பது லேசான காரியமா? ஒருவன் உழைத்து எட்டுப்போர் சீவிக்கக் கூடிய காலமா இது?

எந்தப்பிள்ளை ஓமானுக்குப் போனது. யார் ஜேர்மனிக்குப் போய் அகதி முகாமில் கொடுக்கிற காசையாவது மாதா மாதம் அனுப்ப.

போகக்கூடிய பெடியனும் வெளிநாட்டுக் கதையையே மறந்துபோய் வாழவும் சாவும் மண்ணோடுதான் என்று வீடு வாசலே இல்லாமல் உடல் உருக்குலைந்து திரிகின்றான்.

'எங்கடை குடும்பத்து நிலைமையை யோசித்துப் பாரடா' என்று சொன்னால். மெல்லியதாகச் சிரித்துக் கொண்டு 'மேலேபாராமல் ஐழோபருங்கே ஐயா. எங்களை விட கஸ்டப்படுகிற ஆட்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கினம். யாரோ ஒரு பெரியவர் சொன்னது எனக்கு ரூபகம் வருகுது ஐயா. அடிமை நாட்டில் அரசனாய் இருக்கிறதை விட சொந்த நாட்டில் தொழிலாளியாக இருக்கிறது மேல் என்று. தனிய எங்கடை கஸ்டம் நீங்கினால் மாத் திரம் போதும் என்று நினைக்கிறது

நடக்காது. இண்டைக்கு என்ன பாடு பட்டாவது கதைக்க வேணும். எங்கடை கஸ்ட நிலை அவருக்குத் தெரியாமலே இருக்கப் போகுது.

‘என்னவோ பாப்பம்’

முதலாளியின் கார் வந்து விட்டது. அவர் தன்னுடைய அறையினுள் போக இவர்கள் நின்ற இடத்தை விட்டு நகர்ந்தார்கள். அவர்களுடன் கூட இன்னும் இரண்டு பேர் சேர ஐந்துபேர் ஆகிவிட்டது.

மனேச்சர்தான் முதலில் தென்பட்டார். ‘என்ன விசயம் ஐந்து பேரும் சேர்ந்து வெளிக்கிட்டாச்சு’ என்று கேட்டார்.

‘முதலாளியைச் சந்திக்க வேணும்’ என்றான் பொன்னம் பலம்.

‘அவருக்கு நேரம் வருமோ தெரியாது. என்ன விசயம் நேரே முதலாளியிட்டைப் போறதுக்கு’

‘ஒரு அலுவல் கதைக்க வேணும்’ என்ற கந்தசாமியைப் பார்த்து, ‘அதைதான் செல்லுங்கோவன்’ என்றார் மனேச்சர்.

பொன்னம்பலம்தான் சொன்னான். மனேச்சர் சிரித்தார். அவரின் சிரிப்பு அவர்களுக்கு என்னவோ போல இருந்தது.

‘நாட்டு நிலைமை தெரியாமல் கதைக்கிறீங்களே. கொஞ்சம்தன்னும் யோசித்துப் பார்த்தீங்களே. முதலாளியோட கதைக்கிறதில் பிரயோசனம் இல்லை’

‘எதற்கும் நாங்கள் நேரை கதைச்சுப் பார்ப்பம்’ என்றான் கந்தசாமி.

‘அவரிட்டை உங்களை நேரை அனுப்பினால் எனக்குத்தான்

பிரச்சனை. நான் கதைச்சுப் பாக்கிறன்’

‘இல்லை வேண்டாம். நாங்கள் தான் கதைக்க வேணும்’ என்று கந்தசாமி சொல்லும் போதே, ஒவ்வீஸ் பியோன் ஓடிவந்தான். முதலாளி மனேச்சரை அழைப்பதாக.

மனேச்சர் விரைந்துபோனார்

அவர்களும் பின்னாலேபோய் முதலாளியின் அறை வாசலிலே நிற்க—

சில நிமிடங்களுக்குள் அவர்களுக்கு அழைப்பு வந்தது. உள்ளே போனார்கள்.

‘வாங்கோ வாங்கோ...’ என்று புன்னகைத்து அவர்களை வரவேற்றார் முதலாளி.

‘உங்கடை பிரச்சனைகள் எல்லாம் எனக்கு விளங்கும். நான் இப்ப அவசரமாய் போக வேண்டியிருக்கு. போட் மீட்டிங் ஒன்று இருக்கு மத்தியானம். வாங்கோவன் இரண்டு மணிபோல’ என்ற முதலாளியின் போச்சுக்கு மறுப்புச் சொல்ல முடியவில்லை.

விடை பெற்று வந்த வேலை யுடன் ஐக்கியமாகி, இரண்டு மணிக்காகக் காத்திருந்தனர்.

அவர்கள் போவதற்கு முன்னரே முதலாளி அவர்களை அழைத்தார். அவரின் அறையில் புதிதாகக் கதிரைகள் போடப் பட்டிருந்தன. மனேச்சரைக் காணவில்லை.

‘வாங்கோ... வாங்கோ... இருங்கோ’ என்று எல்லோரையும் இருக்கச் சொன்னார்.

அவர்களுக்கு இருக்கச் சங்கடமாக இருந்தது. ‘என்னமாதிரி என்று சொல்லுங்கோ உங்கடை

படு பிற்போக்குத்தனம் ஐயா’ என்று சொல்லும் மகனோடு மேலும் கதைக்க முடியாமல் கந்தசாமி மௌனமாகி விட்டான். நடப்பது நடக்கட்டும் வேறு வழிபில்லை.

அவன் சொல்லுவது நியாயம்தான். ஆனால் பிள்ளைகள் கஷ்டப்படும் போது பெற்ற மனம் பேசாமல் இருக்குமா?

ரோட்டுக் கரையில் ஒரு கட்டிடத்தின் முன்னால் சனக்கூட்டம். என்னவாக இருக்கும். ஏதாவது போஸ்டலா? அல்லது யாரையாவது கட்டி வைத்திருக்கிறார்களா?

கடைசியில் பார்த்தால் ஒரு மினித் தியேட்டர். வாசலில் தான் சனக்கூட்டம். புதிய படமா?

என்னத்தைத்தான் போட்டாலும் முந்திச் சில வேளை சந்தைபுக்க எந்தச் சாமானை எடுத்தாலும் ஒரு ரூபாயோ இரண்டு ரூபாயோ என்று குறிப்பிட்ட விலைக்கு விற்பார்களே. அது மாதிரி எந்தப்படத்தைப் போட்டாலும் ‘வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும்தான்’ அதோடு கூடவே ‘ஆண்களை அழைக்கும் பெண்ணே’ காமக் கன்னி என்றோ ஏதாவது படுக்கைக் கதைதான்.

எங்கள் பிரதேசம் வளர்ந்து கொண்டு போகின்றது என்றதுக்கு, இப்படித் தெருவுக்குத் தெரு முனைத்துள்ள மினித் தியேட்டர்களும், வீடியோக் கடைகளும், நியூ மார்க்கட்டை வட்டம் போடும் கலியாணம் முடிந்த பின்னரும் கனம் போட்டுக் கொண்டு வரும் பெண்களை விட்டால் வேறு என்ன அத் தாட்சி இருக்கிறது.

இப்ப புதிதாக இறைச்சிக் கடைகள் வடிவாகப் பாருங்கள்

சின்னச் சின்னச் செட் போட்டு சந்திக்குச் சந்தி இறைச்சிக் கடைகள். நாங்கள் சுயமாக முன்னேறுகின்றோம் என்று சொன்னால் நம்பாமல் இருக்க முடியுமா?

வேலை செய்யும் இடத்துக்கு வந்தபோது ஏற்கனவே பொன்னம்பலமும் நடராசாவும் உட்பட எல்லாருமே வந்துவிட்டார்கள்.

‘என்ன கந்தசாமி லேட்’ என்று கேட்டான் பொன்னம் பலம்.

‘சைக்கிள் காத்துப் போட்டுது, ஓட்டிக் கொண்டு வாறன்’ என்று சொன்ன கந்தசாமி, முதலாளி வந்திட்டாரே? எனவும் தொடர்ந்தார்.

‘முதலாளி வரேல்லை, மனேச்சர்தான் வந்திட்டார்’

இண்டைக்கு எப்படியும் கதைக்க வேணும் பொன்னம் பலம் என்ற கந்தசாமியைப் பார்த்து.

‘ஓமோம். இண்டைக்குக் கட்டாயம்’ என்றனர் பொன்னம்பலமும் நடராசாவும்.

‘மற்ற ஆட்களும் வருவன்களோ’

‘கேட்டுப் பாப்பம், வருவன்களோ தெரியாது’

‘யார் வந்தால் என்ன. வராமல் விட்டால் என்ன நாங்கள் போய்க் கதைப்பம்’

‘முதலாளி வரட்டுமன்’

‘மனேச்சர் விடுவரே. அந்தாள் நந்தி மாதிரி குறுக்க நிற் குமே’

உதுகளை யோசித்துக் கொண்டு இருந்தால் ஒன்றும்

‘தெய்யனே’ — முத்துமாரி — முனியாண்டி

— எஸ். எம். ஜே. பைத்தின்

நிலைமை எனக்கு விளங்குது. நான் என்ன செய்யலாம். இந்தக் காலத்தில இப்பிடியான தொழில் துறையைக் கொண்டு நடத்திறதே பெரிய விசயம். கஸ்டமான காரியம். உங்களை நம்பியிருக்கிற குடும்பங்களை நடுத்தெருவில் விடக்கூடாது என்றுதான் கஸ்டப்பட்டு இதைக் கொண்டு நடத்திறன். தனிய லாபத்தைப் பாக்கிற ஆள் என்றால் எப்பவோ இந்த நிறுவனத்தை மூடியிருப்பன். இப்ப ஹர்த்தால், கடையடைப்பு என்று அரைவாசிறாள் போகுது. மிச்ச நாளையிலேயும் பிரச்சனையால தொழில் நடக்கிறேல்லை. உங்களுக்குத் தெரியும்தானே. நான் என்ன செய்யச் சொல்லுங்கோ. எனக்கும் விருப்பந்தான் உங்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்டித்தர. ஆனால் எல்லாமே பிரச்சனையாக இருக்கு. இனிமற்ற இடங்களிலேயும் உங்களுக்குத் தாற சம்பளம்தான் கொடுக்கினம். அப்படி இருக்க நான் உங்களுக்குக் கூட்டித் தந்தால் அவர்கள் என்னை விடுவங்களோ’ என்று முதலாளி சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் போது கூல் றிங்ஸ் வந்தது. குடித்தார்கள்.

பிறகு எதுவுமே கதைக்க முடியாமல் முதலாளியிடம் விடைபெற்று வரவேண்டியதாயிற்று.

அவர்கள் வெளியே வந்த சற்று நேரத்துக்குள் ரெலிபோன் மணி. அடித்தது முதலாளி நிசுவரை தூக்கினார்.

‘ஹலோ.....’

.....

‘ஓமோம் எல்லாம் சரி ஒரு மாதிரி சமாளிச்சாச்சு. நான் சொன்னபடி நீங்களும் செய்

யுங்கோ. இந்த மாதம் கூட்டிக் கொடுத்தால் வாறமாதமும் வருவான்கள். அது பெரிய கரைச்சல்’ என்று முதலாளி சொல்லிக் கொண்டு போனார்.

நிம்மதிகளுக்காக.... :

எம். எல். எம். அன்ஸார்.

எங்களது தேசம்
சமாதானத்தை(ச்)
சப்பித் தின்று விட்டது.
அதனால் —
கலவரங்கள் கண்களைத்
திறந்து கொண்டன!

ஆன்மாக்களுக்கு ஆராதனை
செய்வதற்காக —
தெருக்களிலே
துப்பாக்கிக் குண்டுகள்
திரிகின்றன
புரட்சிக்குப் பன்வீர் —
பருக்கிக்கொண்டு வரும்
ஆன்மாக்களை
உடனுக்குடன்
அந்தத் துப்பாக்கிக் குண்டுகள்
அநியாய ஆராதனை —
செய்து விடுகின்றன!

விடுதலை —
எழுதிக் காட்டும் வசனங்களை
ரணிக்கத் தெரியாதவர்கள்
ரணவகனியை —
அனுப்பி வைக்கிறார்கள்...
ரத்தங்களை —
ரவித்துப் பார்க்கட்டும்
என்று !

எங்களுக்கல்ல ...
முதலில் —
எங்களது நிம்மதிகள்
சுதந்திரமாக வாழுவதற்கு
நாங்கள் ஒரு — தீர்வை
நிலைநாட்ட வேண்டியே —
இருக்கின்றது.

குணசேன வித்தான 1981 ஜூலை மாதத்தில் வெளியிட்ட, ‘ஒரு சிங்களத் தந்தைக்கும், ஒரு தமிழ்த் தாய்க்கும் பிறந்த மகனின் கதைக் கரு’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியிலே இடம்பெற்ற முதலாவது கதையான, ‘தெய்யனே’யில் தலைமைக் கதாபாத்திரம் ‘தெய்யனே’ ஆகும்.

தொகுதிக் கதைகளுக்கான பிரதான களம் (காலிக்குச் சமீபத்திலுள்ள) வந்துரம்ப. எனவே, தெய்யனே வந்துரம்பவில் வந்து குடியேறியவர். இவரது பூர்வீகம் யாருக்கும் சரியாகத் தெரியாது. இவர் மற்றவர்களைத் தெய்யனே என விளித்ததால் அதுவே அவரது பெயராயும் நிலைத்து விட்டது.

தெய்யனேயின் தந்தை மதுரையிலிருந்து வந்தவர். தாய் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ப் பெண்மணி. வந்துரம்பவில் முதலாவது சிகையலங்காரக் கடை தெய்யனேயுடையதே. தமது மரண பரியந்தம் நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக இவர் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலேயே வாழ்ந்து விடுகிறார். ஊர்ப் பௌத்த கோயிலின் நல்லடியாராகப் பணிபுரிவதில் நிறைவு கண்டவர் தெய்யனே. புத்த விகாரையில் ஒரு பூஜை அறையைக் கட்டுவிப்பதில் முக்கிய பங்கெடுத்தவர் அவரே, இதனால் அவரிடம் வேலை பார்த்த தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் அவரைக் கைவிட்டுச் செல்கின்றனர். அவரிடம் சிகை திருத்த வரும் தமிழ்த் தொழிலாளரும் அவரை வெறுக்கின்றனர். அவர் மல்புத்தெனெல்ல என்ற கிராமத்திலே ஒதுக்கப்பெற்ற சாதிச் சிங்கள இளைஞர் மூலரைத் தம்முடன் அழைத்து வந்து, தமது பிள்ளைகளைப் போலவே வளர்க்கிறார்.

தெய்யனே ஒரு கதாமாந்தரெனில் முத்துமாரி என்ற நபரைப் பற்றி 18-2- அன்று சிங்கள நாளிதழ் ஒன்றில் ஆசிரியருக்குக் கடிதத்தில் ஒரு வாசகர் எழுதியிருந்தார். 07-1-35 அன்று மாத்தறை பொது மயானத்தில் நிகழ்ந்த முத்துமாரியின் மரணச் சடங்கை ஓட்டிய இரங்கலாக அக்கடிதம் அமைந்தது.

மாத்தறை நகர சபையிலே நகர சுத்தித் தொழிலாளராகப் பணிபுரிந்த முத்துமாரி. யாவராலும் ‘முத்து’ என அழைக்கப்பட்டார். இந்தியத் தமிழரான அவர் 1935-இல் நகரசபையில் வேலைக்குச் சேர்ந்தார். நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சேவையாற்றிய அவர் 1980-இலே ஓய்வு பெற்றார்.

இந்து சமயத்தவரான முத்துமாரி சரித்திரப் பிரசித்தி வாய்ந்த மாத்தறை போதி பெருமானிடம் மிகுந்த பக்தி சிரத்தை காட்டினார். அவர் நாளாந்தம் போதி பெருமானை வழிபட்டார். அவர் வாழ்ந்திருந்த போது விடுத்த ஒரு வேண்டுகோளுக்கு அமைய அவரது இறுதிச் சடங்குகள் பௌத்த பழக்க வழக்கங்களுக்கு இசைவாக நடந்தன.

முத்துவினது மரணச்சடங்குக்கு முன்னின்று உழைத்தவர் மாத்தறை ஹக்மனை விதியிலே 'மிஹிரகவே' உரிமையாளர். மாத்தறை நகரசபையின் சுகாதாரப் பிரிவு ஊழியர்களுடன் பிரதேசவாசிகள் பலரும் இதில் கலந்து கொண்டனர். சமய அனுஷ்டானங்களை மாத்தறை விமலராமாதிபதி அவர்கள் நடாத்தினார்கள்.

'இந்தியத் தமிழ் நகர சத்தித் தொழிலாளரான முத்துமாரி சகோதரரது மரணச்சடங்கு சிங்களவர்களது தலைமையில் நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்' என அவ்வாசகர் முடித்திருந்தார்.

'தெய்வனே' போன்றதொரு கதாபாத்திரம் வெறும் கற்பனை என்று என்பதற்கு 'முத்து' நிதரிசனமாவார். எனினும் சிங்கள மக்களுடன் வாழ்ந்து அவர்களது சமய, பழக்க வழக்கங்களுடன் ஒன்றித்துப் போன இத்தகையோர் அரிதாவார்கள். ஆனால் சிங்களப் படைப்பாளிகள் அரிதான கதா மாந்தர்களை மட்டுமே சித்தரிக்கின்றனர் என்று பொருள் கொள்ளலாகாது.

1983-82 அன்று சிங்கள தாளிதழ் ஒன்றில் ஜயவடு வித்தான தொழிலால் முத்துமாரியை ஒத்த, 'முனியாண்டி அண்ணனுக்கு' ஒரு கவிதை வடித்திருந்தார். ஒரு சாதாரண நகரசத்தித் தொழிலாளரான முனியாண்டி அக்கவிதையிலே சமகாலச் சமூக விமரிசனத்துக்குரிய ஓர் ஆழமான கருப்பொருளானார்.

கிராமோதய சபைக்குரிய கடைத்தெருக்கள் ஓரிரண்டின் சனங்களுல்லாம் அறிந்தவர் அம் முனியாண்டி ஒரு நாளில் அவர் அருந்திய கள்ளின் மண்டி மீசையில் தொங்குமானால் அவர் செல்லுமவழியிற் சில சண்டியர்கூடச் செல்லார்.

கயிற்றால் இறுக்கிக் கட்டிய அரைக் காற்சட்டைதான் அவரது ஆடை முகத்தில் சோகானுபாவம். ஓய்வொளிச்சலற்று நகர சத்திகிரிப்பு,

பெரிய அதிகாரிகளிடம் சென்று தமது இல்லாத்தன்மையைச் சொல்லிப் பிரலாபிக்கார். ஏனெனில் அவரது சம்பளம் ஆசிரியர்களுடையதைப் பார்க்கிலும் அத்துனை குறைவானதன்று. எனினும் அவரோ இ.போ.ச' பஸ்ஸைக்காட்டிலும் அப்பாவியானவர்.

நாகரீகத்தின் சாக்கடை நீர் நகரின் ஊடாகக் கரைபுரண்டு பாயும் போது தும்புத்தடியினுற் தடுத்து நிறுத்த முடியாதாதலினால் அதனை ஒதுங்கி நின்று பார்த்திருக்குமாறு கவிஞர் அறிவுரைக்கிறார்.

முடிவாகக் கவிஞர் முனியாண்டி அண்ணனுக்கோர் அழைப்பு விடுகிறார். 'நீ ஒரு வேற்றுமொழி பேசும் குடும்பத்திற் பிறந்தாயென தேசிய அபிமான அரக்கர் தீய நோக்குடன் உன்னிடத்தும் வீரங்காட்டினால் கொடுநெஞ்சராய் சோதரா என் மனைக்கு வந்து நீ தங்கியிரு'.

சிங்களப் படைப்பாளிகள் சிலரது கவனத்துக்கு உட்பட்ட ஓர் அரிதான களத்தையும், அங்கே வழமையான சில கதா மாந்தரையும் எடுத்துக்காட்டவே நான் இங்கு தெய்வனே, முத்து ஆகியோரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன், வாழ்வின் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்களுமான இமர்களைப்பற்றிய படைப்புக்களை சிறந்த இலக்கியங்கள் என்று கூற நான் முற்படவில்லை.

ஆனால் எமது படைப்பாளிகளுட் கணிசமானோருக்கு எதனைப் பற்றி எழுத வேண்டும் என்பதே தெளிவற்றுக் காணப்படுவதாய்த் தோன்றுகிறது. இதனாற்பான் அவர்களது படைப்பிலும் அதே குழப்பநிலை மேலோங்கி நிற்கிறது.

இதனாலேயே யான் தெய்வனே, முத்து போன்ற கதா மாந்தரைப் போலவே, சிங்களக் கவிஞர் ஒருவர் மகாவலி அபிவிருத்திப் பிரதேசமொன்றிலே, ஒரு குடிசை எதிரே கண்ட 'முருங்கைக்காய்க் கூறு' ஒன்றைப் பற்றிப் பாடிய எளிமையான ஒரு கவிதையையும் பிறிதோரு சந்தர்ப்பத்தில், எடுத்துரைக்க விழைகிறேன்.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிடெட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ரோட், கொழும்பு-2.

இப்படியும் ஹரு கதை

— சாந்தனுர் ஜெயராம்

அந்தக் கால்வாயிலே தேங்கிய தண்ணீர் மஞ்சட் கொப்புளங்களாகக் கிடந்தது. அது ஒல்லாந்தர் காலத்திலே வெட்டிய கால்வாய். வெள்ளத்தை நெசவாலையிலிருந்து சாயங்கலந்த கழிவுநீர் கால்வாய்க்குள்ளே குமைந்து கொண்டிருந்தது. தூரத்திலே வெள்ளாடுகள் தலை நீட்டுவது போல வாழை இலைகள் கால்வாய்ப் பக்கமாகக் கம்பாடிக் கொண்டிருந்தன. தண்ணீர்க் கரையாகத் தல்வற் செடிகள் கிடந்தன.

கால்வாய்க் கரையோரமாகத் தலையைக் குடாவிப் பார்த்தால் அது கொழும்பு நகரமேயல்ல. கிராமப்புறத்துக் குறவர் சேரிபோலவேயிருக்கும். காற்றை விடித்து நிமிருகின்ற கொழும்பு நகரப் பெரிய கட்டடங்களின் நிழல்கூட அங்கு விழுவதில்லை. நெசவாலையின் கருமை கலந்த காற்றுச் சுவாசம் குருவிச்சையாக நெளிந்துகொண்டிருக்கும்.

கால்வாயாரக் கீற்றுக் கொட்டில்கள் நீர்த்துத் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்தன. அப்பால் நடந்து கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும்பொழுது அனுமன் கண்ட அழகிய லங்காபுரி பிரகாசிக்கத் தொடங்கும். ஓர் இறக்குமதி நகரத்தின் அழகெல்லாம் அங்குள்ள ஊத்தைவாளி

தொடக்கம் ஊசிக்கோபுரம் வரை ஊறவைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

திடீரென்று ஓர் ஆவேசக் கலந்த பரபரப்பு. லொறிகளிலிருந்து வீசிய பெற்றோல் குண்டு களுடன், மனித வேட்டையும், அக்கினிப் பிரவேசமும். இனக்குழு வேட்டை தோசைக் கடையில் வேலை செய்யும் அன்றாடங்காய்ச்சி அப்பாவிச் சிப்பந்தி யொருவன் எரியும் ரயர்களின் கீழே நீறு பூசிய காகையைச் சுருண்டு கிடந்தான். உயிர்ப் போராட்டம் - நெஞ்சம் பகீரென்றது.

எங்கே பாதுகாப்பு? எப்படிப் பாதுகாப்பு? அருகிலுள்ள வெளி நாட்டுத் தூதராலயத்துள்ளே ஓடினாற் தஞ்சங்கிடைக்கும் என்று மனதுக்குள்ளே பளீரென்ற வீச்சு. அதற்கிடைநில் அந்தத் தூதரகத்தின் கேற்றுகள் இழுத்து மூடப்பட்டு ஒரே காவல். நானும் ஒரு காவலாளி போன்று அவர்களுடன் நிற்கலாம் போன்று தோன்றியது. என்ன பாதுகாப்பு? வேலியே பயிரைமேயுந் தொடங்கி விட்டது.

நண்பன் சேகர் என்னுடன் கதைப்பது அவனுக்கும் உயிராபத்து எனக்கும் அப்படித்தான். கண்சிமிட்டக்கூடவில்லை. அவன் பம்பலப்பிட்டிப் பக்கமாக நடந்து கொண்டிருந்தான். நானும்

அவனுக்குப் பின்னால் நடந்து போகலாமோவென்றால், சந்திப் பக்கம் புகை மண்டலமாகக் கிடந்தது. தெரு சின்னாபின்னப் பட்டது.

அப்பொழுது சராரென்று ஒரு கார் எனக்குப் பக்கமாக வந்து நின்றது. நண்பர் பியதிஸ்ஸையைப் பிடித்து இழுத்து உள்ளே போட்டார். 'வாங்க, தல் பொல இருக்கு, அகிஸ்ஸை சகோதரங்களுக்கு கஷ்டம்'.

முழுச் சிங்களவர்களையும் கொடியவர்களாக எடைபோட்ட எனக்குக் கல்லுக்குள் இருக்கும் ஈரந் தெரிந்தது. இருவரும் பல சந்தர்ப்பங்களிலே மனந்திறந்து பேசியிருக்கிறோம். வெள்ள வத்தைக் கால்வாய்ப் பக்கமாகக் கார் நின்றது. அவர் வாழைப் பழம் வாங்கக் கீழே இறங்கினார்.

சில காலங்களுக்கு முன்னர் இது நடந்தது. 'என்ன சங்கர் இந்தக் காயிதத்துக்காகப் பெரிய யோசனை செய்கிறாய். இப்ப எல்லாருந்தானே வெளிநாடுகளுக்குப் போயினம்'.

'தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லீம்கள் எல்லாருந்தானே வெளி நாட்டுக்குப் பிழைக்கப் போகினம்' நல்லாப் பிழைச்சுக் கொண்டு வரட்டுக்கும்'.

'போன கிழமை கணை வெளிநாட்டிலே வந்தான். ரீ.வி. டெக், கமிரா இதெல்லாம் இஞ்சையிருந்து வாங்கித் தெண்டால் பெரிய கஷ்டந்தான்'.

எல்லாருந்தான் வெளிநாட்டுக்குப் போகினம், ஆனால் பியதிஸ்ஸை இந்த நாட்டைவிட்டுப் போனது எனக்கு என்னவோ மாதிரியிருந்தது.

பழைய 'பைல்'

— மருதமுனை ஹசன்

ஸேர் ...

என் எண்ணங்கள் நீலக் கடல் நீந்தும் சின்னச் சின்னத் தோணிகள் சில வேளை கவிழவுங் கூடும்; காற்றோடு அள்ளுண்டு போகவுங் கூடும்.

நான்

ஒரு பழைய பைல் கால வதியாகிப் போன கடிதங்கள்; குறிப்புகள்; இதனுள் அநேகம் அடங்கிக் கிடக்கின்றன.

நளனுண்ட நிதத்தில் ஆடற் பருந்தோடு கிளி கொஞ்சிக் குலவியதாம்

அந்த ஒரு வாழ்வை இங்கேயும், எங்கேயும் சமைத் தெடுத்தால் சந்தோசம்.

ஸேர்

அதற்காக என்னுள் அரும்பி விட்ட ஆசையினை தாரை வார்த்து விட்டு மீண்டும் பழைய பைலாக இருக்கவே ஆசைப்படுகிறேன்.

உரிமை

மாம்பழத் தோட்டத்து எஜமான், வேட்டை நாய்களைத் தட்டிக் கொடுக்கும் போதே, சுவரி மான்களைப் பதம் பார்க்கும் உரிமையும் கொடுத்தாகி விட்டதே!

பேராசிரியர் கைலாசபதியின்
மறைவுக்குப் பின்

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம்

— தெனியான்

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் மறைந்து இன்று மூன்று நூண்டுகள் கழிந்து போய்விட்டன. மனித வரலாற்றில் இந்த மூன்றுண்டு காலமென்பது ஒரு மின்னலைப் போல மறைந்து போகும் ஒரு கணப்பொழுது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைச் சங்க காலம் முதல் இற்றைவரை நோக்குவதாயின் குறிப்பிட்ட இந்த மூன்றுண்டு காலமென்பது மிகச் சொற்பமான ஒரு நொடிப் பொழுதுதான். ஆனால் பேராசிரியர் கைலாசபதியின் மறைவுக்குப் பிற்பட்ட இந்த மூன்றுண்டு காலத்துக்குப் பின்னர், பொதுவாகத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம் - சிறப்பாக ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனம் எத்தகைய நிலையை அடைந்திருக்கின்றது என்பதனை நோக்கும்போதுதான் கைலாசபதியின் மறைவின் பின்னுள்ள மூன்றுண்டு காலத்தின் பெரு இடைவெளியைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி நவீன இலக்கியத் துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு விதந்து போற்றப்பெறும் அதே சமயத்தில், சங்க இலக்கியங்கள் முதலாகத் தற்கால இலக்கியங்கள் வரை தமது விமர்சன ஆளுமைக்கான தடங்கலைப் பறித்துச் சென்ற சாதனை

யாளன். தமிழுக்குப் புதியதான மார்க்ஸிஸ அடிப்படையிலான இலக்கிய விமர்சன அணுகுமுறையை அறிமுகஞ்செய்து, சமூக அறிவியல் அடிப்படையிலான நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு வித்திட்டு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர்களுள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றவர். பேராசிரியர் கைலாசபதியைப் போலவே மார்க்ஸிய அணுகுமுறையிலான விமர்சனப் பங்களிப்பினைச் செய்தவரும், அன்னரின் நண்பருமான பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் கைலாசபதி பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் :

‘கைலாசபதி என்ற இலக்கியச் சிந்தனையாளன் நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு இலக்கிய மைல் கல்லாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவன். இது அவன் வாழ்ந்த காலத்தேயே நடந்தேறிய ஒன்றாகும். தமிழ் இலக்கியம் முழுவதிலும் நவீன வளர்ச்சிகளுள் ஒன்றின் செவிவித்தாய்களில் ஒருவராக விளங்கிய கைலாசபதி இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெறும் இடம் முக்கியத்திலும் பார்க்க முக்கியமானதே’ (கைலாசபதி நினைவுச் சொற்பொழிவு, 3-3-8 ஈழமூரக)

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் உயிரோடு வாழ்ந்த கைலாசபதி பெறும் முக்கியத்துவத்திலும் பார்க்க மறைந்த கைலாசபதி பெறும் முக்கியத்துவமே மிகப் பெரியது என்பதனை கடந்த மூன்றுண்டுகால ஈழத்து இலக்கியப் போக்கினை அவதானிக்கும்போது உணர முடிகின்றது. கைலாசபதி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மிகப் பிரதான இடத்தைப் பெறுவதற்கு அவரது விமர்சன ஆளுமை மாத்திரம் காரணமன்று, ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த பற்றுதலும் படைப்பாளிகளிடம் அவருக்கிருந்துவந்த கரிசனையும் இந்த முக்கியத்துவத்துக்கான ஏனைய காரணங்களாகும்.

கைலாசபதி இளைய நிலை முறைப் படைப்பாளிகளின் இலக்கியங்களையும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் படித்து வந்தவர் என்பதனை அவரது விமர்சனங்களைக் கொண்டு அறிந்து கொள்ளலாம். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் தமது மதிப்பீட்டு விமர்சனங்களை அவ்வப்போது எழுதிவந்ததுடன், நவீன இலக்கியப் படைப்புகள் நூல்வடிவம் பெற்றுப்போது அந்நூல்களுக்குப் பெருமளவு முன்னுரைகளும் எழுதிவந்துள்ளார். நூலாசிரியர்கள் தமது நூல்களுக்குக் கைலாசபதியிடம் முன்னுரைகளைப் பெறுவதன் மூலம் தம்மைப்பற்றிய ஒரு இலக்கிய மதிப்பீட்டையும் பெற்றுக் கொள்ளவே விரும்பினர். படைப்பாளிகளின் இத்தகைய மனப்போக்கைப் புரிந்துகொண்டு சலிக்காமல் கைலாசபதி முன்னுரைகளை எழுதி வந்திருக்கிறார். அதேசமயம் நூல்களுக்கான முன்னுரைகளை எழுதும்போது அவர் கொண்டிருந்த மனப்பாங்கினைப் பின்வரும் அவரது கூற்றின்மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

‘ஏறத்தாழக் கடந்த பதினைந்து வருடங்களாகப் பல வகையான நூல்களுக்கு முன்னுரை எழுதும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியுள்ளது. முன்னுரையென்றுள்ள ஆசிரியர்களை நோக்குமிடத்து அவர்களை மூலகையினராய்ப் பிரிக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. நெருங்கிப் பழகும் அத்தியந்த நட்புடையோர் ஒரு பிரிவினர்; அவ்வப்போது கண்டு பழகும் பரிச்சயமுடையோர் இன்னொரு பிரிவினர்; முகப்பழக்கமே இன்றி எழுத்துத் தொடர்பு மாத்திரம் உடையோர் பிறிதொரு பிரிவினர். இம்மூவகையினருக்கும் எனக்கும் எழுத்து அல்லது இலக்கியம் பொதுவான இடையிணைப்புப் பொருளாக இருப்பினும் பழக கத்தின் அளவைப் பொறுத்து முன்னுரைகளின் தொனியிலும் அழுத்தத்திலும் சிற்சில வேறுபாடுகள் இடம் பெறுதல் இயல்பே. எனினும் முகநட்போ, அகநட்போ ஆக்கத்தை மதிப்பிடும் பணியிற் குறுகிடலாகாது என்னும் விமர்சன தர்மத்தை இயன்றவரை கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறேன்’. (‘ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறார்’— முன்னுரை 1975)

எனவே, யாருடைய நூலுக்கு முன்னுரை எழுதுகிறேன் என்பதனைக் கருத்திற் கொள்ளாது ‘விமர்சன தர்மத்தை’ இயன்றவரை கடைப்பிடித்து தம்மை அணுகிய இலக்கிய கர்த்தாக்கள் அனைவருக்குமே முன்னுரைகளை எழுதிக் கொடுத்ததன் மூலம் இலக்கிய விமர்சனத் துறைக்கு அளப்பரும் பங்களிப்பினைச் செய்து வந்திருக்கிறார். இந்த வகையில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின், ‘கைலாசபதி தனிமரமாக விளங்கவில்லை. அவர் ஓர் இலக்கியத் தோப்பாகவே நின்றார்’ என்னும் கூற்றுக் கவனத்

திற கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது. கைலாசபதி இலக்கிய விமர்சனத்துறையில் தாம் ஈடுபாடு கொண்டு அயராது செயற்பட்டது மாத்திரமன்றி, தம்மைச் சார்ந்தவர்களும் இத்துறையில் நாட்டங் கொள்வதற்கான உந்து சக்தியாகவும், வழிகாட்டியாகவும், ஆலோசகராகவும் விளங்கி வந்திருக்கிறார். இந்த உண்மையினை 'பாரதி பன்முகப் பார்வை' என்னும் நூலின் முன்னுரையில் அதன் தொகுப்பாசிரியர்களின் அனைவரும் குறிப்பிவிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

'இந்நூலைக் கையில் எடுக்கும் போது இதன் வருகைக்காக உழைத்தவர்களை நன்றியுடன் நினைவு கூர்கிறோம். ஆய்வுரைகளின் தலைப்புகளை தேர்வதில், ஆய்வாளர்களைத் தெரிவதில், அவர்களது ஆய்வுரைகள் சிறப்புற உதவுவதில் மறைந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள் முன்னின்றார்,

ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத்துறையில் முன்னின்று செயற்பட்டு, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் விமர்சன வளர்ச்சிக்கும் வழிசமைத்த கைலாசபதியின் மறைவின் பின்னர், ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத்தின் போக்கினை அவதானிக்க வேண்டியது இலக்கிய ஈடுபாடுடைய ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகிறது. 1983 ஆடிக் கலவரத்தின் பின்னர் நாட்டில் உண்டான குழப்பநிலைமை காரணமாக ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வெளிப்பாடு சிறிது காலம் மந்தித்துப் போயிருந்தது. பின்னர், குறிப்பிட்ட இந்தக் குழப்பமான சூழ்நிலையே தமிழ் மக்களின் வாழ்வுநிலை என்று ஆனபின்னர் மீண்டும் புதிய உத்வேகத்துடன் நவீன இலக்கியங்கள் இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் விமர்சனத்துறை மாத்திரம்

கைலாசபதியின் மறைவுடன் முடங்கிப்போய் விட்டதுபோலக் காணப்படுகிறது. இந்த முடக்கமானது வாழ்ந்த கைலாசபதியை விட, மறைந்துபோன கைலாசபதியின் இலக்கிய முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதாகவே தோன்றுகின்றது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துறையின் இரட்டைய வர்களைனக் கணிக்கப்படுபவர்கள் பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஆகிய இருவருமாவர். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் கைலாசபதியைப் போலவே இலக்கிய விமர்சனத்தில் தமக்கென்று ஓர் இடத்தை நிறுவிக்கொண்டவர். ஆயினும், கைலாசபதியின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஈழத்து இலக்கிய விமர்சனத்தில் உருவாகி வரும் விழுக்காட்டினைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியவராகவும் அவரை எதிர்பார்க்கலாம். பேராசிரியர் கைலாசபதியின் மறைவினால், கைலாசபதி தோப்பாக விளங்கிய ஒரு தனி மரந்தானா? என்ற சந்தேகம் உருவாகாமற் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியவரும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியே தான்.

திட்டங்கள்

அடுப்பும் புகையாத எங்கள் குடில்களில் பூனைகள் ஏராளம்! சிலர் — பூனைகளைத் துரத்தவென்று கொள்ளிக் கட்டை கொண்டு வந்து குடில்களையே கொளுத்தி விட்டனர்!

ஒடியும் விலங்கு

— நயினை புனிதா

பஸ் தன் வயிற்றில் பயணிகளை நிரப்பிக்கொண்டு புறப்படத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது. தன் தோல்சூழ் கழுத்திலிருந்து நழுவி விழ ஒரு கையால் பிடித்துக்கொண்டு ஓடி வந்து பஸ்ஸில் கால் வைத்த மாலதி மேற்கொண்டு மேலே போக முடியுமா என ஆராயத் தலைப்பட்டாள். பஸ்ஸினுள் சனம் நிரம்பி வழிந்தது. அதிகமானோர் காலையில் தங்கள் தங்கள் அலுவலகங்களுக்குப் போபவர்கள். தினமும் இப்படித்தான் பஸ் புறப்படும் நேரத்தில் அரக்கப் பரக்க ஓடிவந்து ஏறிக்கொண்டு மேலேயும் போக முடியாமல் கீழேயும் போக முடியாமல் தத்தளிப்பாள். 'அப்படி ஒரு கேள்வியை அவர் கேட்டிருக்கக் கூடாது? .. என அவள் இதயம் ஓலமிட்டது.

வீட்டில் எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடித்துக் கணவனை ஆபிசுக்கு அனுப்பி, குழந்தைகண்ணனை சிறுவர் பாடசாலையில் விட்டுவிட்டுத் தானும் ஆபிசுக்குப் போக முயற்சிப்பதென்றால் முடியாத காரியம்தான். மற்ற வீடுகளில் போலவா மாலதி வீட்டில் நடக்கின்றது. எல்லாமே தலைகீழ். அவள் திருமணம் முடித்து இன்றுடன் ஆறு வருடங்கள் ஆகின்றன. தினம் தினம் படும் கஸ்டங்கன் கொஞ்சமா? ஒரு வழியாக முன்னேறி நிதானமாக நிற்க ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டாள். நெற்றியால் வழிந்த வியர்வையைத்

துடைத்துவிட்டுத் தன்னை அசுவாசப்படுத்திக் கொண்டவளின் வெளிச்சமே குறைய, அவளின் மனச்சுமை அழுத்தத் தொடங்கியது.

தினம், தினம் மாலையில் குடித்துவிட்டு, தனது சம்பாத்தியத்தில் ஒரு சதத்தையும் வீட்டுக்குக் கொடுக்காமல், தனக் கொரு மனைவி, பிள்ளை இருக்கிறார்கள் என்ற நினைவே இல்லாத கணவன். வயதுபோன தாய் தந்தையர் தன் தயவிலேயே உள்ளார்கள் என்பதையே மறந்து விட்டு, காலையிலும் குடிமயக்கம் தெளியாத நிலையில் வேலைக்குப் போய், மாலையில் திரும்பவும் தன் வயிறு முட்டக் குடித்து விட்டு வரும் கணவன். இப்படித் தன் கணவனை எந்த ரகத்திலும் ஒட்டுறவாத ஒரு மனிதனாகத் தினம் தரிசித்து அந்த வேதனையைச் சுமக்கின்றவள் மாலதி.

எதேச்சையாகத் திரும்பியவளின் கண்களில் பாடசாலை உடையில் இரு இளம் சிட்டுக்கள்தம் பெற்றோர்களின் மடியில் ஆனந்தமாக இருந்து ஓடும் பஸ்ஸினால் மரங்கள் பின்னோடுவதை ஆனந்தமாகப் பார்த்து மழலைமொழியில் தம் அப்பாவை அழைத்துக் காண்பிக்கும் காட்சி படுகின்றது. அத்தம்பதிகள் அவ் மழலைகளுடன் சேர்ந்து குதூகலிக்கும் காட்சியைக் காண அவள் மனத்தை கூரிய நகங்களினால் விருண்டுவது போல் ஒரு வேதனை.

கண்ணன் பாடசாலை யிலிருந்து அன்று மாலை மகிழ்வோடு ஓடி வந்தான்.

‘அம்மா, நாளைக்கு நீங்களும் அப்பாவும் ஸ்கூலுக்கு வரவேணும்...’

‘ஏன்ரா கண்ணா?’

‘நாளைக்கு எங்க ஸ்கூலில் பெற்றோர் தின விழா வாம்... நானும் பாடுகிறேன், அம்மா! என் பிரண்ட் கமல் சொன்னான். அவன்ர டடியும், மம்மியும் வருவின்மெண்டு, அப்பா வருவாரா, அம்மா?’ அவன் கேள்வியில் ஏக்கம்,

அவன் விக்கித்து நின்றான். இதயம் பொருமி அழுத்து, அவர் நிச்சயம் வரமாட்டார், என்று கூறி அவன் ஏக்கத்தை அதிகரிக்க அவன் தயாராக வில்லை.

‘சரி வாறோம், கண்ணா’

குடி மயக்கத்தில் தன் நிலை மறந்து கதிரைமேல் காலும் நிலத்தில் உடருமாக விழுந்து கிடக்கும் கணவனைக் கண்டவளுக்கு என்ன செய்வதென்றே புரியவில்லை, அடுத்தநாள் அக் குழந்தையின் ஆசை நிராசையானதும், வறண்ட உள்ளத்துடன் கணவனின் கண்ணியமற்ற போக்கால் நிலை குலைந்தவளாய் ஒரு வாறு கண்ணனைத் தேற்றி அன்று பாடசாலைக்கு அனுப்பிவைத்த காட்சி மனத்தில் விரிந்ததும் அந்தக் குழந்தையின் உள்ளம், ஏன்! மனவளர்ச்சி எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டவள் கண்களில் துளித்த கண்ணீரை சீலைத் தலைப்பால் ஒற்றிக் கொண்டாள்.

பஸ் ஆட்களை இறக்குவதற்காகத் தீப்பிடித்தில் நின்ற புறப்பட்டது. அதில் திருமண வீடு சென்று திரும்பும் பலர் ஏறியிருக்கவேண்டும், அவர்கள் முன்

னேறி அவள் அருகே வந்து நின்று கொண்டு திருமண வீட்டைப் பற்றி அளவளாவிக்கொண்டு நின்றார்கள்.

‘அவர் இண்டைக்குக்கூட வர முடியாது போச்சு, சுமதி! கந்தோரில் சரியான வேலையாம். அவர் கூட வராதது ஏதோபோல கிடக்குது’

‘ஓம்பபா நானும் கெதியாகப் போகவேணும், நான் போகாவிடில் சாப்பிடவே மாட்டார்’

அவர்களின் பேச்சுக்கள் அவள் காதுகளில் இறங்கிய போது, அவள் எச்சிலை விழுங்கிக் கொண்டாள். இதயப்பரப்பில் துயரத்தின் கருமுகில் கவிந்து முடியது.

‘முதேசியின் சாப்பாடும் கூப் பாடும்...’

‘சனியனே, நீங்கள் தொலைத் தால்தன் நிம்மதி

‘உங்களால என்ர நிம்மதியே போச்சுது...’

— இதைான் அவள் நித்தம் கேட்கும் காதல் மொழிகள்.

ஒருவர் இறங்குவதற்காக எழுந்த இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டாள். அவள் படித்துப் பட்டம் பெற்று, உழைத்தாள். அவள் உழைப்பில் அவளுடைய பெற்றோர், தங்கைகள் ஓரளவு நிம்மதியாக நிமிர்ந்தமர்ந்தனர். அதுவும் சில காலந்தான். கலியாணம் அவளுக்கு நடந்த பிறகு அவளால் அவளது குடும்பத்தினர் சுகம் பெறவில்லை.

‘சம்பளத்தில் அவயனுக்குக் கொடுக்கப்போறியோ? ஊதாரி நாயே’

அவளால் எதுவும் பேசமுடிய வில்லை.

‘ஆர் ஊதாரி?’ என்று கேட்க இதயம் கூக்குரலிட்டது. வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை.

தான் தான்தோன்றித்தனமாக நடப்பது மட்டுமல்லாமல் அவளையும் அல்லவா அப்படி நடப்பதாகச் சாடுகிறார்? வீட்டில் தன் உழைப்பில் ஒரு சதமும் கொடுக்காத போதும் கண்டிப்புக்குக் குறைவில்லை.

அவள் எல்லாவற்றையும் டொறுத்துக்கொண்டாள். இந்த மண்ணின் பெண்களுடன் பிறப்புடன் ஒட்டிக்கொண்ட, கணவனை மதிக்கும் பண்புக்கு அவள் தலைசாய்ந்தாள்.

பஸ் விரைந்துகொண்டிருந்தது. மாலதி யன்னலூராடாக வெளியே மேயவிட்டபடி அமர்ந்திருந்தாள். பெண்ணின் பொறுமை படிப்படியாக அழிந்து சிதைந்து வந்தது.

முந்தானாள், குடிவெறியில் அவன் வீட்டிற்கு வந்தான்.

‘உங்கள் அம்மாவிற்குச் சுகமில்லையாம்...’ என்றான் அவன்.

‘அதுக்கென்ன’ என்றான் அவன்.

‘டாக்டரிடம் கூட்டிச்சென்று காட்டுங்கள்’

‘ஏன் அவவுக்குப் போய் மருந்தெடுக்க முடியாதோ?’

‘நீங்கள் என்ன ஜென்மம்

அவன் அவளை வெறியோடு பார்த்தான்.

‘என்னடி சொன்னாய்?’

அவளைப் பிடித்து இழுத்து, கண்மண் தெரியாமல் உதைத்தான்.

அவன் அதையும் பொறுத்தான்.

ஆனால் இன்று காலை, நடந்தவை? அவன் கேட்டவை?

‘அப்படி ஒரு கேள்வியைக் கேட்டிருக்கக் கூடாது?’

அன்று அவளுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் ஏறிட்ட வாக்குவாதம் சீறிவிழும் வார்த்தைகள். வாக்குவாதத்தின் உச்சத்தில் அவன் அவளை ஓங்கி அறைந்தான்.

‘நீ என் மனைவியடி... மறந்திடாதே?’

கண்ணன் வீறிட்டு அழுதான். அவன் மகனை அணைத்துக்கொண்டு கண்ணீர் விட்டான்.

‘நீ எனக்குப் புத்தி சொல்லவாராய்? உன்னைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாதோ? நீ ஏன் வேலைக்குப் போகிறாய் என்று? கண்டவங்க ளோடு கதைத்து, ஊர் சுற்றி விட்டு, ஏதோ பத்தினி போல வேடம் போடுறாள்...’

அவள் சவுக்கடி பட்டவன் போல சிலிர்த்து நின்றாள். உடல் நடுங்கியது. எரித்து விடுமாப் போலக் கணவனைப் பார்த்தாள்.

அந்த வார்த்தைகள் கொடிய நஞ்சுகள். அவன் கணவன்தானா?

‘நீ இனி வேலைக்குப் போகக் கூடாது போனே, இங்கே திரும்பி வரக்கூடாது’ என்றான் அவன்.

அவன் திடமாக முடிவு கட்டி விட்டான்.

வேலைக்குப் போகப் புறப்பட்டான்.

‘நில்லடி

அவன் திரும்பிப் பார்த்தான்.

‘உங்களுக்கு விருப்பமில்லையெண்டால் நீங்க வெளியில போகலாம். இது என் வீடு’

யுக்யுகாந்திரங்கள் ஊறிப் போன, அடிமை மனங்களைப் பிணைத்திருந்த விலங்குகள் ஒடிந்தன.

அவள் பஸ்ஸில் ஏறினாள்.

பஸ் விரைந்து கொண்டிருந்தது.

சிறையில் ஒரு கனவு

— முஸா ஜலீல்

சிறையில்

என் சின்ன மகளை

ஓர் கனவினில் நான் கண்டேன்,

அவள் பிஞ்சுக் கரங்கள்

என் தலைமயிரைக்

கொஞ்சிக் கோதின

பின்னர்,

*அப்பா, எவ்வளவு நாள்

நீங்கள் இப்படி, என்றான்

அவள் சின்னஞ்சிறு

விழிகளின் முன்னே

என் ஆத்மா திறந்து கிடந்தது.

மகிழ்ச்சியில் என் தலை

கிறுகிறுத்தது

என் மகளை அணைத்துக்

கொஞ்சினேன்

என் இதயம் உரத்து இசைத்தது

*எல்லையில்லாத அன்பு,

எல்லையில்லாத துயரம்

என்பதன் அர்த்தம் இதுதான்*

என்பது உணர்ந்தேன்.

பின்னர் ஒரு பூங்கடலாடே

நாங்கள் நீந்தினோம்

பரந்த அலைவெளியில்

நாங்கள் அலைந்தோம்

பொழுது விடிந்தது — அங்கே

வெளிச்சமும்

விடுதலையும் கண்டோம்

மீண்டும் வாழ்வின் இனிமையை

அறிந்து கொண்டேன்.

பின்னர் நான்

கண் விழித்து விட்டேன்

முன்போல் சிறையிலே கிடந்தேன்

அதே பயங்கரக் கூடும்,

விலங்குகளும்,

மூடிய ஜன்னல்களும்.

துர் நாற்றமான இருளில்

துன்ப வாயிலில்

என் வேதனைகள்

தனிமை காத்தன.

பின்னர் நான் நினைத்தேன்

என் கனவு ஏன்

வாழ்வாகக் கூடாது?

இந்த உலகில் ஏன்

இழிந்த சிறை வதைகள்?

துன்பமும் வலியுமே

வாழ்க்கையாக

துயிலில் மட்டுமா நாம்

இனிமை காண்பது?

தமிழில்: என். சண்முகலிங்கன்

அழிந்து போகும்

— நவாஷ் ஏ. ஹமீட்

வெளித் தேசத் தலைநகரில்

பேச்சு வார்த்தைகள்

வார்த்தையள விலேயே

முற்றுப் புள்ளியை

முத்த மிடும்

சமத்துவ சப்தம்

எங்கே —

எதிரொலிக்கும்;

ஆனால் —

இங்கே புயல்

கதிர் விரிக்கும்

மனிதாபி மானம்

மரணித்துப் போகும்:

ரத்தப் பிரளயத்தில்

பிணங்கள் மிதக்கும்

புதுப்புது

ஒப்பந்தங்கள் கூட

மழையில் நனைந்த

தெரு சுவரொட்டியாய்

அசிங்கமாகி ... அசிங்கமாகி

கிழிந்து —

அழிந்து போகும்!

லண்டன் கடிதம்

இங்கு இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு எனப் புறப்பட்டால் எப் படியோ உங்களுடைய நினைப்புத்தான் வருகின்றது. உங்களது உருவத்தையே காணுகின்றேன். இங்கு இலக்கிய நண்பர்களுடன் விவாதிக்கும் போதெல்லாம் உங்களையே நினைவூட்டுகின்றேன். இந்த மாதிரியான வேளைகளிலெல்லாம் உங்களது விடா முயற்சியின் தற்போதைய நிலை பற்றியும், மல்லிகையை மாதா மாதம் இந்தச் சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் நீங்கள் வெளியிட்டு வரும் தீரத்தைப் பற்றியுமே கற்பனை செய்து வருகின்றேன்.

தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட பரிசோகனைதான் உங்களுக்கும் மல்லிகைக்கும் இல்லையா?

உங்களது இலக்கியப் பணிக்கு மேலும் உரமிட்டு வளர்க்க என்னாலும் சில ஏற்பாடுகளை இங்கு செய்ய முடியும் எனக் கருது கிறேன்.

இதில் பாதி முயற்சி உங்களுடையதே.

இனி விடயத்திற்கு வருகிறேன்.

இங்குள்ள பல பிரமுகர்களின் முகவரிகளைத் தருகின்றேன் அவர்களுக்குத் தனித்தனியாக உங்கள் கைப்படவே கடிதம் எழுதி உதவி கேளுங்கள். நிச்சயமாக உதவுவார்கள். நீங்கள் அதிகம் கேட்கவேண்டாம். குறைந்த சிறு தொகையாவது தரும்படி அவர் களிடம் கேளுங்கள். இச் சிறு தொகை பெருவெள்ளமாகி விடும், உங்களது உழைப்பை, செயல்பாட்டை, இலக்கிய நேசிப்பை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் இங்கு நிறையவே இருக்கின்றனர். அவர்களுடன் நான் ஏற்கனவே பேசிப் பார்த்துள்ளேன், அவர்கள் உங்களை மெய்யாகவே மதிக்கின்றனர்.

நீங்கள் எழுதும் கடிதங்கள் நிச்சயமாக அதிகம் தரத் தூண்டும் என நம்புகின்றேன். அத்துடன் சந்தாப் பத்திரத்தையும், மல்லிகைப் பிரதி ஒன்றையும் அவர்களுக்குச் சேர்த்து அனுப்பி வைப்புகள்.

இக் கடிதங்களை, மல்லிகை இதழ்களை அனுப்பி வைக்க அதிகம் பணச்செலவு ஏற்படுமே எனக் கவலை வேண்டாம். நிச்சயமாக அந்தச் செலவுகளைத்தையும் நான் பொறுப்பேற்கின்றேன்.

இங்கு சில இலக்கியப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. மிகுதியானவை தமிழகத்திலிருந்தே வருகின்றன.

இங்குள்ள தமிழர்கள் இலக்கியத்தை அரசியலாடாகவே சமீப காலமாகப் பழக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அரசியல் பற்றி இங்கு நான் எழுத விரும்பவில்லை. ஆனால் உவ்விடத்தில் நிகழும் சம்பவங்கள் அனைத்தையும் பற்றிய தகவல் கள் எமக்கு உங்களைவிட நிறைய உடன் தெரிந்து விடுகின்றன.

திரு. சிவசிதம்பரம் இங்கு வந்தார். 'ஒக்போர்ட்' பல்கலைக்கழக மாணவர் சங்கம் விவாதமென்றிற்கு அவரை அழைத்திருந்தது. அதனால் வந்தவர்கள். அரசாங்க தரப்பில் முன்னாள் நிரந்தரக் காரியதரிசி திரு. பிராண்டின் வீரக்கோன் வந்திருந்தார். தமிழ் மக்களினது பிரச்சினை மீதான விவாதம் நடைபெற்றது. அரசதரப்பில் இங்குள்ள இருவர் கலந்துகொண்டனர். தமிழர் தரப்பில் திரு. நீலன் திருச்செல்வமும், திரு. ஏ. ஜே. வில்சனும் கலந்துகொண்டனர். இந்த விவாதம் நடந்த வேளையில் திருக்கோவிலில் விவசாயிகளின் படுகொலைச் செய்தி இங்குள்ள 'கார்டியன்' என்ற பத்திரிகையில் விபரமாக வெளிவந்தது. அரசாங்கத் தரப்பினரால் கேள்விகளுக்குத் தகுந்த பதில்கள் கூறிக்கொள்ள இயலவில்லை. பொதுவாக இவ் விவாதம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பிரசாரப்படுத்த உதவியது.

சிவராசலிங்கம்

கடிதம்

சமீப காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மல்லிகை இதழ்கள் மனதிற்கு நிறைவைத் தருகின்றன. விஷயங்களை வெளியிடும் முறையிலும் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது.

சென்ற இதழ் தலையங்கத்தில் நீங்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் ஊன்றிச் சிந்திக்கத் தக்கவை. எழுத்தாளர்களுக்கு 'ஒரு தினம்' தேவைதான். அந்தத் தினத்தில் சகல எழுத்தாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து தமது படைப்புக்களை கிராமம் கிராமமாகச் சென்று விற்கலாம்; பிரசாரப்படுத்தலாம். கூட்டங்கள் கூடலாம்; இலக்கியக் கருத்தரங்குகள் ஒழுங்கு செய்யலாம்.

சகல எழுத்தாளர்களும் இதைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும்.

'மல்லிகைப் பந்தல்' பிரசுரம் சம்பந்தமாகவும் படித்தேன். மல்லிகையை இதுவரையும் ஆதரித்து அன்பு காட்டிய நெஞ்சங்கள் கண்டிப்பாக உங்களது பிரசுரத் திட்டத்திற்கும் ஆதரவு நல்கும் என்பதை நீங்கள் திடமாக நம்பலாம்.

துணிந்து செயல்படும் உங்களைப் போன்ற கர்ம வீரர்களுக்குப் பாதை நீங்கள் நடந்து செல்லும்போதே அமைக்கப்பட்டு விடும் என்பதை மறக்காதீர்கள்.

நல்ல இலக்கியத்தை நேசிக்கும் பவுத்திரமான நெஞ்சங்கள் நிறைய உண்டா நம்மிடையே, அவர்களின் மனதைத் தொட்டுள்ளது உங்களுடைய வேண்டுகோள் ஆகவே உங்களது பதிப்பக வேலையைச் கணங்கமின்றித் தொடங்கவும்.

அளவெட்டி.

பெ. சரவணன்

அன்னியம்

நாகேசு தர்மலிங்கம்

நீலவரம், அகதிமுகாம், கப்பல் என்ற வாழ்நாள் காணாத சந்திப்புக்களின் பின் மூன்று மாதங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நின்றுவிட்டு மீண்டும் தொழிற்சாலைக் கொழும்புக்குப் போகிறேன். கொலைக்களத்திற்குக் கூட்டிச் செல்லும் பஸிக் கடாவின் நிலையில் அந்தப் பஸ் பிரயாணம் இருந்தது.

வவுனியாவை பஸ் தாண்டியதும் பழைய கலவரக்காலப் பயலுணர்வு என்னில் மீளாய்வு செய்துத் தொடங்கியது. பஸ், புகையிரதப் பிரயாணத்தில் திடீரென நித்திரை கொள்ளும் பழக்கமுடைய எனக்கு அன்றையப் பிரயாணத்தில் நித்திரை கூட வரவில்லை. கொழும்பு செட்டித் தெருவில் பஸ் போய் நின்றது. நண்பன் திருவுடன் நேராக எழுந்து அறையை நோக்கி நடந்தேன்.

இக்கலவரகாலத்தில் எனது அறை அமைந்திருந்த பகுதி தாக்கப்படவில்லை என்ற போதிலும் பய உணர்வால் எல்லோரும் அகதி முகாமுக்குப் போனதால் நாங்களும் போனோம். அப்படியே அங்கிருந்து கப்பல் ஏறி யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்தேன். அன்று பூட்டிய அறை இன்றும் பூட்டியே கிடந்தது. பக்கத்து அறை நண்பர்கள்;

அவர்கள் கொழும்புத் தமிழர்கள்.

'அடே யாழ்ப்பாணத்தவங்கள் கப்பலில் போய் பஸ்ஸில் வந்திற்றிங்க போல' வழமை யான நட்புறவுடன் அந்தக் கொழும்பு நண்பன் மோகன் கூறினான்.

'ஓமோம், வயிற்றுக்குக் கஞ்சி வார்க்கிற தொழிலை இங்க தானே பார்க்க வேண்டியிருக்கு'

கலவரகாலத்தில் அவனும் எங்களுடன் சேர்ந்து நடுங்கியதையும் பின் எங்களுடன் அகதி முகாமில் தங்கியிருந்ததையும் உள்ளூர் நினைத்து சிறு புன்னகையுடன் நானும் பதிலுறத்தேன்.

'எப்பிடியோ பொம்பிளையனைக் கொண்டுபோய் உங்கட ஊரில் விட்டிட்டு வந்தாறிங்க. இனி ஏதாவது பிரச்சினையெண்டால் நீங்க ஆம்பிளையன் எப்பிடியாவது ஓடித் தப்பியிருவீங்க'

நாங்கள் கொழும்பை விட்டால் வேறெங்கும் போக முடியாது என்ற உணர்வுடன் மோகன் கூறினான்.

'அப்பிடியில்லை, இனியொன்றென்றால் நீங்கள் எல்லோரும் தான் வரவேண்டும்' என்று ஒரு கேசிய உணர்வுடன் நான் கூறினேன்.

பல மாதங்களின் பின் எனது அலுவலகத்துக்குப் போகிறேன். அலுவலக நண்பர்களின் ஒரு மாதிரியான பார்வையும், வர வேற்பும் எனக்குக் கூச்சத்தையுடனும் ஒரு ஆத்திர உணர்வையும் ஏற்படுத்தியது அவர்களின் பிறவிக் குணமோ என்னவோ நான் அலுவலகத்திற்குள் காலடி எடுத்து வைத்ததும் எனக்குக் கோபத்தை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் வரவேற்பை நடத்திவிட்டுச் சில நிமிடங்களின் பின் வழமையான நட்புரிமையுடன் உறவாடினது கலவரகால அனுபவங்களைக் கேட்டறிந்து வருத்தப்பட்டார்கள் பொதுமக்களுடன் தொடர்புடைய கருமபீட உத்தியோகத்தார்களில் நானும் ஒருவன். கலவரத்தின் பின் என்னை அலுவலகத்தின் உள்ளே எழுதுவினைஞர் பதவியில் அமர்த்தி எனது மேலதிகாரி பொது மக்களுடனான உறவை நிறுத்திவைத்தார்.

வன்செயல் கொடுமையின் எச்சங்களாக எரிந்த உடைக்கப்பட்ட கடை. வீட்டுக் கட்டிடங்கள் இப்போதும் காட்சியளிக்கின்றன. துவக்குச் சூட்டின் துளைகளும், மனித மரணத்தின் சிதறல்களும் சில பூட்டிய கடைகளின் கதவுகளில் தென்பட்டன. எனது அறையில் இருந்து அலுவலகத்திற்கு நடந்து செல்லும் நான், கலவரகால உணர்வில் எதுவித மாற்றமும் இன்றியே கொழும்பு வீதிகளில் நடந்தேன். தொடர்ந்து மூன்று மாதங்கள் எனது சம்பளம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மணி ஓடர் மூலம் வந்தது. வேலை செய்யாமல் சம்பளம் பெறுவதில் ஒரு வித மனவேதனை இருந்த போதிலும் எமக்குக் கிடைக்கும் சம்பள அளவுத் தொகை, கலவரகால இனரீதியான தாக்குதல்கள் அக்கால அவஸ்தைகள் எல்லாம் என்னுக்குள் எதிர்ப்புணர்வைக்

கிளப்பியது. நாலாவது மாதச் சம்பளம் அனுப்பப்பட மாட்டாது. ஊழியர்கள் வேலை செய்யும் அலுவலகங்களிலேயே வந்து பெற வேண்டும் என்ற கெடுபிடியாலேயே என்னைப் போல் பலர் கொழும்புக்குத் திரும்பினார்கள்.

மீண்டும் கொழும்பு சகல நிலைக்கு வந்துவிட்டது. சகலரும் தங்கள் பழைய இடங்களுக்குப் பயம் இன்றித் திரும்பலாம். வாடுஷி, டிவி, பத்திரிகைகள் இப்படி முழங்கியது. நான் கொழும்புக்குச் சென்ற காலத்தில் இது வெறும் முழக்கம்தான். மாறாக எங்கள் எல்லோரையும் அழைப்பதற்கான வழியாகவே அப்போது இருந்தது. அவர்களை இப்படி அழைக்காவிட்டாலும் எங்களைப் போன்றவர்கள் அழையா விருந்தாளியாக எப்படியும் தொழிலிற்காக வந்து விடுவோம்.

பணம், சொத்து என்று அந்தஸ்தில் உயர்ந்தவர்களை இந்தக் கலவரம் கீழ் மட்டத்துக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. இதே போல் இப்படிச் சீழ்மட்டத்தில் இருந்த சிலரை மேல்மட்டத்துக்குக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறது. இவர்களைப் போலவே உயர்ந்த கட்டிடங்களும் இடிந்து எரிந்து தரை மட்டமாகியுள்ளது. இதே போல் பலவகைச் சேரி வீடுகள் உயர்ந்த கட்டிடங்களாக மாறி இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அந்த மூன்று மாத இடைவெளிக்குப் பின் கொழும்பில் ஒரே விதிகளால் நடந்து சென்றபோது என்னை அத்தானிக்க முடிந்தது.

இப்பொழுதெல்லாம் முன்பைப் போல் கொழும்பில் சினிமா, காவிமுகாம் கடற்கரை, இலக்கியக் கூட்டம் என்றும் வெளிப்படுவதில்லை பயம். இது எனக்கு மட்டுமில்லை. என்னைப்

போன்ற எல்லோரையும் பற்றிப் பட்டர்ந்த கொடி... வீடும் அலுவலகமும் தான் எனது பாசறை.

‘சரி, தைப்பொங்கல் வருகுதி ஊருக்குப் போகவில்லையா’ எனது அறை நண்பன் திரு கேட்டான்.

‘என்னடாப்பா வந்து இப்ப இரண்டு மாதம் ஆகியிருந்ததான் உனக்குப் போற ஐடியா இருக்கா? நீயும் வெளிக் கிட்டா நானும் வருவன். இல்லாட்டி சித்திரை வருஷத்தோட போவம்’

போக்குவரத்துக் கஷ்டத்தில் ஏற்படும் பயப்பீதி உணர்வுடன் கூறினேன்.

‘நான் எப்படியும் பொங்கலுக்குப் போக வேணும். ஏனென்தா இது என்ருக்குத் தலைப் பொங்கல். ஒன்றுக்கும் யோசிக்காம நீயும் வா மச்சான்’.

கலவரகால லீவோடு திருமணம் செய்து கொண்ட நண்பன் திரு கூறினான்.

சரிமச்சான் நாளைக்கே பஸ்ஸுக்கு புக் பண்ணுவம்’

யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புகையிரத சேவை நிற்பாட்டப் பட்டு விட்டது. கொழும்பில் இருந்து பொங்கலுக்கு யாழ்ப்பாணம் செல்பவர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு எல்லா பஸ்களையும் புக் பண்ணிவிட்டார்கள். எங்களுக்குப் பஸ் கிடைக்கவில்லை.

‘சரியடாப்பா திரு. நாங்கள் பொங்கல்பயணத்தை நிற்பாட்டி விடுவம்’ அரை மனத்தோடு பயணத்தை ஆரம்பித்த நான் கூறினேன்.

‘நீ வராவிட்டால் நில்லும். நான் எப்படியும் போய்த்தான் திருவன்’

பிடிவாதமாகக் கூறிய திரு. கோட்டை புகையிரத நிலையத்துக்கு முன்பாகச் சென்றால் சேர்புக் பண்ணாமலேயே பஸ் எடுக்கலாம் என்ற உத்தியையும் கூறினான்.

‘யாப்பாணம், யாப்பாணம். ஒறு ஆலுக்கு நூத்தி அம்பது ரூபாய்’

சிறிய பஸ் ஒன்றின் வாசலில் நன்று கொண்டு ஒருவன் அரை குறைத் தமிழில் கூறினான்.

நூற்றி ஐம்பது இல்லை இரு நூறு ரூபாய் என்றாலும் பரவாயில்லை என்று கூறி இருவரும் அந்த மினிபஸ்ஸில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டோம். எங்கே லாடு பலர் முண்டியடித்துக் கொண்டு ஏறியதை அவன்—

‘இடம் இல்லாதவங்க நில்லுங்க, கிருலப்பனயில் எங்கட வீட்டில ஆறு பேயிசேர் இருக்கு அதையும் பூட்டினு இருந்து போகலாம்’.

இப்படி அவன் கூறியதும் எனக்குத் தலையைச் சுற்றத் தொடங்கியது, நண்பன் திருவின் முகத்தைப் பார்த்தேன். எங்களைப் போல் அந்த பஸ்ஸுக்குள் இருந்த எல்லாரும் செய்வதறியாது திகைத்தார்கள். பூலைக் கலவர காலப் பீதி எல்லோரையும் கனிந்து கொண்டது, ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குள்ளேயே முணுமுணுக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். இதற்கிடையில் எங்கனிடம் இருந்து பிரயாணப் பணம் அறவிடப்பட்டு விட்டது.

‘காசையும் வாங்கியிருங்கள். இனிக் கிருலப்பனைக்குக் கொண்டு போய் கையில மடியில இருக்கிறதைப் பறிக்க வேண்டியதுதான்’

‘கையில மடியில இருக்கிறத் தமட்டும் பறிச்சாப் போதாதா?’

ஆக்கையும் சரிக்கட்டியிருவாங்கள் போல இருக்கு'.

அந்த பஸ்ஸுக்குள் இருக்கும் எல்லோருடைய உரையாடல்களும் இப்படியே அமைந்தது.

கிருஸ்ப்ணையில் பஸ் வந்து நின்றதும் எல்லோருடைய இதயங்களும் பட படவென அடிக்கத் தொடங்கியது.

பேபி சீற் கொண்டு வந்து பூட்டப்பட்டபோதுதான் அத் தனை பேருக்கும் உயிர் மீண்டும் வந்தது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது.

பஸ் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி ஓடுகிறது. ஒருவிதச் சந்தோஷம் எல்லோர் முகத்திலும் நிழல் ஆடிய போதிலும் பஸ் ஊடறுத்துப் போகும் இடங்களை நினைத்துப் பயப்பீதி ஒவ்வொருவரையும் உலுக்கியது.

அனுராதபுரம் வரை பஸ் வந்த வேகத்தில் யாழ்ப்பாணப் பாதையை விட்டு வேரோர் பாதைக்குத் திரும்பியது. எண்ணப் போன்றவர்களுக்கு ஆப்போது ஒருவித உணர்வு மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. காரணம் அந்த பஸ் சரியான பாதையில் போகிறது என்ற எண்ணம்.

'இதென்ன இது. பஸ் வேற பாதையில் போகுது' வழமை யான பாதை தெரிந்தவர்கள் முணுமுணுக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். அப்போதுதான் தலையை நீட்டி எட்டிப் பார்த்த நான், வெள்ளரச மரப்பகுதியை நோக்கி பஸ் வருவதைக் கண்டேன்.

'இதென்ன இந்த றாட்டில் பஸ்ஸைக் கொண்டு வருகிறீர்கள்' பஸ் ஓட்டியவரை முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தவர் சிங்களத்தில் கேட்டார்.

'பயப்படாதீர்கள். டிசல் அடிக்கப் பணம் இல்லை. எங்கள் உறவினர் ஒருவருடைய வீடு இந்த வீதியில் இருக்கிறது. அவர்களிடம் காசவாங்கி டிசல் அடித்தால்தான் தொடர்ந்தும் பிரயாணம் செய்யலாம்' என்று அந்த டிரைவர் கூறினான்.

'சரி இன்று இந்த பஸ்ஸோடு எல்லாரும் சமாதானம். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துக்குள் எங்கள் எல்லோருக்கும் தகனக் கிரியை நடக்கப் போகுது'

பக்கத்துச் சேற்றில் இருந்த திரு பயத்துடன் கூறினான். எண்பத்தி மூன்று ஜூலைக் கலவர கால வெட்டுக், கொத்துக், கொலை, உயிருடன் எண்ணை ஊத்தித் தகனம் எல்லாம் என் நினைவில் வந்தது. 'சரி இன்றுடன் எனது வாழ்க்கை அஸ்தமனமாகிறது'

இப்படியே எல்லோரும் கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

பஸ் சிறிய கை ஒழுங்கைக்குள் நிற்பாட்டப்பட்டு, பஸ்ஸைக் கொண்டு வந்த மூன்று இளைஞர்களும் ஒரு வீட்டிற்குள் சென்று அவர்களைத் தட்டி எழுப்பி தேநீர் பருகுவதை பஸ்ஸுக்குள் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

மீண்டும் பஸ்ஸுக்குள் வந்து ஏறிய மூன்று இளைஞர்களும் பஸ்ஸை உரிய பாதையில் செலுத்தினார்கள். அப்போதுதான் அந்த பஸ்ஸுக்குள் இருந்த அத்தனை பேருக்கும் மறுபிறப்பெடுத்த உணர்வு ஏற்பட்டது. கரடுமுரடான அந்த வீதியில் ஏற்கனவே வெளிப்பட்ட பஸ்கள் அத்தனையையும் முந்திக் கொண்டு முறிகண்டியில் பஸ் வந்து நின்றது.

'அப்பாடா, இனிச் செத்தாலும் பரவாயில்லை என்று கூறிக்கொண்டு எல்லோரும் கைகாக்களை நிமிர்த்துவதற்காகத் துள்ளிக் கொண்டு இறங்கினார்கள். பஸ்ஸைக் கொண்டு வந்த அந்த மூன்று இளைஞர்களும் இறங்கவில்லை. முன்பின் யாழ்ப்பாணம் போயிருக்காத அவ்விளைஞர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைப்பற்றி பலவாறு நினைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். முன்னைய எங்கனது பயம் இப்போது அவர்களை வாட்டத் தொடங்கியது. பஸ்ஸும் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கி விரைந்தது.

'யாழ்ப்பாணத்தில் நாங்கள் நின்றால் அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்களா?' ஒருவித பயத்துடன் அவ்விளைஞர்கள் கேட்டார்கள்.

'தம்பிமார்களே நீங்கள் பயப்படாதீர்கள். அங்கு அப்படி ஒன்றும் நடக்காது'

பஸ்ஸுக்குள் முணுமுணுத்த குரல்கள் முழங்கத் தொடங்கி

யது. யாழ்ப்பாணம் பஸ்ராண்டில் வந்து இறங்கிவிட்டோம்.

'நாங்கள் இந்த பஸ்ராண்டில் நிற்கப் பயமாக இருக்கு பொலிஸ் ஸ்டேஷனில் பஸ்ஸை நிற்பாட்டியிற்று பின்னே ரம் வாறவங்கள்ள கொழும்புக்குத் திரும்பப்போறம்.

தேவையில்லைத் தம்பி. நீங்கள் பயப்படாதீங்கள். பின்னே ரம் மூன்று மணிக்கு இதில நிண்டு கொழும்பு, கொழும்பு எண்டு குரல் கொடுங்க பிரயாணிகள் வருவாங்க ஏத்திக் கொண்டு போங்க. நானும் திருவும் கூறினோம்.

'இல்லை மாத்தயா எங்களுக்குப் பயமாயிருக்கு' என்று கூறிய அம்மாவரும் யாழ்பொலிஸ் ஸ்டேஷனை நோக்கி பஸ்ஸைத் திருப்பினார்கள்.

'கடவுளே அன்னியமும் பயமும் எல்லாருக்கும் பொதுலானதுதான்' என்று எனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டு சுதந்திர வீட்டை நோக்கி நடந்தேன். ●

வருந்துகின்றோம்

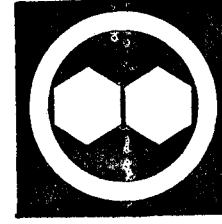
மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த எழுத்தாளரான தகழி சிவசங்கரம் பிள்ளை சமீபத்தில் தமது கிராமத்தில் காலமாகார். கேரள உழைக்கும் மக்களின் உணர்வுகளுக்கும், அபிவருஷகளுக்கும் இலக்கிய வடிவம் தந்து, அம் மக்களை மக்கள் மனங்களில் உலவ விட்டு, அழியாப் பாத்திரங்களாக என்றும் நினைவில் நிறுத்திவைத்த அந்தப் படைப்பாளியின் இழப்புக்காக மல்லிகை ஆழ்ந்த துயரமடைகின்றது.

இவரது படைப்புக்கள் நிறையத் தமிழில் வெளிவந்துள்ளன. இலக்கிய உலகில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய 'செம்மீன்' என்ற நாவலும் சினிமாப் படமாக வெளிவந்து வெற்றி பெற்றது. பலர் அப்படைத்தைப் பார்த்துப் பாராட்டியது பழைய செய்தி.

மிகப் பிரமாண்டமான 'கயிறு' என்ற நாவலையும் இவர் படைத்துள்ளார். தமிழிலும் இது பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது. சாஹித்திய அகடமியப் பரிசை பெற்றுக் கொண்ட இவர் சமீபத்தில் பரிசையும் பெற்றுக் கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

— ஆசிரியர்

சோவியத் யூனியனின் சமாதான முன்முயற்சியை இந்திய மக்கள் வரவேற்பதேன்?

வெடிமருந்து கிடங்கின்மீது
வீற்றிருக்கும் பிரிட்டோரியா

என். அலெக்சின்

‘லிங்க்’ சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும், ஜவாஹர்லால் நேரு பரிசு பெற்றவருமான வி. டி. சோப்ரா, சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் 27வது காங்கிரஸ் பற்றி ‘பிராவ்தாவில்’ ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் கூறுகிறார்:-

சோவியத் தலைவர் மிகாயில் கோர்ப்சேவ், சமாதான சகவாழ்வு பற்றிய கொள்கைக்குப் புதிய உள்ளடக்கத்தைச் சேர்த்திருப்பதுடன், ராணுவ அரசியல், பொருளாதார, மனிதாபிமானத் துறைகளில் சர்வதேச பந்தோபஸ்துக்கான சர்வாம்ச அமைப்பை நிறுவுவதற்கான பிரதான கோட்பாடுகளையும் வகுத்துள்ளார். பரஸ்பரம் தங்களுக்கு எதிரான அல்லது மூன்றாவது நாடுகளுக்கு எதிரான போரை அணு ஆயுத நாடுகள் கைவிடுதல், விண்வெளியில் ஆயுதப் போட்டியைத் தடுத்தல், அணு ஆயுதச் சோதனைகள் அனைத்துக்கும் முடிவு கட்டுதல், அணு ஆயுதங்களை முற்றிலும் ஒழித்தல், ரசாயன ஆயுதங்களைத் தடை செய்தல் மற்றும் அகற்றுதல், ராணுவக் கூட்டணிகளை இருதரப்புக்களும் கலைத்தல் என்றும் இக்கோட்பாடுகள், சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடு நடைமுறையில் எவ்வாறு அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற சோவியத் யூனியனின் கொள்கையை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இக்கொள்கையானது அனைத்து மக்களின்— அவர்களது அரசியல் கருத்துக்கள், மத நம்பிக்கைகள், ஜாதிகள் மற்றும் தேசிய இனங்கள் எவ்வாறாயினும்— ஆர்வங்களையும், விருப்பங்களையும் பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்தக் கோட்பாடுகள் இந்தியாவின் அயல்துறைக் கொள்கைக்கு இசைவாக இருப்பதுடன், அக்கொள்கைக்கு மிக முக்கியமானதும் ஆகும். ஒரு புதிய, ஜனநாயக, பொருளாதார ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்த நாட்டைக் கட்டுவதற்கு, இந்தியாவுக்குச் சமாதானம் தேவை. எனினும், ஏகாதிபத்திய சக்திகள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய சக்திகள், பொருளாதார, ராணுவ, அரசியல், சித்தாந்தச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி, வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறுகள் செய்கின்றன. உதாரணமாக, இந்தியாவுக்கு எதிரான குழிபறிப்பு நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்கான ஏகாதிபத்தியத்தின் முன்னணித் தளமாகப் பாகிஸ்தான் மாற்றப்பட்டுள்ளது. பண+மை நிறைந்த ராணுவ, அரசியல் சூழ்நிலைக்கு இந்தியா இப்போது தள்ளப்படுகிறது. மத்திய இந்தி மாகடலிலுள்ள திப்கோ கார்சியா தீவு, ‘விண்வெளிப் போர்’ தயாரிப்புக்கான அமெரிக்காவின் முக்கிய ராணுவ தளங்களில் ஒன்றாக இப்போது மாற்றப்படுகிறது. எனவே, சோவியத் யூனியனின் சமாதான முன்முயற்சிகளை இந்திய மக்கள் வரவேற்பது மிக இயல்பேயாகும்.

இவ்வாறு ‘பிராவ்தா’வில் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் ‘லிங்க்’ சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் சோப்ரா எழுதுகிறார் ★

கறுப்பு இனத்தவரின் தாங்கிவழியும் சேரிகளுக்கு வழிவிட்டுச் செல்லும் ‘வெள்ளை’த் தென்னுப்பிரிக்க நகரங்களின் நெடுஞ்சாலைகளில், தென்னுப்பிரிக்க சேனையின் கவச மோட்டார்கள் தூசிப் படலங்களைக் கிளப்பிச் செல்கின்றன. இந்த நடமாடும் கோட்டைகளுக்குள் அமைந்த தானியங்கிப் பிரங்கிகள் புதிய பலியாடுகளை நோட்டம் பார்க்கின்றன. ரோந்து சுற்றும் ஹெலிகாப்டர்களின் முழக்கம், பிரங்கி வேட்டுச் சத்தத்தோடு ஒன்று கலக்கின்றது. நிறவெறிப் பயந்தரத்தின் கோரம் கறுப்பர் குடிமீருப்புக்களிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் தலைவிரித்தாடுகிறது. நிறவெறி பிடித்த ‘ஒழுங்கின் பாதுகாவலர்சனங்களுக்குப்’ பலியாகி உயிர் விடுத்தோருக்காக வருத்தம் தெரிவிக்கும் சம ஊர்வலங்களையும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் கறுப்பர்களையும் தாக்குவதில் பொலீசும் ராணுவமும் ‘அஞ்சா நெஞ்சம்’ படைத்தவையாக உள்ளன. பாதுகாப்பற்ற முதுகுகளின் மீது பிளாஸ்டிக் கவுக்குகள் விளாசுகின்றன. மின்சார அதிர்ச்சி தரும் தடிகள் தாக்குகின்றன. தூசி படிந்த சரளைக் கற்கள் மீது ரத்தம் படிபுகிறது. சாவாயுதபூணிகளான நிறவெறிப் போர் வீரர்கள், இறந்தவர்களையும் காயப்பட்டவர்களையும்

‘படுகளத்திலே’ விடுத்து. எதிரியைப் பின்வாங்கச் செய்கின்றனர் யுத்தக் கைதிகள் (இதனைக் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எனக் கொள்க) விசாரணைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர்.

அடிமைத்தனத்தைச் சட்ட பூர்வமாக்கியுள்ள தென்னுப்பிரிக்காவில் அன்றாடம் தெனபடும் காட்சி இதுதான். நிறப் பகுபாட்டு நடவடிக்கைகளை எதிர்த்துக் கறுப்பின மக்கள் காட்டிவரும். வளர்ந்தோங்கிவரும் எதிர்பார்ப்புக்கு எதிராக தென்னுப்பிரிக்க ‘ரீச்’ கின் தலைவர்கள் கமது பொலீஸ் மற்றும் ராணுவத்தின் வலிமையை எல்லாம் கட்டவிழ்த்து விடுகின்றனர்.

பண்டுஸ்தான் மயமாக்கம் என்னும் கல்செக்குக்குள் பலவந்தமான மறு குடியேற்றத்துக்குப் பலியான கறுப்பர்கள் நகக்கிப் பிழியப்படுகின்றனர். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான கறுப்பர்குடும்பங்கள் பிரிந்து வாழ நேர்ந்துள்ளது. பண்டுஸ்தான்களுக்குள் அல்லது நாட்டின் பரப்பில் 12 சதவீத அளவுக்கே உள்ளதும், உண்மையில் தரிக நிலங்களின் பரப்புக்களாகவே உள்ளதுமான தாயகங்களுக்குள் விரட்டியடிக்கப்பட்ட அவர்கள்

கொடிய வறுமையில் வாடுகின்றனர்.

இன்று தென்னாப்பிரிக்காவின் வெடிமருத்துக் கிடங்கு சுதேச மக்களின் நியாயமான போரவேசத்தின் விளைவாக வெடித்துள்ளது. நாட்டில் முன்னென்றும் காணாத அளவில் நிறவெறி எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் அலை மோதுகின்றன. அதிகாரிகளோ அவற்றை ஒடுக்குவதற்குப் பண்டுதொட்டு வந்த ஒடுக்குமுறைத் தந்திரப்பாடங்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் நிறவெறி பிடித்த சர்வாதிகாரி போத்தாவும் அவரது அமைச்சர்களும் தமது ஆட்சிக்கு அடியில் உண்மையில் ஒரு கண்ணி வெடியையே வைத்து வருகின்றனர். இது தென்னாப்பிரிக்காவில் ஏற்படவிருக்கும் 'சமத்துவச் சகாப்தம்' பற்றிய அவர்களது வாய்ப்பந்தலையே சுக்கு நூறுகத் தகர்த்தெறியும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துகிறது. இருப்பினும் அவர்கள் தமது சீர்திருத்தங்கள் எனச் சொல்லப் படுவனவற்றை, எந்த மாற்றத்தையும் கொண்டு வர இயலாத சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வரப் போவதாகக் கூறிக் கொள்ளின்றனர்.

முன்னென்றும் காணாத இந்த எழுச்சிகள் கடந்த 15 மாதங்களாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இருண்ட மத்திய காலங்களில் செய்ததைப் போலவே நிறவெறி ஆட்சியாளர்கள் இந்த ஆண்டை முடிவற்ற 'நீண்ட சக்திகளின் இரவா' மாற்றியுள்ளனர்.

1985 மார்ச் 21 அன்று இரண்டு கவச மோட்டார்களில் பத்திரமாக அமர்ந்து கொண்டிருந்த லெப்டினென்ட் ஃபோசு செட்டின் போலீஸ் ரோந்துப்

படை, லாங்கானில் நடந்த ஓர் ஈம ஊர்வலத்தின் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது. காயப்பட்டு விழுந்தவர்கள் ஈவிரக்கமின்றிப் பிடரியில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அழுபது கறுப்பு ஆப்பிரிக்கர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஷார்ப் வில்லியின் ஆண்டு விழாவை, பிரிட்டோரியா ஆட்சி இவ்வாறுதான் கொண்டாடியது. லாங்கோ படுகொலையைப் பற்றி விசாரிக்க நீதிபதி கன்னிமெயரைக் கொண்ட ஒரு நபர் விசாரணைக் கமிஷனை நிறவெறி ஆட்சியாளர்கள் நியமித்தனர். அவரது முடிவுகளின் சிறுமைப்புத்தியைப்பதிக்கக் கூடியதாகும். கொலையுண்டு மாண்டவர்களின் ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களை நிரூபிப்பதற்காக அவர்களது கைகளில் கற்களையும், கத்திகளையும், நாட்டுப் பெட்ரோல் வெடி குண்டுகளையும் வைத்ததன் மூலம் ஃபோசு செட் ரோந்துப் படையணிகளைச் சாட்சியங்களாகத் திரித்துப் புரட்டியதாகப் போகிற போக்கில் கூறிச் செல்லும் அந்த நீதிபதி இவ்வாறு முடிவு கட்டுகிறார். 'இந்தச் சோக நிகழ்ச்சிக்கு யாரும் குற்றவாளியில்லை.'

இது முகற்கொண்டு நிறவெறி அட்டுழியங்களின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போனதில் வியப்பேதுமில்லை. சென்ற ஜூலை மாதத்தில் நாட்டின் பல பிரதேசங்களில் அவசர நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. கறுப்பர் சேரிக்கு எதிராக அனுப்பப்பட்ட பந்தோபஸ்துப் படையணும் துருப்புக்களும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளன. இதனால் அந்தச் 'சமாதானப் பாதுகாப்பாளர்கள்' இப்போது எவரையுமே விட்டு வைப்பதில்லை. லகுப்புக்களைப் பகிஷ்காரம் செய்யும் பள்ளி மாணவர்களுக்கு எதிராகவும் ராணுவம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 1985 ஜனவரி

முதற்கொண்டு 300 கறுப்பு ஆப்பிரிக்கர்கள்— இவர்களில் பெரும்பாலோர் குழந்தைகள்— கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

விசேட விசாரணைக் கோர்ட்டுகளுக்கு ஒரு தீர்ப்பின்மீது முத்திரை குத்த ஒரு நிமிடம்கூடப் பிடிப்பதில்லை. வயது வந்தோருடன் கூடவே குழந்தைகளும் விசாரிக்கப்படுகின்றனர்.

ராணுவத்தையே பெரிதும் நம்பியிருக்கும் பிரிட்டோரியா ஆட்சி, தென்னாப்பிரிக்காவின் ஆப்பிரிக்கத் தேசியக் காங்கிரசின் (ஏஎன்சி) தலைவர்களை நெடுங்காலமாக வேட்டையாடிவந்துள்ளது. நிறவெறியை ஒழிக்கப் பாடுபடுவதில் ஒன்றுபட்டுள்ள மாணவர், மாதர், சமயம் மற்றும் இனஸ்தாபனங்கள், தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் பிறஸ்தாபனங்களின் பரந்த கூட்டணியான ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணியையும் அவர்கள் அநேகமாகத் தீர்த்துக்கட்டி விட்டனர். பதனூறு யுடிஎப் தலைவர்கள் விசாரணைக்கு உள்ளாகப்பட்டுள்ளனர். 1985 அக்டோபரில் பிரிட்டோரியாக் கொலைகாரர்கள் கவிஞரும் தேசபக்தருமான பெஞ்சமின் மொலாயசை ஒரு போலீஸ்காரரைக் கொன்றதாகப் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டி மரண தண்டனைக்கு உள்ளாக்கினர்.

லத்தின் அமெரிக்க மரணப் படையலையொத்த மரணப்படையுட்பல்கள் நிறப் பாரபட்ச அமைப்புக்கு எதிராகப் போராடும் தனிச் சிறப்புமிக்க போராளிகளை வேட்டையாடித் தேடிப் பிடித்துக் கொன்று தள்ளுகின்றன. வெள்ளையர்களுக்கு விற்கப்படும் ஆயுத விற்பனை அதிகரித்துள்ளது. நிறவெறி பிடித்த சாதாரண மனிதனும் தனது

சலுகைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தயாராகி வருகிறார்.

இதற்கிடையில், மேலை நாடுகள் நிறவெறி பிடித்த தென்னாப்பிரிக்காவை நண்பனாகவும், ரொலாற்று பூர்வமான கூட்டாளியாகவும் இன்னும் கருதி வருகின்றன. பிரிட்டோரியாவுக்கு எதிராக நீகன் தடைகளை அறிவித்திருந்தபோதிலும் ஏகாதிபத்தியம் ஆக்கபூர்வான உடன்பாட்டைக் கைவிடப்போவதில்லை. மேலும் இந்தத் தடைகள் வெளிநாடுகளிலிருந்து பிரிட்டோரியாவுக்குப் போய்க் குவிந்து கொண்டிருக்கும் ராணுவ, அரசியல் உதவிகள் போய்ச் சேரும் மார்ச்சு கங்களை அடைத்து விடவில்லை. நிறவெறி பிடித்த தென்னாப்பிரிக்கா அவற்றுக்குப் புறக்கணிக்க முடியாத கூட்டாளியாகவே இருந்து வருகிறது.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50

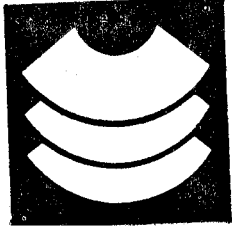
ஆண்டுச் சந்தா 40 - 80

(தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மல்லிகை

234B, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இலக்கிய கலாநிதியும் இரசிகமணியும்

— வரதர்

'பண்டிதமணி' என்ற யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு ஒளிவிளக்கு அணைந்து விட்டது! ஈழத்து இலக்கியவாதிகளுக்கெல்லாம் ஒரு குறிக்கோளாக விளங்கிய 'இலக்கிய கலாநிதி' இன்று இல்லை.

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் சொல்வதுபோல பண்டிதமணியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் ஞானக்கண். கனக செந்திநாதன் இன்றிருந்தால் பண்டிதமணியவர்களின் பிரிவை எப்படிச் சகிப்பாரோ!

பண்டிதமணியவர்களிடம் அடிக்கடி சென்று அளவளாவி வந்த அவரது அன்பர்களில் கனக செந்திநாதன் முக்கியமானார். செந்திநாதன் அப்படியே என்னையும் அடிக்கடி சந்திப்பார். அதனால் எங்களுக்குள் அடிக்கடி பண்டிதமணியைப் பற்றிப் பேச்சுக்கள் வரும்.

இப்படி ஒருநாளில்தான், 'பண்டிதமணி எவ்வளவோ எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவருடைய பெயரைச் சொல்லி ஒரு புத்தகம் கூட வெளிவரவில்லையே! இந்தியாவிலிருந்து ஒரு அன்பர் வர. அவரிடம் நாங்கள் பண்டிதமணியைப் பற்றிப் புழக. 'அப்படி என்ன எழுதியிருக்கிறார் உங்கள் பண்டிதமணி?' என்று அவர் திருப்பிக் கேட்டால் நாங்கள் எங்கே போய்த் தேடி எதைக் கொண்டு வந்து காட்டுவது?' என்று நான் செந்திநாதனிடம் கேட்டேன்.

'உண்மைதான். நானும் எத்தனையோ முறை இதைப்பற்றி நினைத்தேன். ஆனால் யார் செய்யப் போகிறார்கள்? எல்லோரும் 'ஆகா, ஓகோ' என்று பேசுவார்கள். ஆனால் இப்படியான விஷயத்தில் பணத்தைப் போட வசதியுள்ளவர்கள் யார் முன்வருகிறார்கள்?' என்றார் செந்திநாதன்.

நான் அந்தக் காலத்திலேயே சில புத்தகங்களை வெளியிட்டிருந்தேன். புத்தகம் வெளியிடுவது என்றால் எனக்கு ஒரே ஆசை. எப்படியாவது பண்டிதமணியின் புத்தகம் ஒன்றை வெளியிட்டுவிட வேண்டுமென்ற ஆசை பிடித்திருக்க—

'நான் செய்கிறேன்!' என்றேன்.

செந்திநாதனுக்குத் திடீரென்று ஒரு உசார் வந்துவிட்டது.

'அப்படியானால் சரி. பத்து நாட்களுக்குள் பண்டிதமணியின் சில கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தருகிறேன்' என்றார் அவர்.

அவர் சொன்னதை அவர் செய்தார்.

நான் சொன்னதை நான் செய்தேன்.

பண்டிதர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா அந்நூலில் காணப்படும் சில அரும்பதங்களுக்குக் குறிப்பு எழுதி வந்தார்.

'இலக்கியவழி' என்ற அழகிய சிறு நூல்— பண்டிதமணியவர்களின் முதலாவது நூல் உருவம் ஆயிற்று.

அந்த நூலுக்காக எழுதிய 'புற இத' மில் பண்டிதமணி பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

'அங்கும் இங்கும் தெறிக்கிடந்தவைகளை— நான் மறந்து போனவைகளை ஒருங்கு சேர்த்துச் சில வற்றுக்குத் தலைகள் அமைத்தும், சிலவற்றின் வால் கால்களை அளவாக வெட்டியும், வேண்டிய வைத்தியைச் செய்து, அரும்பத விளக்கத் தாடு இதனைத் தொகுத்து வெளிப்படுத்தியதில் எனக்கு ஒரு சிறிதும் பங்கு இல்லை.

'இதன் நற்றாய் திரு. கனக செந்திநாதன்; செவிலித்தாய் திரு. தி. ச. வரதராசன். நல்ல கோமி பண்டிகர் ச. பஞ்சாட்சர சர்மா'

பண்டிதமணியை நினைக்குந்தோறும் எனக்கு கனக செந்திநாதனும் நினைவுக்கு வருகிறார்.

சுத்தம், சுவை, சுகாதாரமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட

உணவு வகைகளுக்கும்

குளிர் பானங்களுக்கும்

தரமான சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்

நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நாடவேண்டிய உணவு விடுதி

ஸ்ரீ தாமோதர விலாஸ்

239, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

23065

சக்தி பிறக்குது

ஒரு பரிசோதனை பற்றிய குறிப்புரை

— முருகையன்

மார்ச் மாதம் எட்டாம் தேதி சர்வதேச மகளிர் தினமாகும். இந்த ஆண்டு அத்தினத்திலே, கவனிப்புக்குரிய நிகழ்ச்சிகள் சில இடம் பெற்றன. அவற்றுள் இரண்டு, மாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலே, கைலாசபதி கலையரங்கில் இடம் பெற்ற இரு அரங்க நிகழ்ச்சிகளாகும். ஒன்று, திரு. சிதம்பரநாதனின் நெறியான்கையில் உருவான கவிதா நிகழ்வு. மற்றையது கலாநிதி சி. மௌனசூரு அவர்களின் நெறியான்கையில் உருவான 'சக்தி பிறக்குது' இது ஒரு பரிசோதனை; நாடகமாகவும் இருக்கலாம் என்று நெறியாளரே ஓரளவு தயக்கத்தோடுதான் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கவிதா நிகழ்வில் இடம் பெற்ற கவிதைகள் பெண் நிலைவாதம் (அல்லது ஃபெமினிசம்) எனப்படும் கொள்கை வழிப்பட்ட கருத்துக்களை உணர்த்துவனவாக இருந்தன. ஆணாதிக்கத்தின் பேரூகப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. குடும்பம் என்னும் நிறுவனத்தில் அகப்பட்டு, கணக்கு வழக்கில் வாத இலவச உழைப்பில் ஈடுபடும் பெண்கள் சொத்துரிமை உட்படப் பல்வேறு உரிமைகள் இழந்த நிலையிலே துன்புற்றுத் திண்டாடும் சூழ்நிலை— வீட்டிலும், தொழிற் களத்திலும், பொது வாழ்விலும், தனி வாழ்விலும் பெண்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ள இடைஞ்சல்கள். துன்ப துயரங்கள்— இவை யாவற்றையும் காட்சிப்படுத்தி, இசை, பா ஒதல், நடிப்பு, அபிநயம் ஆகிய பல்வேறு உத்திங்களின் வாயிலாக, தாக்கமானதொரு கலைப்படைப்பாக இக் கவிதா நிகழ்வு அமையலாயிற்று. அதன் பின்னர் இடம் பெற்ற இரண்டாவது நிகழ்ச்சியாகிய 'சக்தி பிறக்குது' என்பதற்கு ஒரு பாயிரம்போல, 'வாருங்கள் தோழியரே வையகத்தை வென்றெடுக்க' என்ற தலைப்பிலே அக் கவிதா நிகழ்வு நடைபெற்றது எனலாம்.

அடுத்து இடம் பெற்ற 'சக்தி பிறக்குது' ஏறத்தாழ ஒரு மணி நேரம் நடைபெற்ற ஒரு கலைக்கோலம் ஆகும். சக்தி என்னும் சொல்லின் பல்வேறு கருத்துச் சாயைகளையும் இந்த 'நாடகத்தை' எழுதி நெறிப்படுத்திய மௌனசூரு நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். ஆற்றல், வலிமை என்றவாறு வரும் உலகியல் அர்த்தங்களோடு கூட, சமயச் சார்பான அர்த்தங்களையும் நினைவுட்டி, பெண்மையுடன் தொடர்பு காட்டி உண்டாக்கும் உணர் மூட்டம்— சக்தி பற்றிய எண்ணச் சூழ்வு— மிகவும் கலைநயத்துடன் கையாளப்பட்டுள்ளது. 'பெய்யன்பர்களே, சக்தி! மிகப் பெரியவள், ஜகம் சக்தி மயம் என்று நம் முன்னோர் கூறினர். அண்டங்களைப் படைத்தவன் யார்? அன்னை அகிலாண்டேஸ்வரிதான் பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் ஆகிய மும் மூர்த்திகளும் யார்? சாட்சாத் அம்பிகையின் பிரதிபலிப்புகளே. பெண்களை எல்லாம் ஆண்டேயே என்று வணங்

கிஞர் சுவாமி இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். இன்று நாம் காணும் பெண்கள் எல்லாம் அன்மையின் வடிவங்களே. ... எனவே அன்மையைப் போற்றுவோம், அன்மையைப் போற்றுவோம்' என்று வரும் சொற்களைத் தொடர்ந்து, குடும்பப் பெண் பாடசாலைச் சிறுமி, தேயிலைக் கொழுந்து பறித்தெடுக்கும் தேயிலைத் தோட்டப் பெண், பலர் லுரம் ஒன்றிற் பணியாற்றும் பெண் தொழிலாளி ஆகியோர் அறிமுகம் செய்யப்படுகிறார்கள்.

பின்னர், இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் குழலும், நிலைமைகளும் இன்னல்களும் இக்கட்டு னும் சற்றே விவரமாகச் சித்தரிக்கப் படுகின்றன. முதலிலே கணக்காளர் ஒருவரின் குடும்பம் காட்டப்படுகின்றது. கணவன் மனைவியிடையே தோன்றும் சச்சரவும் வாக்குவாதமும் கொட்டகைக் கூத்துப் பாணியிலே படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றன. காலை தொடங்கி இரவு பத்து மணி வரைக்கும் ஓயாது உழைத்துக் களைத்து அலுப்படைந்து உலுந்தும் கூட கணவன் அவற்றையெல்லாம் கணிப்பீடு செய்யாது அலட்சியம் செய்வதையிட்டு அக்குடும்பப் பெண் சலிப்படைகிறாள்.

'ஐயோ என்ர தலைவிதி இதுவோ
ஆண்டவனே, இங்கே
என்னை எனது கணவன் நன்றாய்
விளங்குகிறார்களே'

என்று அவள் தனது தலைவிதியை நொந்து கொள்ளுகிறாள்.

'சக்தி சக்தி பெண்மை என்று
தானைப் போற்றுகிறோம்
புத்தி கெட்டுப் பெண்மையை இங்கு
போட்டு மிதிக்கின்றோம்'

என்று எடுத்துரைஞர்கள் பாடுவது 'நாடகாசிரியரின்' கருத்துரைக் கூற்றாகும்.

இவ்வாறே பள்ளிச் சிறுமியின் பரிதாப நிலையும் படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகிறது. காலிப் பயல்களின் தொல்லைகள் ஓவியமாகப் பட்டிட்டுள்ளன. பாடசாலை டெல்லும் சிறுமியை அணுகி, கரேஷ், மசேஷ் என்னும் இருவரும் சேட்டை செய்ய முயலுகிறார்கள். பின்னர் நம்ப(ர்) பிள்ளை இல்லாத வான் ஒன்று வருவதனைக் கண்டு அஞ்சி ஓடுகிறார்கள்.

'இளம் பெண்கள் இங்கே
தனிச் செல்ல வழியில்லை
பெண்களுக்கு கிங்கே
பாதுகாப்பொன்றில்லை'

என்று எடுத்துரைஞர் வாயிலாக ஆசிரியர் விமரிசனஞ் செய்கிறார்.

பின்னர், தோட்டத் தொழிலாளியாகிய பெண்ணின் வில்லங்கம் காட்டப்படுகிறது. கங்காணி ஒருவன் வந்து, முத்து வேலாயியை வெருட்டுகிறான்.

'என்னடி முத்து வேலாயி — அங்க
ஏன் வேல செய்யாம நிக்கிற நீ
கூடைக் கொழுந்தக் காணலியே — அடி
கொஞ்சத் தானிங்க வந்தனியோ'

என்று கங்காணி அதட்ட, முத்து வேலாயி சில எதிர் நியாயங் களை எடுத்துக் கூறுகிறாள்.

‘ஆண்பிள்ளை மேற்பார்வை பெண்ணை அதட்டுது அங்காலும் சில கேட்குது பார் பெண்ணையிருப்பதால் கூடைச் சமையோடு பிற சமைகளும் தாங்குகிறாள்’

என எடுத்துரைஞர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

அடுத்து எடுத்தாளப்படுவது ஆலை முதலாளிக்கும் பவ (ர்) லும் தொழிலாளிக்குமிடையில் நடைபெறும் சமவாதமாகும். ஆலை முதலாளியின் பெயர் அருமைநாயகம். தொழிலாளியின் பெயர் காந்திமதி.

‘என்னடி காந்திமதி — இன்னுமந்த வேலை முடியுமையோ?’

என்று அதட்டுகிற அருமை நாயகத்துக்கு,

‘தனியாள் பெண்ணொருத்தி — அதனை எப்படி நான் முடிக்க?’

என்று வேறொரு கேள்வி மூலம் பதிலளிக்கிறாள், காந்திமதி. முதலாளிமார் பெண்களை முதலாய் வைத்தே வேலை வாங்கிப் பெரும் முதல் சேர்க்கும் நடைமுறையில் நமது பார்வையைப் பதிய வைக்கிறார் நெறியாளர்.

மேலே கூறியவாறெல்லாம் பெண்களின் நிலைவரத்தையும், ஆண் ஆதிக்கத்தின் உக்கிரத்தையும் ஒவியமாக்கியபின், பெண்கள் உணர்ச்சி பெற்றுச் செயலுக்கம் கொள்வதை உணர்த்தியுள்ளார் நெறியாளர். உலக மட்டத்தில் இயங்கும் பெண்களின் அமைப்புக்கள், தமிழ் நாட்டில் இயங்கும் பெண்களின் அமைப்புகள், இலங்கையில் இயங்கும் பெண்களின் அமைப்புகளாகிய இவற்றையெல்லாம் நினைவுட்டி, சக்தியின் எழுச்சியாக, பெண்மையின் முழக்கமாக ஒங்கி ஒலிக்கும் குரல்களோடு குரலவனியாக இயங்கிய நாட்டிய வடிவத்திலே காட்சி மயமாக்கப்பட்ட உணர்ச்சிச் சுழிப்புடன் ‘நாடகம்’ முடிவடைகிறது.

சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த மேடை நிகழ்வில் நெறியாளரின் முத்திரையை நாம் தெனீவாகக் காண்கிறோம். வழக்கம் போலவே அவர் பல்வேறு விதமான உத்திகளையும் போட்டிகளையும் இங்கு சங்கமிக்கச் செய்துள்ளார். இதன்வழி இலங்கைத் தமிழர்க்கெனத் தனித்தன்மையுடைய நாடக மேடை மரபொன்றினை நவீன தேவைகளுக்கு ஏற்ப ஆக்கிக் கொள்ளும் முயற்சிக்கு ஒரு பங்களிப்பாக ‘சக்தி பிறக்குது’ என்னும் மேடை நிகழ்வையும் நமக்கு வழங்கியுள்ளார்.

இந்த முயற்சியில், சுன்னாகம் இராமநாதன் நுண்கலைக் கழகமும் நாடக அரங்கக் கல்லூரியும் நெறியாளர் மௌனகுருவுக்கு உதவியுள்ளனர் என அறியவருகிறோம். இம் மேடை நிகழ்வில், பரத நாட்டிய அசைவுகளும், கொட்டகைக் கூத்து மோடியும், நவீன நாடகப் பாணியும் ஆகிய உத்திகளெல்லாம் இணைந்து வருகின்றன. அவ்வாறே கர்நாடக இசை மரபும் நாடோடி இசைப் பண்புகளும், பேச்சோசை வயப்பட்ட உச்சாடனங்களும் ஒருங்கு

சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சேர்க்கப்படுவதற்கு அவ்வத் துறைகளிற் சிறப்புத் திறமை பெற்ற கலைஞர்கள் மனமொப்பி ஒத்துழைத்துள்ளனர். ஒவ்வொருவரும் மற்றையோரின் கலைப்பாணிகளை மதித்தும் நயந்தும் புரிந்துணர்வோடு செயற்பட்டுள்ளனர். இது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியதொரு வளர்ச்சியாகும். கலைஞர்களின் விரிந்த மனப்பான்மையையும் நோக்கையும் கூட்டிக்காட்டுவதாகும்.

எனினும் இந்த மேடை நிகழ்வை அநுபவித்த பின்னர் ஏதோ ஒரு சிறகுறை இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது. இந்த மேடை நிகழ்வின் அடிக்கருத்து பெண்மை வாதம். இது பன்முகப்பட்டது. ஓரளவு சிக்கலானது. இந்த அடிக்கருத்தினை அறிவு நெறிப்பட்ட தொரு வாதச் சரட்டினை ஆதாரமாக வைத்து வலியுறுத்தும் போச்சிலே ஆசிரியர் தமது கலையாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார். அதன் பொருட்டு மெய்மை சார்ந்த சில நிகழ்ச்சித் துணுக்குகளைத் துணையாகக் கொண்டுள்ளார். இந்தத் துணுக்குகளையெல்லாம் இறுகப் பற்றி, ஒரு முழுமையையும் கட்டுக்கோப்பையும் தருவதற்கான ஆற்றல், கையாளப்பட்ட கலையுத்திகளுக்கு இருந்ததா? இதுவே நம் முன் உள்ள கேள்வி. உத்திகளின் பன்மைப் பாடே இங்கு ஒரு பிரச்சினையாகி விட்டதோ? அந்தப் பன்மையிலும் ஓர் இசையை, முழுமையான ஒருமைப் பண்பைக் காண்பதற்கு இன்னும் அதிக முயற்சியும் பயிற்சியும் உதவக் கூடும் என்றே தோன்றுகிறது.

இத்தகைய உத்திப் பிரச்சினைகளுக்கு அப்பால், ‘சக்தி பிறக்குது’ நமது சமூகத்தின் நடைமுறைகளையும் கட்டுதிட்டங்களையும் கடுமையாக விமரிசனஞ் செய்யும் ஒரு படைப்பாகவே உள்ளது. ஆண் ஆதிக்கத்தின் கெடுபிடிகளை வன்மையாகக் கண்டித்து எதிர்க்கும் பெண்மையின் முழக்கம் என்று அதனை வருணிக்கலாம். ●

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை
அதை அற்புதமாகச் செய்வதே எமது வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சு வேலைகளுக்கு
எம்மை ஒரு தடவை நாடுங்கள்

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்

௪௨, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,

கொழும்பு - 12

35422

மார்ச் மாத மல்லிகை கண்டு மன மகிழ்வு கொண்டேன். 'மல்லிகைப் பந்தல்' புத்தக வெளியீட்டு அமைப்புப் பற்றிய விளக்கக் கூட்டத்தை பலரும் அறியக் கூடிய வகையில் விளம்பரஞ் செய்து கூட்டுங்கள். பலரும் பங்கு பற்றி பலத்த ஆதரவு தருவார்கள் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. 'எழுத்தாளர்களுக்கென ஒரு தினம் தேவை' என்ற கருத்து நிச்சயமாக யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கருத்து மட்டுமல்ல அந்தவொரு தினத்தை ஏற்படுத்த வகை செய்ய வேண்டிய கடப்பாட்டுக்கு சகலரையும் ஆட்படுத்தும் கட்டளை என்றே கருதுகின்றேன். மேலும் மார்ச் இதழில் இடம் பெற்ற கதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் சிறப்பாயிருந்தன. தெனியான் அவர்களின் 'உவப்பு' சிறுகதை நம்நாட்டில் மலிந்துவிட்ட மனித மரணங்களை அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. காகங்களின் உரையாடல் மூலம் எமது உள்ளத்தைத் தொடும் வகையில் எழுதியுள்ளார்.

'என்ன .... மனிச இறைச்சி? எனக்கெண்டால் சலிச்சுப் போச்சு. எவ்வளவுவெண்டு தின்கிறது' 'அடி விசரி... மனிச இறைச்சிக்கும் இஞ்சை இப்ப பஞ்சமா? எங்கே போனாலும் குவிஞ்சு கிடக்குது. இரு இப்ப வந்திடுகிறன். எது வேணும்? ஈரலோ, மூளையோ என வரும் வசனங்கள் வெறும் வசனங்கள் அல்ல. நம் மண்ணில் தினம் நடக்கும் நிகழ்வுகளின் வடிவம். இதுபோன்ற கதை, கவிதை, கட்டுரைகளுக்குத் தொடர்ந்தும் களப் படைத்துக் கொடுங்கள். அவைகள் தமிழனின் வரலாற்றுச் சரித்திரமாக அமையும்.

பருத்தித்துறை,

கே, தர்மகுலராசா

இலக்கியம் என்பது உணர்ச்சிகளின் சமூகக் களத்தையும் அவற்றின் பிறப்பிடமாகிய சமூக உறவுகளையும் ஆராய்வதிலும் பார்க்க அந்தக் களத்தினின்றும், உறவுகளினின்றும் தோன்றும் உணர்ச்சி நிலைகளுக்கே முக்கியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வாதிடுகின்றனர். இது யதார்த்தம் என்னும் இலக்கியக் கோட்பாட்டுக்கெதிராக நிகழ்த்தப் பெறும், கோட்பாட்டெதிர்ப்பாகும் இவ்வாதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டை 'ரளிப்பது' இலக்கிய வேட்கையின் பிரதான பணியாகி விடும். இந்த நிலை நம்மையறியாமலேயே இலக்கியம் என்பது ரளித்துப் புளகாங்கிதமுறுவதற்கு மாத்திரம் உரிய ஒரு பொருளே என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு நம்மைக் கொண்டு சென்று விடும்.

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

'முனைவன்' — மணிக்கொடி பொன்விழா மலர்

மன்னிய வேதனை குடைந்து வருத்தும்
உந்தன் ரணப்புண் ஆயினும் நேற்று
முன்னி யெழுந்தது இங்கொரு சுலோகம்
மூண்ட நினைவுகள் மண்டைகளுக்குள்
புரண்டுருண்டன — நாளை தினத்தில்
புதிதாய் மீண்டும் தோன்றிச் சிவந்து
தோண்டிக் குடையும் எலும்புகள் தோறும்
தொட்டி யொன்று அவை தமக்காக.

நாளை ... நாளை ... நாளை யென் நிங்கு
நடந்து முடியுமோர் ஆயிரம் நாட்கள்
மாலையாய் மல்கி உகுத்திடும் கண்ணீர்,
மன்றத் துரைகள், கவிதை, இலக்கியம்
சுகந்த வாசனைத் திரவியங் கலந்து
பாண்டங்கள் நிரம்பிப் பொங்கித் ததும்பும்
மிகுந்த பல்லுரை யாடல்க ளதனால்
உறுதி யுருகிக் கரைந்திடல் கூடும்.

படுத்திரையது உயர்த்தப் பட்டு
உருக்குராய்ந்து, மதில் சிதை வுற்று
கொடும் அவமானப் பாதணி யுந்தன்
முகத்தில் மிதித்துத் துவைத்திடும் போது
குடாவி லிருந்து சமுத்திரம் வரையும்
கர்ஜனை முழக்கம் கரோமாய்க் கேட்குது;
முடியா! கலங்கரை விளக்கத் துச்சியில்
ஒளியது மாய்ந்திட விடல் முடியாது!

பொங்கு கடல்களுக்கு கப்பால் இருந்து
புறப்பு டட்டும் ஓநாய்கள் வெளியே
எங்கு முன் காலடி தொடர்ந்தவை வரினும்
வெறுங் காற் றல்லால் அறுவடை யாக
வேறு ஒன்றை பெறல் முடியாது —
கூர் நகங்களின் மத்தியினில் தான்
வீறுடன் நல் வெற்றியென்பதுவும்
பிறவி யெடுக்கும் என்ப தறிகுவை.

உறுத்தும் விழிநீர் ஆவியாய் மாற்றி
கொடு நகங்களின் கீறல்கள் தாங்கி
கறுத்த உதடு கொண்ட வருடம்
பூமியின் மையத்தை உலுக்கிச் செல்லுது —

செறுத்த பகைவர் மேற்கி விருந்து
ஐரோப் பாவின் வாருகோல்களும்
வெறுத்திடு மசுத்தச் சூதாட்டக் கும்பலும்
அனுப்பி வைக்கட்டும் — ஆயின் என்ன?

இரவல் ஈட்டியில் புகவிடந் தேடும்
இழிந்த ஒவ்வொரு சிப்பாயின் முடிவும்
வெகுண்ட ஓட்டமும் பின்வாங் கலுமே —
வரலா றிதனைக் குறித்து வைக்கட்டும்.
இருண்ட அப் பாதையில் இறங்கிட மாட்டோம்
கொடுங் காட்டாளர் ஊடுறல் தடுத்து
வெகுண்டு தாயகம் காத்திட வல்லால்
நாங்கள் போரில் குதித்திட மாட்டோம்.

புவிதலம் குப்புறக் கவிழ்க்கப் பட்டதால்
பூகம்பம் பள்ளத் தாக்கின் மலர்களைப்
பிடுங்கி டட்டும்: பட்சி கானங்கள்
கத்தி பாய்ந்து கத்தரித் திட்டும்
வெடி மருந்து பச்சிலம் பாலரின்
இமைகளை யெரித்துப் பொசுக் கிடட்டும்
கொடியரின் சிதைவுடல், கபாலங்கள் மீது
அழிவின் மீது எழட்டும் அனற்பொறி!

அஞ்சேல் ஒவ்வொரு கதவையும் கொடுவாள்
தட்டுகின்றது — குமுறும் போர்க் குணம்
விஞ்சக் குருதியில் வீறு கொண்டெழ
பருகுவை கசப்புடன் புதிய பானம்
நின் முகத்திரை நீக்குவை — அம் முகம்
இன் றெறியுமோர் அனற்பூ வாகும் —
நன்கு மூடிய உந்தன் உதடுகள்
நறிய ரோஜா வெற்றிச் செம்மலர்!

மன்னிய வேதனை குடைந்து வருத்தும்
உந்தன் ரணப்புண் ஆயின் என்ன
பின்னி நெய்திடு சாவின் சால்வை;
குமுறும் கோபப் பொங்கெரி மூள
நாள நரம்புகள் நஞ்சினால் நிரப்பு.
பழைய வெறுப்பால் கசப்பால் நிரப்பு.
வினையு மாண்புகழ் மாட்சிமை தீர்த்தி
வீர பூமியே நினைச் சேரட்டும்.

நமது அரபு மக்களை விட்டு
நிராசை நீங்கிப் பறந்து விட்டது
நமது பொறுமை யளவு கடந்திட
நாம் தாளாமல் பொங்கி யெழுந்தோம்
ஒவ்வொரு கைமணிக் கட்டு மிங்கே
ஒறுத்திடற்கு ஒரு பழி யுண்டு!
பகலொளி சூழ இருளைத் திரித்துப்
பன்னாள் யாவரும் அளந்து தீர்த்தனர்.

எண்ணற்ற பேசித் தீர்த்து விட்டனர்
தீர்மானம் பற்றி நீண்ட காலம்
எண்ணற்ற பற்களுக் காக வேண்டி.
புதிய நறுஞ்சுவை யோடு விருந்தாய்
வண்ண மணிப்புறத் துண்டச் சிறுகறி
பற்றி யெல்லாம் கதைபடித் தாச்சு —
சின்னக் குருவி யன் றழைக்கப் படுவதை
ராசாளிப் பெரும் பறவை மறுக்குது!

நானேற்றிய தோர் வில்லில் அம்பு
காத்துக் கிடந்து அலுத்து விட்டது
ஜெருஸ லேத்தின் நெற்றியில் மூட்டிய
நெருப்பும் நேரஅவு மானமும் இருக்கையில்
பொறுமையாய் எத்தனை நாள் இருப்பது —
புனிதக் கூர்நுனிக் கோபுரக் கற்களே
பொறுமை யற்றுக் குலுங்கிடும் போதில்?
விமான தளத்தில் காளைமூ சிடுகையில்

இனிதுயர் வேண்டாம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும்
உனக்கெனப் போரிடத் துடிக்கும் ஒருவகை
நனிதுண்டு — இம்முக மூடிக் கமான்டோ
நிமிர்த்தினன் நேராய் முது கெலும்பினை
விடிவதெலாம் வந்து விடிந்திட்ட போதும்
இன் வதனந்தனில் தாங்கிடு புன்னகை
இடிமின் னதனால் உஸ்திருப் பூமி
ஒளி வெள்ளந்தனில் மூழ்கித் திகழுதே!

மூலம்: ஹுசைன் மர்வான்

சுதந்திர சூரியனும் இருட்டு இதயங்களும்

— உஸ்மான் மரிக்கார்

என்னுடைய உம்மாவுக்கு
எலிஸபெத் இன்னும்
மாட்சிமை தங்கிய
மகா ராணிதான்.

என் மனைவிக்கு
எங்கள் கடைசிக் குழந்தை
'கொஞ்சம்' கறுப்பென்று
'ரொம்ப'க் கவலை!

என்னுடைய ஏகபுத்திரி
ஒற்றைக் காலில் நிற்கிறாள்—

'டயானாகட்'
வெட்டுவதென்றால் தான்
சலூனுக்குச் செல்ல
உடன்படுவாளாம்.

எனக்கு
ஒன்று மட்டும்
தெளிவாகப் புரிந்தது:

எமது தேசத்தில்
என்றோ
சுதந்திரச் சூரியன்
உதித்து விட்டது.

ஆயினும்
எம்மவர்களின்
இதயங்கள் இன்னும்
இருட்டாகத்தான் இருக்கின்றன!

ஈழமுரசு மலர்

— ஈழத்துச் சோழ

பிறந்த நாள் மகிழ்ச்சிக் குரிய தினம். மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஸ்தாபனங்களுக்கும் இது பொருந்தும். வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களிலொன்றாகிய பத்திரிகைகள் அத்தினத்தைக் குறித்து மேலதிக பக்கங்களைக்கொண்டு விஷயப் பொலிவுடனும், விளம்பரக் கனதியுடனும் வெளிவருவதுண்டு. பத்தண்டு, 25 ஆண்டுகளைக் குறிக்கும்போது, சில பத்திரிகைகள் மட்டும் இலக்கியத்தரமான மலர்களை வெளியிடுவது வழக்கம். இரண்டாண்டுகள் மட்டும் நிறைந்த 'ஈழமுரசு' தனது ஆண்டு நிறைவைக் குறித்து வெளியிட்டுள்ள மலர், அதன் ஆசிரியர் மலரில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல ஒரு சாதனத்தான் என்பதை மாற்றார்கூட மறுக்க முடியாது.

இரண்டாண்டுகளுக்கிடையில் இப்பத்திரிகை பெற்றுவிட்ட வளர்ச்சி பாராட்டத் தக்கது. தேசியப் பிரச்சினைபிடியாக வரும் போராட்டங்கள், தீர்வு முயற்சிகள், நடைமுறைகள் பற்றிய பின்னணித் தகவல்களைத் தருவதில் ஓர் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. இதன் காரணமாக அது (ஈழமுரசு) பெருவாரியான மக்களால் விரும்பி வாசிக்கப்படும் ஒரு தினசரியாக விழங்குகின்றது ஈழமுரசின் முக்கியத்துவம் அது செய்திகளை வழங்கும் முறையிலேயே அமைந்துள்ளது.

ஈழமுரசின் கவர்ச்சி அதிகரிக்கப் பட்டமைக்குக் காரணம், அது செய்திகளை வழங்கும் அச்சீட்டு முறைமையாகும் ஈழமுரசின் வெகுசனக் கவர்ச்சி அது பயன்படுத்தும்மொழிநடையிற் பெரிதும் தங்கியுள்ளது. இன்றைய நிலையில் அதுஇன்னும் அதன் ஆசிரியரின் ஆளுமையை முற்று முழுதாக எடுத்துக் காட்டுவதாகவேயுள்ளது. இவ்வாறு ஈழமுரசின் வெற்றியின் ரகசியங்களை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதியுள்ள 'ஈழமுரசின் வளர்ச்சி, கவர்ச்சி' பற்றிய சில குறிப்புகளில் தெட்டத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

பத்திரிகைத் துறையில் களி நெழிவுகளை நன்குணர்ந்த பத்திரிகையாளனாக மட்டுமல்லாது ஈழமுரசின் ஆசிரியர் திரு. எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் ஓர் இலக்கியக்காரராகவும் இருப்பதால் இம்மலர் பக்கத்துக்குப் பக்கம் இலக்கிய மணம் வீசும் மலராக அமைந்துள்ளது. கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள் என மூன்று பிரிவாக விஷயங்கள் வகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ள போதிலும், 'ஈழத்துத் தமிழினம் தமிழ் நாட்டினின்று கடலாற்பிரிக்கப்பட்டிருப்பதனாலும், தனக்கெனத் தனித்துவமான ஒரு வரலாற்றைக் கொண்டிருப்பதனாலும் பொதுவான தமிழ்ப் பண்பாட்டினடியாகத் தனக்கென சில

தனிப்பண்பு பொருந்திய கலைகளைக் கொண்டுள்ளது. இக் கலைகளே ஈழத்துத் தமிழ் இனத்தின் தனித்துவத்தை வேற்று நாட்டாருக்கு அறிமுகம் செய்வனவாம்' என இம்மலரில் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் எழுதியுள்ள (ஈழத்துத் தமிழ்க் கலைகளும் அவற்றைப் பேணும் வகைகளும்) கட்டுரையில் கூறியிருப்பது மலர் முழுவதிலும் அடிநாதமாக ஒலிக்கின்றது. கிராமியக் கலை தமிழர் வரலாற்றில் மறுபாதி, அது வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என கலாநிதி சி. மௌனகுருவும், தமிழினின் தனிச் செல்வமாகிய முரசு வாத்தியம் அருகி வருவதைப் பற்றி திரு. த. சண்முக சுந்தரமும், கலைகள் பற்றிய சிந்தனைக்குரிய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். இலக்கிய விமர்சனம் பற்றி கலாநிதி சோ. கிருஷ்ண ராசாவும், திறமையுடைய பற்றி திரு. கே. எஸ். சிவகுமாரனும், வாசகர் வளர்ச்சி பற்றி கலாநிதி சபா. ஜெயராசாவும் எழுதியுள்ள ஆய்வுக்கட்டுரைகள். இலக்கிய ஆய்வு ஆர்வலர்களுக்குப் புதிய தகவல்களைத் தந்து தெளிவை யூட்டுகின்றன. நாடகத்துறை பற்றி திரு. ம. சண்முகலிங்கம் எழுதியுள்ள கட்டுரையின் கருத்துக்கள் — சிலரால் சீரணிக்க முடியாவிட்டாலும் மறுக்கப்பட முடியாத உண்மைகள். பண்டிதமணி சி. க. அவர்களைப்பற்றி திரு. அ. பஞ்சாட்சரமும் நாடகக் கலைஞர் தாசியியனின் ஆற்றல்களைப் பற்றி திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரையும் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளில் புதிய பயனுள்ள தகவல்களைத் தரிசிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. தமிழ் சினிமாவும் பெண்களும் பற்றி திருமதி மௌ. சித்திரவேகா எழுதியுள்ள கட்டுரை சிந்தனையைத் தூண்டுவதாயமைந்துள்ளது. தமிழ்-யப்பானிய மொழிகளுக்கிடையில்

உள்ள உறவுகளைப் பற்றிய ஆய்வின் இன்றைய நிலையைப் பற்றி பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் எழுதியுள்ள கட்டுரை தமிழ் மொழியைப் பற்றிய கீழை மேலை நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு முயற்சிகளின் ஓரம்சத்தை விளக்குகின்றது. ஒரு கார்டுனிஸ்டுக்கு எப்படிக் கருக்கிடைக்கின்ற தென்பதை 'சிரித்திரன் சுந்தர்' இரத்தினச் சுருக்கமாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

'எமது மரபு வழிநின்று, எம் மண்ணின் வாசனையுடன் எம் மக்களின் பிரச்சனைகள் ஆசா பாசங்கள், அபிலாசைகள் முதலியவற்றை எமது இலக்கியம் பிரதிபலிக்க வேண்டும்' இப்படி இலங்கைக் கலாசாரப் பேரவையின் தமிழிலக்கிய விழா மலர். 1972-ல் எனது கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஈழமுரசு மலரில் வெளியாகியுள்ள அத்தனை சிறு கதைகள் கவிதைகளிலும் இக்கருத்து தீவிர சனமாகியிருப்பதைக் கண்டு என் மனம் களிபெருவகை கொண்டது. இக்கதைகளிலெல்லாம் இன்றைய எங்கள் மண்ணின் அவலங்கள் அங்கலாய்ப்புகள் கருப்பொருள்களாக அமைந்து, கலையம்சத்துடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கவிதைகள் பிரிவில் மரபுக் கவிதைகளும் புதுக்கவிதைகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கவிஞர் முருகையனின் 'பில்கணியம், கவிதை நாடகம் படிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, மேடையில் நடிப்பதற்கும் ஏற்ற முறையில் அமைந்திருக்கிறது. சில்லையூர் செல்வராசன் '1983 ஆடி நோன்மதி' நாளன்று கனத்தையில் ஆரம்பமாகிய இனச் சங்காரத் தொடக்கத்தின் வரலாற்றை சிறு காவியமாகவே வடித்துள்ளார். சோ. பத்மநாதன், செ. குணரத்தினம். பா. சத்தியசீலன் கவிதைகளில்

தமிழர்களின் இன்றைய அவல வாழ்க்கை நிலை ஒலிக்கிறது. பிரபல சிறுகதை எழுத்தாளர் திரு. வரதர் இம்மலரில் 'எங்கள் தம்பியின் கை' என்ற புதுக் கவிதை மூலம் ஒரு கவிஞராகவும் மலர்ந்துள்ளார்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை இலக்கியத்தின் மூலம் வீறு பெறச் செய்ததில் தமிழகத்தில் கவிதை பெரும் பங்களிப்புச் செய்தது. (உதாரணம்: பாரதியார்) 1906 — 60 தசாப்தத்தில் இலங்கையில் சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் கூராயிதம் போல இலக்கியக்காரர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடிவுக்காக இன்று நடக்கும் வீரர்ந்த போராட்டத்தில், புதுக் கவிதையே இலக்கிய வாதிகளின் சக்திமிக் ஆயுதமாக அமைந்து விட்டது!—அ. அமிர்தராஜ், கல்வயல் குமாரசாமியின் கவிதைகள் அதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

சபாஷ் ஈழமுரசு! மூன்றாவதாண்டு மலருக்கு முன்கூட்டியே வாழ்த்துகள்! ★

எமது ஆழ்ந்த துயரங்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் ரால் 'சதிர்' எனக் கொச்சையாக ஆடப்பட்டு வந்த பரத நாட்டியக் கலையை தரமான ஓர் உலகக் கலையாக உருவாக்கி, அதன் சிறப்புக்காகவே 'கலா கேஷத்ரா' என்ற நிறுவனத்தை நிறுவி, உலகம் போற்ற அக்கலையை வளர்த்தெடுப்பதற்குத் தனது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து மறைந்த திருமதி ருக்மிணி அருண்டேல் அவர்களது மறைவுக்கு மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

விரல்களின் விரோதம்

— வாசுதேவன்

விரல்கள் தமக்குள்
விரோதங் கொண்டதால்
ஒங்கிய கைகளே
உதிரும் அபாயம்

கருப்பையில்
கைகலப்பு
கருவின் வேரெங்கும்
காயங்கள்

செதுக்க வந்த
சிற்பிகளாலேயே
சிலையில் சேதங்கள்

தன்னை
எரிக்க வரும்
நெருப்புக்குத் தானே
நெய் வார்ப்பு

பாதிகளை
அனுப்பி வைத்து விட்ட
மீதிகளின்
துய துடி துடிப்பிலும்
துசி

பசித் தழும்
தாசங்களின்
நம்பிக்கை வைரத்தினுள்
தலையெடுக்கின்றன
புழுக்கள்

ஆர்வ அலைகளுக்குள்
அடிப்பட்டுப் போவதால்
அத்தி வாரத்தை
சரியாகப் போடுவதில்
சறுக்கி விடுகிறார்கள்

பூவின் இதழ்கள்
பொருந்த மறுத்துப்
பிரிந்து போவதால்
தேனல்லவா
மண்ணில் விழுந்து
மறைந்து போகிறது

விரல்கள் தமக்குள்
விரோதம் கொண்டதால்
ஒங்கிய கைகளே
உதிரும் அபாயம்.

மறைந்த நாட்டிய மேதை ருக்மணிதேவி அருண்டேல் பற்றிய ஒரு நினைவு கூரல்

'சித்தார்த்தன்'

பரதக் கலையை தமிழ் நாட்டின் சொத்தாக உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தவர்களுள் முதன்மையானவரும் குறிப்பிடத் தக்கவருமாக ஸ்ரீமதி ருக்மணி அருண்டேல் திகழ்கிறார். பிரிட்டிஸரின் பிடியில் ஆழ்ந்து, மேற்கத்தைய மோகத்தில் மூழ்கியிருந்த அன்றைய அடிமை இந்தியாவை உலுப்பி அதன் பாரம்பரியப் பெருமையை உணர்த்திய முதல்வர் சுவாமி விவேகானந்தராவர். இதன் வழியில் இந்தியாவின் புராதன வரவாறு, கலைகள் என்பவற்றைப் பெருமிதத்தோடு நோக்கும் ஒரு பண்பு உருவாகியது. கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமி, ரவீந்திரநாத தாகூர் என்போர் கலைத்துறையில் இவற்றைச் செய்தனர். தமிழ் நாட்டில் இதனைப் பரதத்தில் சாதித்தவர் ருக்மணியவர்களே.

சதுர் என்றழைக்கப்பட்டு தாசிமாரிடையே ஆடப்பட்டு இழிந்த ஒரு கலையாகக் கருதப்பட்ட பரதமும் இல்விந்திய தேசிய விழிப்புணர்வினால் கவனிக்குள்ளாக்கப்பட்டது. அப் பரதக்கலையை எதிர்த்து அதன் சிருங்கார பாவத்தைத் தெய்வச் சிருங்கார பாவமாக உருவகித்து அதற்கு ஒரு தெய்வீகக் கலை என்ற உயர்வைக் கொடுத்து அதனை ஒரு செந்நெறிக் கலையாக ஆக்கியவராக ருக்மணி கருதப்படுகின்றார்.

1926 இல் ருக்மணியவர்கள் ரஷ்யாவின் புகழ் பெற்ற பலே நடனக்காரரான அன்னா பல்லோவைச் சந்தித்தமை அவரது பரத நாட்டிய வாழ்வின் திருப்புமுனை எனலாம். உதயசங்கர் போன்ற நாட்டிய மேதைகளை இனம் கண்டு அவர்களையும் இந்திய நடனத்தில் தீவிரமாக ஈடுபடுத்திய பெண்மணி அன்னா பல்லோவா ஆவார்.

ருக்மணிதேவி 1931 இல் கலாஷேத்ரம் என்ற கலைக் கோயிலை தமிழ் நாட்டின் திருவான்மியூரிலே நிறுவினார். இது நுண்கலைக் காக நிறுவப்பட்ட கல்லூரியாகும். சங்கீதம், நடனம், ஓவியம், கைவினைக் கலைகள் என்பன இங்கு போதிக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் பல பாகங்களினின்றும், உலகின் பல பாகங்களினின்றும் இந்தியக் கலைகளைப் பயில ஆடவரும் அரிவையரும் இக் கலைக்கோயிலை நாடினர். இதேவேளை வங்காளத்தில் தாகூரில் சாந்திநிகேதனம் நிறுவப்பட்டமையும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. கலையின் முக்கிய நோக்கு ஆன்மீகமே இறைவனுடன் ஆன்மா கலப்பதற்கான ஒரு ஊடகமே என்று கலைக் கொள்கை இந்திய தேசியப் போராட்ட காலத்தில் படித்த உயர் மட்டக் கலைஞரிடம் நிலவியது. இந்தியாவை சமய ஞானம் நிறைந்த நாடாகவே இந்திய அறிவாளிகள் உலகுக்கு அன்று அறிமுகம் செய்தனர். கலைகளுக்கும் சமயப் பார்வையையே கற்பித்தனர். ருக்மணியும் இந்தப் பின்னணியிலேயே தோன்றினார்.

ருக்மணியவர்களின் சிறப்பான பங்களிப்புகளாக அவரது நடன நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஏறத்தாழ 25 நடன நாடகங்களை இவர் தயாரித்துள்ளார். காளிதாசனின் சாகுந்தலம், குமாரவம்சம், வால்மிகியின் ராமாயணம் என்பனவற்றுடன் புத்த அவதாரம், கீதகோவிந்தம், மீரா என்று அவருடைய நாட்டிய நாடகங்களைக் கணக்கிடும் போது இந்தியாவின் பழைய மரபுகளில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடும் அவரது கலைக் கொள்கையும் புலனாகும்.

தமிழ் நாட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பினரிடம் காணப்பட்ட பாகவத மேளம் என்ற நடன நாடகத்தைத் தனது கலாசேத்திரத்தில் பயிற்றுவித்தார். அதனை மெருகுபடுத்தி மேடையிட்டார். தமிழ் நாட்டின் கிராமிய நடனங்களான கும்மி, கோலாட்டம் என்பனவற்றையும் தம் மாணுக்கரைக் கொண்டு செம்மைப்படுத்தி மேடையிட்டார். இவ்வகையில் ஒரு பரந்த நோக்கை ருக்மணியிடம் காணுகிறோம். எனினும் தெருக்கூத்துப் போன்ற தமிழ் நாட்டு நாடகங்களின் பக்கம் ருக்மணியின் கவனம் திரும்பினவை ஆச்சரியத்திற்குரியதே. அதற்கான வலுவான காரணங்களுமூண்டு. இன்று பத்மா சுப்பிரமணியம் போன்றோரின் கவனம் தெருக்கூத்தின் மீது திருப்பப்படுவதும் வரலாற்றின் நியதியேயாகும்.

நடன நாடகங்களைத் தயாரிக்கும் போது மேற்கில் வளர்ந்த தியேட்டர் உணர்வுடன் தயாரித்தமை இவரது நடன நாடகங்களின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இவரது நடன நாடகங்களைப் பார்க்கையில் நமக்கு நடனம் பார்ப்பதைவிட ஒரு நாடகம் பார்ப்பது போன்ற உணர்வே ஏற்படும். நடன நாடகத்தில் கலாசேத்ர பாணி என்றொரு பாணி உருவாகியது. அது ருக்மணிதேவி பாணிதான். ஒளியமைப்பை நாடகத்தில் விஞ்ஞான ரீதியாகக் கையாண்டார். அலெக்ஸி எஸ்மோர் என்பவரின் தொழினுட்ப உதவி இவ்விடத்தில் விதந்து குறிப்பிடத் தக்கது. பாத்திரங்கட்கு ஏற்ப உடையமைப்பு, கண்ணைப் பறிக்காத எளிமையான உடையமைப்பு என்பன ருக்மணியினால் புகுத்தப்பட்டன. ஒரு சிறிய பகுதியைக் கூட பல ராகங்களையும் கொண்டதாக அமைக்கும் பாணி ருக்மணி பாணியாகும். ருக்மணியின் தயாரிப்பில் கற்பனை வளத்தையும் உருவச் செம்மையையும் காணலாம். நரஸ்துதி பண்ணும் நாடகங்களை மேடையிடவில்லை. சிலப்பதிகாரம் நரஸ்துதிக்குரியது என்று கூறி அதனை மேடையிட்டாரில்லை. ருக்மணியவர்களின் கலைக் கோட்பாடு வளர்ச்சியுற்ற இன்றைய கலைக் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் விமர்சனத்திற்குரியதாயினும், அதன் வலிமைப்பாடு இன்றும் உள்ளது.

தன் வாழ் நாள் முழுவதையும் கலைக்காக அர்ப்பணித்து தன் சொத்துச் சகம் அத்தனையும் அதற்காக அர்ப்பணித்து தனக்குப் பின்னால் ஒரு பெரும் மாணுக்கர் குழாமையும் உருவாக்கிய அர்ப்பணிப்பு மிக்க கலைஞர் என்பதற்காக ருக்மணி நமது மதிப்பிற்குரியவராகின்றார். பாரதத்தின் உயர் விருதான பத்ம பூஷண் பட்டம் பெற்ற இவர் சென்ற மாதம் தமது தள்ளாத வயதிற்காலமானார். கற்பனையும், அறிவும் மிக்க இக் கலைஞர் பெருமாட்டியின் அஞ்சலியில் நாமும் கலந்து கொள்வோம். O

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E. SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai

APRIL 1980

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. IN LANKA
(K. V. J. 73 / NEWS / 86)

Dealers in:

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER**

Phone. 24629

With Best Compliments of;

P. S. V. SEVUGANCHETTIAR

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.**

இந்த சஞ்சிகை 234B காங்கிரஸ் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். முக: 'யில் வரி'.
அதும் ஆசிரியரும் வெளியிடுகிறது. இவ்வாறு அவர்கள் கல்வித் துறை
சான்றிதழைப் பாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ காந்தா கச்சத்திலும், அட்டை விஜயா அருட